4-001

JUEVES 15 DE JUNIO DE 2006

ČTVRTEK, 15. ČERVNA 2006

TORSDAG DEN 15. JUNI 2006

DONNERSTAG, 15. JUNI 2006

NELJAPÄEV, 15. JUUNI 2006

ΠΕΜΠΤΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2006

THURSDAY, 15 JUNE 2006

JEUDI 15 JUIN 2006

GIOVEDI' 15 GIUGNO 2006

CETURTDIENA, 2006. GADA 15. JŪNIJS

2006 M. BIRŽELIO 15 D., KETVIRTADIENIS

2006. JÚNIUS 15., CSÜTÖRTÖK

IL-ĦAMIS, 15 TA' ĠUNJU 2006

DONDERDAG 15 JUNI 2006

CZWARTEK, 15 CZERWCA 2006

QUINTA-FEIRA, 15 DE JUNHO DE 2006

ŠTVRTOK 15. JÚNA 2006

ČETRTEK, 15. JUNIJ 2006

TORSTAI 15. KESÄKUUTA 2006

TORSDAGEN DEN 15 JUNI 2006

4-002

PRZEWODNICZY: J. ONYSZKIEWICZ
Wiceprzewodniczący

4-003

1 - Otwarcie posiedzenia

4-004

(Posiedzenie zostało otwarte o godz. 10.05)

4-005

2 - Porządek dzienny

4-006

Marco Cappato (ALDE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, l'articolo 96 del regolamento prevede la pubblicità dei nostri lavori, per cui credo sia importante prendere atto anche delle possibili conseguenze delle affermazioni fatte in questa sede.

Mi riferisco alla dichiarazione sugli otto morti a Gaza rilasciata lunedì scorso dall'onorevole De Keyser, in cui ha affermato – cito testualmente – che si è trattato di un atto deliberato e che nel 1987 la prima *Intifada* era iniziata a seguito di un incidente di gravità minore.

Dal momento che tale affermazione, che in questo Parlamento è stata accolta con un applauso, è smentita da un'inchiesta israeliana dalla quale risulta che si sarebbe trattato di un bomba, credo che, come Parlamento, dovremmo essere più prudenti davanti a notizie di questo tipo e aspettare di sapere come si sono svolti effettivamente i fatti, perché altrimenti rischiamo di provocare conseguenze che vanno oltre la nostra volontà.

4-007

President. – I am sorry, but that is not a point of order. We take note of what you say, but it is not a point of order.

4-008

3 - Składanie dokumentów: patrz protokół

4-009

4 - Ochrona interesów finansowych Wspólnot - zwalczanie nadużyć (2004) (debata)

4-010

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego jest sprawozdanie sporządzone przez Herberta Böscha w imieniu Komisji Kontroli Budżetowej w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot i zwalczania nadużyć – Sprawozdanie roczne 2004 [2005/2184(INI)] (A6-0185/2006).

4-011

Herbert Bösch (PSE), *Berichterstatter***. –** Herr Präsident, meine Damen und Herren! Wir können beim so genannten Betrugsbericht für das Jahr 2004 festhalten, dass die Unregelmäßigkeiten, und ich betone noch einmal, Unregelmäßigkeiten, nicht Betrügereien — Betrügereien machen normalerweise einen Bruchteil aus —, sich relativ stabil bei knapp 1 % des EU-Haushalts bewegen. Interessant ist allerdings, dass sich innerhalb des Haushalts bestimmte Verschiebungen ergeben, die man auch mittel- und langfristig erkennen kann, und hier begrüßen wir vor allem und können wirklich mit Stolz feststellen, dass es gelungen ist, über die Jahre hinweg die Unregelmäßigkeiten in unserem größten Bereich, nämlich bei der Landwirtschaft, massiv zurückzufahren. Es gab einen Rückgang des Schadensvolumens von 2003 auf 2004 um knapp 50 %, von 170 Millionen auf 80 Millionen. Umgekehrt müssen wir leider feststellen, dass die Schadensvolumina bei den Strukturfonds von 482 Millionen auf 694 Millionen Euro gestiegen sind.

Die rückläufigen Zahlen bei der Landwirtschaft können wir übereinstimmend darauf zurückführen, dass offenbar das integrierte Verwaltungs- und Kontrollsystem greift. Wo immer es angewendet wird, entstehen positive Ergebnisse; umso mehr müssen wir natürlich darauf dringen, dass dieses InVeKo-System auch angewandt wird. Wir merken in unserem Bericht kritisch an, dass ein altes Mitgliedsland, nämlich Griechenland, auch sieben Jahre nach dem Ablauf der Frist zur Umsetzung das bis heute nicht getan hat. Wir ermutigen natürlich die Kommission, nach dem Rechten zu sehen, denn das sind ja einheitliche Vorgangsweisen, die hier angewandt werden müssen.

Eine weitere Auffälligkeit finden wir im Bereich der Heranführungshilfen. Alles, was mit der Erweiterung zu tun hat, ist politisch ein sensibler Bereich, aber wir müssen auch hier budgetär nach dem Rechten sehen. Auch die Höhe der vermuteten Unregelmäßigkeiten ist bedenklich, aber viel schlimmer noch ist die Tatsache, dass die Kommission nach eigenem Bekunden eigentlich nicht weiß, welcher Art die aufgedeckten Unregelmäßigkeiten waren, und damit natürlich auch nicht weiß, was zurückzuholen ist und wie das wieder eingetrieben werden kann — und zwar in 90 % der Fälle!

Das heißt, die Kommission ist praktisch blind auf diesem Gebiet und wir müssen hier Vorsorge treffen. Wir wissen, dass die administrativen Kapazitäten der beitretenden Länder wohl noch etwas geringer sind, aber ich bitte das Parlament und die Kommission, bei künftigen Budgets darauf schon Rücksicht zu nehmen. Nicht dass man in bereits volle Fässer noch zusätzlich Wasser hineingießt, was sie letztendlich zum Überlaufen führen muss!

Im letzten Jahr haben wir im Bericht über die Betrugsbekämpfung vor allem den Zigarettenschmuggel behandelt, und wir sind eigentlich stolz darauf, dass hier von der Kommission und von OLAF gute Arbeit geleistet wurde. Der Vereinbarung mit Philip Morris sind inzwischen 24 Länder, auch die neuen Länder, beigetreten, mit einer Ausnahme, die wir bedauern: Großbritannien. Wir hätten allerdings gerne — und finden es bedauerlich, dass sie dazu bisher nicht in der Lage war —, dass die Kommission die von Philip Morris zu leistenden Zahlungen, insgesamt rund 1 Milliarde Euro, sinnvoll verwendet. Hier sollten wir von der Kommission noch konkrete Vorschläge und Initiativen für die Verwendung dieser Einnahmen bekommen.

Wir schätzen, dass der EU im Jahre 2004 etwa 418 Millionen Euro an Zolleinnahmen durch Zigarettenschmuggel verloren gegangen sind — Tendenz steigend. Hier haben wir einen Bereich, den wir europäisch lösen müssen. Da nützen mitgliedstaatliche Maßnahmen nicht mehr viel.

Wir haben erstmals auch den Mehrwertsteuerbetrug mit aufgenommen. Wir schätzen, dass durch Mehrwertsteuerbetrug jährlich 10 % der Mehrwertsteuereinnahmen in den Mitgliedstaaten verloren gehen, und ich möchte ausdrücklich die Kommission ermutigen und darin unterstützen, hier gemeinsam mit dem Europäischen Parlament voranzugehen.

Schließlich noch zur bevorstehenden Reform von OLAF: Die Kommission hat am 24. Mai den Vorschlag für eine Verordnung verabschiedet, ihn jedoch dem Parlament bis heute leider noch nicht übermittelt, so dass auch kein parlamentarisches Verfahren beginnen kann. Wir werden allerdings heute klare Leitlinien zu dem Thema vorschlagen. So wird das Parlament beispielsweise keiner Verordnung zustimmen, die seine Rechte in irgendeiner Weise einschränkt.

Was die Arbeit von OLAF betrifft, so haben sich die Prioritäten in den vergangenen Jahren zunehmend weg von der ursprünglichen Hauptaufgabe von OLAF, den Untersuchungen, hin zu Koordinierungs- und Plattformfunktionen

verschoben. Die Ausdehnung der Koordinierungstätigkeiten darf auf keinen Fall auf Kosten der Untersuchungen gehen, da das fatale Wirkungen nach außen haben kann. Wenn denn bei der Reform von allfälligen Ausweitungen der Tätigkeiten von OLAF die Rede ist, dann muss der Kommission und diesem Hause von vornherein klar sein, dass dazu weitere finanzielle und menschliche Ressourcen nötig sind. Darauf müssen wir uns dann gleichzeitig verständigen.

4-012
Vladimír Špidla, *člen Komise***. –** Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, Komise by nejprve chtěla poděkovat panu zpravodaji Herbertu Böschovi za nasazení, s jakým se již léta věnuje boji proti podvodům a ochraně finančních zájmů Evropské unie.

Jedná se o jednu z nejpozitivnějších zpráv v této oblasti za poslední roky. Zpráva je samozřejmě odrazem reality. Komise tuto konstruktivní zprávu vítá a souhlasí s většinou názorů, které jsou v ní vyjádřeny.

Chtěl bych se nejdříve zmínit o statistikách a tendencích, kterými se ubírají nesrovnalosti sdělené členskými státy v roce 2004. Je třeba být vždy obezřetný, než se vynesou unáhlené závěry o statistikách týkajících se těchto sdělení. Členské státy, které sdělují velmi mnoho případů, se obecně snaží více dodržovat svoje povinnosti než státy, které sdělují málo případů. Částky rovněž odpovídají odhadům a neodrážejí ztráty v rozpočtu, neboť opravná opatření přicházejí ihned.

V odvětví vlastních zdrojů a zemědělství částky klesají, jak bylo konstatováno, zatímco v odvětví strukturálních akcí se zvyšují. Jak Parlament zdůrazňuje, měl systém IACS v odvětví zemědělství velký úspěch. Komise se snaží snížit nejen počet nesrovnalostí a na ně navazujících kroků, ale v roce 2005 podnikla rovněž opatření, jejichž prostřednictvím některé staré členské státy zlepšily kvalitu sdělování nesrovnalostí elektronickou cestou.

Nyní bych se chtěl krátce zaměřit na obsah zprávy. Pokud jde o reformu Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF): Komise dne 24. května 2006 přijala návrh na změnu nařízení 1073/1999, jímž byl OLAF zřízen. Jaké jsou hlavní prvky reformy úřadu OLAF? Nejprve je třeba říci, že stávající struktura úřadu, jenž je jako útvar Komise při vedení vyšetřování funkčně nezávislý, funguje uspokojivě. Účetní dvůr potvrdil tuto skutečnost ve své zvláštní zprávě o zřízení úřadu. V tomto rámci posiluje legislativní návrh účinnost vyšetřování úřadu, jeho politické vedení, dodržování procedurálních a individuálních práv během celého vyšetřování a přísun informací týkajících se vyšetřování, přičemž je zachována nezávislost a důvěrnost vyšetřovací činnosti úřadu. Komise má za to, že se jedná o vyvážený návrh, jehož cílem je zlepšit fungování úřadu, a že skutečně ke zlepšení fungování úřadu dojde.

Komise doufá, že Parlament se bude moci v nejbližší době nad tímto návrhem zamyslet, v Radě již v rámci příslušné pracovní skupiny proběhla první diskuse.

Boj proti pašování cigaret: rád bych se o této otázce několika slovy zmínil. Zejména o dohodě týkající se boje proti pašování cigaret, jež byla uzavřena se společností Philip Morris International. Komise děkuje Parlamentu za jeho nepřetržitou podporu v této oblasti. Komise vyjadřuje potěšení z toho, že 24 z 25 členských států se již připojilo k dohodě, neučinilo tak pouze Spojené království. Tato skutečnost svědčí o úspěchu a významu této dohody, jenž je první v této oblasti a jež zakládá spolupráci mezi orgány a průmyslem.

Oznámení o zabavení cigaret společnosti Philip Morris International má pro OLAF a členské státy zvláštní význam. Jen pro vaši představu – OLAF a členské státy v roce 2005 oznámily společnosti Philip Morris přibližně 300 jednotlivých zabavení, což představuje více než 400 milionů cigaret. Z tohoto množství 85 až 90 % byly padělky. Zabavení umožňuje určit klíčové oblasti v boji proti pašování a padělkům, a to je mimořádně důležité. V praxi se ukazuje, že dohoda je velice účinným prostředkem pro boj proti pašování cigaret. Komise doufá, že tak bude vzorem pro další výrobce cigaret.

Ve zprávě byla zmíněna otázka využití získaných prostředků. Záměrem Komise je v nejbližší době předložit návrh změněného programu Pericles na léta 2007–2013, v němž boj proti pašování a padělkům zaujímá významné místo mezi cíli, na něž by mohly být přiděleny finanční prostředky.

Zpráva se oprávněně zabývá zvláštním problémem podvodů v rámci Společenství v oblasti DPH a značnými ztrátami na úkor členských států. Veškeré úsilí o zintenzivnění spolupráce mezi členskými státy a mezi Komisí a členskými státy si zasluhuje co největší podporu. Návrh na řízení o vzájemné administrativní pomoci, k němuž se Evropský parlament vyjádřil pozitivně, je významnou iniciativou.

Kdy může OLAF jakožto útvar Komise poskytnout členským státům přidanou hodnotu? Tato iniciativa dokonale zapadá do rámce sdělení o evropské strategii boje proti daňovým úniků, které Komise přijala dne 31. května. Konstatuje, že míra daňových úniků je čím dál více znepokojující a že členské státy nemohou účinně jednat samy. Cílem Komise je zlepšit mechanismy operativní spolupráce mezi členskými státy a mezi členskými státy a úřadem.

Jak vidíte, celá řada významných legislativních opatření se v současné době připravuje nebo projednává s Radou a Parlamentem. Na nejrůznějších úrovních mají všechna tato opatření posílit ochranu finančních zájmů a zajistit lepší

spolupráci mezi různými subjekty. Oblast ochrany finančních zájmů je oblastí sdílené pravomoci, pro jejíž úspěch je rozhodující úloha členských států. Komise a OLAF doufají, že v Evropském parlamentu budou mít pro tento úkol i nadále silného spojence. Účinná struktura boje proti zneužívání evropských peněz je zásadní pro získání důvěry ze strany občanů. O důvěryhodnost našich orgánů jde především nyní, kdy byla obtížně nalezena dohoda o nových finančních výhledech.

Dovolte mi, abych zaujal postoj k jednotlivých pozměňovací návrhům. Komise může přijmout pozměňovací návrhy 1, 3, 4 a 5. V případě pozměňovacího návrhu 2 o Eurostatu Komise předala dne 12. dubna 2006 situační zprávu v návaznosti na aféru Eurostat. Zpráva ukazuje, že celá řada přijatých opatření by měla garantovat, aby se podobné nesrovnalosti již neopakovaly. OLAF ukončil veškerá šetření kromě jediného. Co se týče finančních dopadů nesrovnalostí a úhrady pohledávek, Komise nemůže v současné době podat více informací, než uvedla ve své zprávě. Některé záležitosti jsou totiž stále ještě v jednání u národních soudů, a proto není možné poskytnou přesnější informace.

V případě pozměňovacího návrhu č. 6 má Komise za to, že interní systém, který již nyní existuje v Komisi ohledně vylučování firem, dostatečně odpovídá na tuto žádost. Tento systém je přístupný a udržovaný všemi generálními ředitelstvími Komise a nikoliv pouze ředitelstvím pro vědu a výzkum. Pojetí černé listiny jakožto nástroje pro prevenci je opravdu slibné. Z tohoto důvodu Komise navrhla v rámci revize finančního nařízení rozšířit databázi vyloučených firem, aby ji mohly využívat také členské státy a ostatní partneři zapojení do spravování fondů Společenství. Problémem tohoto pozměňovacího návrhu z hlediska Komise není jeho abstraktní vnitřní podstata, nýbrž to, že je pouze dílčím návrhem v rámci širšího systému, který se vyvíjí a který je podle názoru Komise účinný a možnost jeho dalšího vývoje je stále ještě otevřená.

4-013
Simon Busuttil, *f'isem il-grupp PPE-DE***.** – Nixtieq nibda billi nifraħ lill-kollega Bösch għar-rapport tiegħu, li huwa rapport tajjeb, li huwa rapport pożittiv, kif anke qal il-Kummissarju li aħna se nappoġġjaw. Nixtieq nagħmel żewġ punti fil-qosor.

L-ewwel nett, nixtieq inwassal il-messaġġ illi issa li kkonfermajna lill-Kap ta' l-OLAF, fil-ħatra tiegħu, għandna nħallu lil dan l-uffiċċju jagħmel xogħlu mingħajr ma nagħmlulu bsaten fir-roti. L-OLAF huwa uffiċċju kruċjali fil-ġlieda kontra l-frodi u għaldaqstant huwa importanti li nħalluh jaħdem b'serenità u mhux taħt pressjoni u tensjoni kontinwa ġejja minn naħa tagħna. Jeħtieġ li niftħu kapitlu ġdid u nħallu lill-OLAF jaħdem. Imbagħad jekk l-OLAF ma jagħtix ir-riżultati, allura nerġgħu nitkellmu.

It-tieni punt, il-Kummissjoni għadha kif ħarġet proposti ġodda biex naġġornaw ir-regolament li jwaqqaf l-OLAF. Aħna għandna interess kbir f'dan il-proċess u rridu naraw li dan it-tibdil iwassal għal uffiċċju ferm aktar b'saħħtu, ferm aktar effiċjenti u ferm aktar effikaċi f'xogħlu. Dan jinkludi wkoll iżda l-indipendenza tal-OLAF.

Sur President, il-grupp tagħna jagħti importanza kbira lill-protezzjoni ta' l-interessi finanzjarji ta' l-Unjoni Ewropea għar-raġuni sempliċi illi għandna nuru impenn ċar li l-flus ta' min qed iħallas it-taxxi mhux biss għandhom jintużaw sew iżda wkoll għandhom jidhru li qed jintużaw sew. La l-Unjoni Ewropea qiegħdha tuża flus imħallsa mit-"tax payers", dan huwa l-obbligu tagħna.

4-014
Inés Ayala Sender, *en nombre del Grupo PSE***.** – Señor Presidente, me uno al reconocimiento general al trabajo de mi compañero Herbert Bösch por su tenacidad en la protección de los intereses financieros de la Comunidad y su seguimiento de las actividades de la OLAF.

Este año nos congratulamos, pues, —yo especialmente por referencias a aspectos de la agricultura que afectan a mi país— de la franca mejoría y de la calidad, así como de la reducción de los fraudes en los Estados miembros y, especialmente, del éxito obtenido en relación con el contrabando de cigarrillos, que pone de manifiesto que la Unión puede imponerse a esas multinacionales que a veces nos parecen imposibles de controlar.

Pero este año también tenemos una novedad que resulta muy preocupante y que nos enfrenta a todos —pero especialmente a la Comisión— a una responsabilidad mayor: ¿está garantizado el respeto de los derechos fundamentales de las personas investigadas? Lo digo porque la sentencia del Tribunal de Primera Instancia de 6 de abril de 2006 en el Asunto IRELA, en la que la Comisión es condenada al pago de una indemnización a un funcionario y en la que, por primera vez, se condena de manera clarísima la investigación realizada por la OLAF, nos exige una reflexión y una reacción profunda y radical para que, de manera irrefutable y clarísima, en el Reglamento revisado sobre las investigaciones de la OLAF, que precisamente se prepara para su presentación, queden garantizados la independencia del control de la legalidad de las investigaciones llevadas a cabo y, sobre todo, el respeto máximo de los derechos fundamentales de las personas investigadas, aplicando de manera radical el principio de prevención.

No puede ser que nuestra Unión, las Comunidades y nuestras instituciones den lecciones de respeto de los derechos fundamentales de las personas a todos los países del entorno, e incluso a los propios Estados miembros, y en la propia casa

no seamos capaces de mantener ese principio de prevención y ese respeto por los derechos fundamentales de las personas de la casa a quienes sometemos a una investigación. Después siempre es demasiado tarde.

4-015
Bart Staes, *namens de Verts/ALE-Fractie***.** – Voorzitter, collega's, mijnheer de commissaris, een Parlement heeft vele taken. Niet alleen het maken en vereenvoudigen van wetten, maar ook het houden van toezicht op bepaalde beslissingen en op de vraag of die beslissingen al dan niet correct zijn uitgevoerd. Tot de kern van die controletaken behoort de controle op de uitvoering van de begroting. Nagaan of de meer dan honderd miljard euro waarmee het Europese beleid wordt gerealiseerd goed en correct besteed is. Nagaan of het geld van de Europese belastingsbetaler nuttig en efficiënt gebruikt wordt en controleren of het in de juiste handen terechtkomt.

Voor het begrotingsjaar 2004 bedroegen de door de lidstaten gemelde onregelmatigheden en fraude bijna 1 miljard euro. Terwijl we vroeger konden vaststellen dat de meeste van die meldingen vooral betrekking hadden op de landbouw en minder op de uitgaven van het structuurbeleid, zien we nu, zoals de heer Bösch terecht heeft gezegd, een omgekeerde trend. Meer meldingen binnen de structuurfondsen, minder binnen landbouw. Die daling binnen de landbouw heeft natuurlijk alles te maken met de goede werking van het geïntegreerde beheers- en controlesysteem. Tegen deze achtergrond - ik wil het benadrukken - is het onaanvaardbaar dat één lidstaat, Griekenland, zeven jaar na de feiten nog steeds in gebreke blijft.

Collega Bösch geeft in zijn verslag een goed overzicht van wat fout loopt en hij aarzelt daarbij niet man en paard te noemen. Hij gebruikt terecht de uiterst efficiënte methode van *naming and shaming*. Mede door de steun van antifraude-commissaris Callas slaagden we er in het voorbije jaar in om een aantal lidstaten ertoe te dwingen de namen van de eindbegunstigden van de landbouwgelden openbaar te maken. Dat verschaft ons een goed inzicht in de besteding van landbouwgelden en een goed inzicht in de anomalieën. Het leerde ons vooral eens te meer dat het geld niet altijd bij de landbouwers terechtkomt, maar bij de grote voedselgiganten.

Ik denk dat we nu een stap verder moeten gaan en de lidstaten moeten dwingen om ook de eindbegunstigden van de structuurfondsen, onder andere het regionaal fonds en het sociaal fonds, openbaar te maken. Ik wil van dit debat ook gebruik maken om de mensen van OLAF hier te prijzen. Zij doen schitterend werk. Zij krijgen soms kritiek. De heer Bösch vermeldt in zijn verslag terecht een aantal kritiekpunten, maar we moeten daarbij ook steeds voor ogen houden dat in de voorbije acht jaar enorme vooruitgang is geboekt.

Tenslotte nog iets over twee zeer fraudegevoelige terreinen, de BTW-fraude en de sigarettensmokkel. De BTW-fraude moet worden aangepakt en ik verwelkom de mededeling van de Commissie terzake. Ten aanzien van de sigarettensmokkel wordt later dit jaar een initiatiefverslag van mijn hand gepubliceerd. Ik ben heel blij dat, ondanks het feit dat er een initiatiefverslag komt, de heer Bösch in zijn verslag reeds een aantal paragrafen aan deze problematiek heeft gewijd. We hebben een akkoord met Philip Morris. Het geld dat we daaruit krijgen, moet voor het antifraudebeleid gebruikt worden. Ik denk dat we samen met de Commissie, zoals commissaris Špidla terecht zei, moeten kijken hoe dat geld moet worden gebruikt, bijvoorbeeld in het Hercules-programma. We zullen de komende maanden daarin heel veel tijd en energie moeten steken.

4-016
Kartika Tamara Liotard, *namens de GUE/NGL-Fractie***.** – Mijnheer Bösch, allereerst bedankt. Maar wat nu? In 2004 zijn een kleine tienduizend onregelmatigheden bij de besteding van Europees geld gemeld, maar dit zijn natuurlijk alleen de bekende gevallen van fraude en incompetentie. Hoe vaak er precies met Europees geld gesjoemeld wordt zonder dat wij daar weet van hebben, daar kunnen we alleen naar raden. Ik ben zelf bang dat dit slechts een top van de ijsberg is waarop het schip van de Europese Unie uiteindelijk in stukken zal breken. De Europese burger wordt steeds kritischer jegens de EU en geldverspilling is een van de belangrijkste redenen van deze terechte kritiek. 2% van de structuurfondsen gaat op aan fraude of een of andere vorm van wanbeheer. Ik vind dat, gezien de enorme bedragen die hiermee gemoeid zijn, een zeer verontrustend percentage. We hebben het dan over honderden miljoenen verspilde euro's waarvan volgens de Commissie minstens 20% aan directe fraude verloren is gegaan. Zelfverrijking op Europees, nationaal en regionaal niveau. Een Europa-brede evaluatie van de effectiviteit en de fraudegevoeligheid van met name de ESF-middelen lijkt mij wenselijk.

De Europese anti-fraude-organisatie OLAF zou van fraudebestrijding in Europa haar werk moeten maken. Helaas is deze waakhond tot nu toe in veel gevallen toch vaak slechts een schoothondje gebleken. Tekenend voor deze situatie is het feit dat het Parlement nog steeds geen duidelijkheid heeft over de omvang en de gevolgen van de Eurostat-fraude die toch al in 2004 bekend werd. Dit staat volstrekt haaks op de efficiëntie en transparantie die de Commissie in haar mededeling zegt na te streven.

Het zou echter onterecht zijn om de vinger alleen naar Brussel te wijzen als het gaat om falende fraudebestrijding, want de lidstaten zijn zelf zeker even schuldig. Zij laten gesjoemel oogluikend toe of treden in ieder geval niet hard genoeg op. Dat in oude, relatief rijke lidstaten, zoals Duitsland en Spanje, het leeuwendeel van alle fraudegevallen voorkomt en dat deze landen dan ook nog eens onjuist en onvolledig verslag doen van de fraudegevallen op hun grondgebied, is onaanvaardbaar.

Hier zou een duidelijk lik-op-stuk-beleid moeten worden gevoerd. Als lidstaten niet afdoende optreden tegen fraude en verspilling van Europees geld, zou dit gevolgen moeten hebben voor de hoeveelheid subsidies die zij ontvangen. Dat geldt trouwens net zo goed voor mijn eigen land, Nederland, wanneer dat weigert om specifieke daders te noemen bij fraudezaken. Nog belangrijker is het voorkomen van fraude. Dit kunnen we doen door de meest fraudegevoelige geldstromen gewoon af te snijden, bijvoorbeeld de exportsubsidies in de landbouw. Het is bekend dat hierbij relatief veel fraudegevallen plaatsvinden. Naast alle andere morele bezwaren die ik tegen exportsubsidies heb, lijkt me dit een uitstekende reden om deze belachelijke en schadelijke vorm van steun stop te zetten.

4-017
Janusz Wojciechowski, *w imieniu grupy UEN***. –** Panie Przewodniczący! Ochrona interesów finansowych wspólnoty i przeciwdziałanie nadużyciom wymagają systemu skutecznej kontroli, którego w Unii Europejskiej nie ma.

Wyrażam najwyższe uznanie dla Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, ale jego sprawozdania dają dość powierzchowny obraz i w gruncie rzeczy niewiele wiemy o rzeczywistym wydatkowaniu unijnych pieniędzy. Oparcie kontroli budżetowej na systemie DAS, czyli na wystawianiu pozytywnych świadectw wiarygodności ksiąg finansowych, nie pozwala dotrzeć do nadużyć. Dlatego też nadużycia częściej wykrywa prasa niż powołane do tego organy kontroli. Co gorsza, europejski model jest rekomendowany krajom członkowskim i np. w Polsce obserwuję, że im bardziej sprawozdania o wykonaniu budżetu przygotowywane przez Najwyższą Izbę Kontroli upodabniają się do sprawozdań Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, tym mniej w nich rzeczywistej wiedzy o dziejących się nieprawidłowościach i nadużyciach.

Powinniśmy głęboko przemyśleć system kontroli budżetowej w Unii Europejskiej, jego reforma powinna iść w kierunku pogłębienia kontroli. Nie tylko badanie wiarygodności ksiąg, lecz badanie konkretnych nieprawidłowości, nadużyć, analiza ich przyczyn i rekomendowanie wniosków w sprawie ich usunięcia, a także rozpoznawanie i sygnalizowanie mechanizmów korupcjogennych powinny stać się istotą systemu kontroli w Unii Europejskiej. Powinniśmy też stworzyć warunki do korzystania w Parlamencie Europejskim ze sprawozdań narodowych organów kontroli, w których zawarta jest ogromna wiedza o wydatkowaniu unijnych pieniędzy, a z której to wiedzy my dotychczas zupełnie nie korzystamy. Ta sprawa powinna być rozwiązana systemowo.

Panie Przewodniczący, mówimy o nadużyciach, proszę pozwolić mi na drobne słowne nadużycie, takie mianowicie jedno zdanie na inny temat: otóż w tej Izbie mój kraj, Polska, jest oskarżany o rasizm i ksenofobię. Chcę wyrazić zdecydowany sprzeciw wobec tego zarzutu i powiedzieć, że w Polsce od wielu lat nikomu włos

(Przewodniczący przerwał mówcy)

z głowy nie spadł z powodu zarzutów rasistowskich. To chciałem powiedzieć, bo nie miałem możliwości wypowiedzenia się we wczorajszej debacie.

4-018
Nils Lundgren, *för IND/DEM-gruppen***. –** Herr talman! Herbert Bösch har gjort en mycket samvetsgrann, och i vissa stycken lysande, genomgång av oegentligheter och bedrägeri som försiggår i olika delar av Europeiska unionen och dess myndigheter. Det är en sak att upptäcka vad som pågår, men det är en annan sak att sedan också se till att detta åtgärdas. Det är denna kammares huvuduppgift att utkräva ansvar. Kammaren fyller dock inte sin uppgift på detta område.

För det första måste vi kunna definiera vem som bär ansvar. Många av oss här har försökt genomdriva en ordning som innebär att ett statsråd, en minister, i varje land med sitt namn garanterar att medel från EU har använts korrekt i hans eget land, så att man vet att den politikern är ansvarig. För det andra: När vi har funnit vem som är ansvarig, måste vi utkräva ansvaret. Denna kammare skall göra det genom att vägra bevilja ansvarsfrihet när problem föreligger. Det görs inte. Det finns dolda samband som vi inte känner till. Jag fann själv som föredragande missförhållanden i Regionkommittén och begärde att vi skulle uppskjuta beslutet om ansvarsfrihet, men nästan alla röstade emot. Endast liberalerna bytte sida, vilket länder dem till heder, medan socialisterna och de konservativa som vanligt vägrade att utkräva ansvar. Detta måste ändras.

4-019
Hans-Peter Martin (NI). – Herr Präsident! Wenn sich jemand ernsthaft für diesen Themenbereich interessiert — es heißt ja Schutz der finanziellen Interessen der Gemeinschaften —, so empfehle ich ihm, nachzulesen, worüber in diesem Hause bei ähnlicher Gelegenheit schon diskutiert worden ist, und vor allem auch nachzulesen, welche Änderungsanträge diesem Bericht im Ausschuss vorangegangen und dann nicht angenommen worden sind. Konkret: Dies hier ist nicht mehr als ein bisschen Kratzen an der Oberfläche der grundsätzlichen Probleme in dieser Union. Wenn es an die Substanz geht, haben wir es nicht mit 1 % Unregelmäßigkeit zu tun, sondern mit viel mehr Geldmitteln, die zumindest nicht sinnvoll verwendet werden. Ich denke an 5 bis 7 Milliarden bei TACIS und viele andere Bereiche, wie zum Beispiel Verwaltung, in denen Geld verschleudert wird.

Darum reduziert sich dieser Bericht eigentlich fast auf ein Nebelwerfen, weil die wirklich substanziellen Fragen nicht angegangen werden. Der Berichterstatter selbst sagt sogar, dass man gar nicht weiß, mit welcher Art von

Unregelmäßigkeit man es in der Erweiterungsfrage zu tun hat. Trotzdem nimmt man neue Länder auf, weil im Kernpunkt, bei dem es um die Institution ging, die tatsächlich Unregelmäßigkeiten nachgehen sollte, eine große Peinlichkeit für das Parlament besteht. Die Kommission hat entsprechende Vorschläge vorgelegt, wie OLAF zu reformieren ist. Wir bleiben in unserem Bericht deutlich dahinter zurück. Es wurden Änderungsanträge abgelehnt, in denen gefordert wurde, dass OLAF wenigstens in dem engen Bereich, in dem es bisher tätig ist, ordentlich, verlässlich und nachvollziehbar arbeiten soll. Doch alle diese Forderungen wurden im Ausschuss abgelehnt. Jetzt sagt man, ja, es ist toll, dass wir schon so weit sind.

Nein, wir sind bei weitem noch nicht weit genug. Wir haben es mit willkürlichen Ermittlungen zu tun, sofern sie überhaupt stattfinden. Wir haben es mit nicht rechtsstaatlichen Verfahren zu tun, wenn man so tut, als ob man Betrug verfolgen würde. Man hat es mit einem ganz substanziellen Problem in dieser Union zu tun, nämlich dass Geld an ganz vielen Orten einfach verschwendet wird. Die meisten von Ihnen wissen das, aber wir sollten nicht so tun, als ob dieser Bericht große Aufklärung bringen würde.

4-020
Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – Herr Präsident, Herr Kommissar Ŝpidla, liebe Kolleginnen und Kollegen! OLAF und seine Mitarbeiterinnen und Mitarbeiter verdienen unseren Dank und unsere Anerkennung für eine sehr schwierige und eine sehr wichtige Aufgabe. Die Bilanz kann sich sehen lassen: OLAF ist ein wichtiger und schlagkräftiger Partner für Europa und die Betrugsbekämpfung. Ich möchte den Kollegen Martin dazu einladen, seine Vorwürfe von angeblich unrechtmäßigen Verfahren nachzuweisen.

Es liegt in unserem ureigenen Interesse als Teil der Haushaltsbehörde, dass OLAF ein immer stärkerer Partner wird. Aber wenn man die letzten fünfzehn Monate nun Revue passieren lässt, dann hat die Kommission zur Stärkung von OLAF nicht wirklich viel unternommen. Ein Berufungsverfahren von langer Dauer wurde angestrengt um den Preis, dass die Institutionen geschwächt und Personen beschädigt wurden. Die Stärkung von OLAF ist jetzt angesagt. Das Europäische Parlament wird mit Argusaugen über die Unabhängigkeit von OLAF nach den neuen Rechtsgrundlagen wachen. Ich möchte die Kommission hier wirklich auffordern, den Entwurf daran messen zu lassen. Wir werden genau prüfen, wie ernst es die Kommission tatsächlich mit der Betrugsbekämpfung meint. Je unabhängiger OLAF im Entwurf ausgestaltet wird, desto stärker ist das Interesse an der Betrugsbekämpfung.

Ich möchte Ihnen unsere Unterstützung zusichern. Es sind ja noch viele andere Dinge in Arbeit, die mit dem Aspekt Betrugsbekämpfung unmittelbar zu tun haben, zum Beispiel das Grünbuch zur Transparenzinitiative und die Frage der Veröffentlichung von Subventionsempfängern oder zumindest der Öffentlichkeitsmachung, der Kenntnisgabe an die Kommission. Wir haben einen ersten Textentwurf, in dem diese drinsteht, nämlich die im Entwurf vorliegende Haushaltsordnung. Jetzt muss es unser gemeinsames Interesse sein, dies auch beim Rat anzumahnen und durchzusetzen, denn sonst bleibt Betrugsbekämpfung immer nur ein Stückwerk und ist ein zahnloser Tiger.

4-021
Paulo Casaca (PSE). – Também eu quero felicitar o nosso relator pelo excelente trabalho que realizou e associar-me à generalidade das palavras que foram aqui trazidas pelos nossos colegas de vários grupos políticos, nomeadamente o meu colega Bart Staes, que levantou muito oportunamente o problema da agricultura, que é um problema candente nos fundos comunitários.

Mas, acima de tudo, gostava de dizer, olhos nos olhos, à Comissão, que aquilo que a minha colega Ayala Sender aqui nos disse sobre a condenação pelo Tribunal de Primeira Instância das Comunidades Europeias do OLAF no processo 309/2003, não pode, em caso algum, deixar de ter consequências. Não se trata apenas de condenar a Comissão a indemnizar um funcionário da Comissão Europeia. Trata-se de condenar toda uma série de procedimentos de investigação desenvolvidos pelo OLAF que não respeitaram nenhuma regra que é essencial respeitar num Estado de Direito, não respeitaram os princípios da isenção e da imparcialidade, não deram aos acusados qualquer hipótese de defesa e, finalmente, fizeram com que uma investigação, e isto é o escândalo fundamental, em vez de ser dirigida contra os seus verdadeiros autores fosse dirigida contra quem rigorosamente nada teve a apontar neste processo.

Isto não pode ficar desta maneira e, se ficar desta maneira, devo dizer muito claramente que não entendo onde quer chegar a política de transparência da Comissão. Isto tem de ter as suas consequências. Não há nenhum Estado de Direito que possa ver uma decisão destas do Tribunal sem que sejam tiradas todas as consequências.

4-022
Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – Panie Przewodniczący! Zabierając głos w tej debacie chciałbym zwrócić Państwa uwagę na, moim zdaniem, najważniejsze kwestie.

Po pierwsze, na coraz większą aktywność państw członkowskich w zakresie wykrywania nieprawidłowości i nadużyć dotyczących środków finansowych Unii Europejskiej. Choć niestety, są kraje, i to pośród "starych krajów członkowskich", które przekazują Komisji dane o nadużyciach z wieloletnim opóźnieniem.

Po drugie, na wyraźny spadek o ponad 50% stwierdzonych szkód w zakresie wydatków na rolnictwo, z około 170 milionów w 2003 roku do 82 milionów w 2004. Zasługuje to na szczególne podkreślenie, ze względu na fakt, że pomoc Unii Europejskiej w rolnictwie jest kierowana do kilku milionów beneficjentów. A więc możliwości nieprawidłowości i nadużyć są potencjalnie bardzo duże.

Po trzecie, na niepokojący wzrost wysokości szkód w obszarze funduszy strukturalnych, z 482 milionów euro w 2003 roku do blisko 695 milionów euro w 2004 roku, a to głównie w "starych krajach członkowskich".

Po czwarte wreszcie, na ogromne rozmiary szkód w środkach własnych w związku z narastającymi zjawiskami przemytu, głównie wyrobów tytoniowych, obrotu podróbkami, a także nadużyć w zakresie podatku VAT. Te ostatnie stanowią wedle szacunków ekspertów stanowią aż ok. 10% całości wpływów z tego podatku w poszczególnych krajach. Z kolei szkody wynikające z narastania przemytu wymagają dodatkowych środków na uszczelnienie granic celnych, szczególnie na wschodnich granicach Unii Europejskiej.

4-023
John Whittaker (IND/DEM). – Mr President, a bit less fraud here, a bit more fraud there! This report is a sad catalogue of failure – failure to direct enormous amounts of EU funds to where they were intended. But this is just one of the ways in which EU funds are wasted. Despite all the apparent good intentions, a large proportion of the cash is spent on daft projects that advertise the EU or support the disgraceful common agricultural policy; and all this has spawned a whole industry of bureaucrats who exist merely to produce the relevant paperwork for applying for and dealing with the grants. Another huge waste!

EU money is easy money – provided you fill in the forms nicely, or forge them. The whole system has fallen into contempt. Where is the incentive for Member States to use their own resources to police the use of the funds? Let us stop fussing about how we achieve marginal reductions in what we call fraud, and instead think more deeply about the true value that is added by all this misuse of EU taxpayers' cash.

4-024
Andreas Mölzer (NI). – Herr Präsident! Anstatt ständig nach neuen Finanzierungsquellen — etwa in Form von neuen EU-Steuern — zu suchen und die Ausgabenseite zu erhöhen, ist es meines Erachtens allerhöchste Zeit, die Betrugsbekämpfung und den Kampf gegen Geldverschwendung zu intensivieren. Gerade bei der Auszahlung von EU-Förderungen, welche von entsprechenden Stellen in den Mitgliedstaaten vorgenommen werden, kommt es ja immer wieder zu Unregelmäßigkeiten. Auffällig ist dabei die Häufung von Betrugsfällen in manchen EU-Staaten. Diese sollten endlich ihre diesbezüglichen Verwaltungsmängel beseitigen oder für den dadurch entstehenden Schaden aufkommen müssen. Meines Erachtens ist es zwar wichtig, dass wir OLAF optimieren und immer wieder nach neuen Lösungen suchen, wie wir unsere Betrugsbekämpfung verbessern können. Wir werden aber mit allen Änderungen wenig erreichen, wenn OLAF-Dossiers aufgrund von Überlastung der zuständigen Behörden in den jeweiligen betroffenen Staaten nicht zügig weiterbearbeitet werden und die Wiedereintreibung zu Unrecht ausbezahlter Gelder nicht rigoros gehandhabt wird. Meiner Meinung nach müssen wir hier endlich entschieden tätig werden, damit die Betrugsbekämpfung nicht nur ein frommer Wunsch bleibt.

4-025
Béla Glattfelder (PPE-DE). – Tisztelt Elnök Úr! A jelentés átfogóan foglalkozik a cigarettacsempészet kérdésével. Nagyon fontos küzdenünk a cigarettacsempészet ellen, mert nemcsak a pénzügyi érdekeinket veszélyezteti, de a fogyasztók egészségét is. Magyarországon különösen súlyos problémát jelent a csempészet, mert lényegesen magasabbak az adók, mint a környező nem-EU tagállamokban. Ennek hatására mára 25%-ra növekedett az adózatlan cigaretta-termékek piaca, óriási károkat okozva a magyar költségvetésnek.

A csempészet forrása Ukrajna, Románia és más balkáni tagállam. Hangsúlyosan kívánom megemlíteni, hogy a magyar-román határon a román oldalon duty free shopok működnek, ahonnan vámmentesen hozhatják be az utazók a cigarettát, amit azután gyakran értékesítenek Magyarországon, illetve más EU-s tagállamokban. Románia küszöbön álló csatlakozására figyelemmel ezeket a duty free shopokat a román kormánynak azonnal be kell zárnia.

Egyébként Románia EU csatlakozása után továbbra is számolnunk kell a csempészettel, mert Románia átmeneti mentességet kapott a minimális adószint elérésére, ezért folyamatosan figyelemmel kell kísérnünk, hogy Románia képes-e érvényt szerezni az Európai Unió jövedéki szabályainak, képes-e megakadályozni a más tagállamokba, így például a szomszédos Magyarországba irányuló csempészetet. De ez természetesen nem csak a cigaretta termékeket érinti, hanem a román piac rendezetlensége, illetve az átmeneti mentességek miatt a szeszesitalok piaca szempontjából is fontos kérdés.

4-026
Vladimír Maňka (PSE). – Nezrovnalosti v hospodárení Európskej únie vyjadrené v stovkách miliónov až v miliardách eur uvedené v správe pána Herberta Böscha nie sú pre nás príjemným zistením. Dovoľujem si pripomenúť, že sa správa zaoberá rokom 2004, preto nezrovnalosti v nových členských krajinách tvoria iba marginálnu časť celkových súm. Tým viac by to malo byť pre nás výzvou. Ak staré členské krajiny s dlhodobými skúsenosťami nie sú schopné úplne transparentne pracovať s verejnými zdrojmi Európskej únie, v prípade nových členov môžeme bez pochyby očakávať

podobné výsledky. Mimoriadne znepokojivé sú údaje o množstve a hodnote pašovaných cigariet a falošných značkových výrobkov, čoho výsledkom je to, že Spoločenstvo trpí veľkými finančnými stratami. Jednou z najcitlivejších hraníc v tomto smere je východná hranica Európskej únie, hlavne hranica Slovenska a Poľska s Ukrajinou a Poľska s Bieloruskom.

Žiadam preto o zvýšenú pozornosť, ktorú je potrebné venovať ochrane tohto územia a zamedzeniu pašeráctva. Súčasne upozorňujem na fakt, že tieto oblasti sú zároveň najchudobnejšími regiónmi Európskej únie a rozsah pašeráctva nepriamo súvisí s ich ekonomickou situáciou. Vážení kolegovia, mohutný rast škôd a nezrovnalostí sme v sledovanom období zaznamenali v oblasti štrukturálnych fondov. V roku 2004 bol tento nárast o 44 % oproti roku 2003 a dosiahol takmer 700 miliónov eur. Je to pre nás varovanie a súčasne výzva. Výzva, aby sme na jednej strane podnikli účinné kroky voči dotknutým členským štátom a na strane druhej našli systémové riešenia, ktoré budú chrániť finančné záujmy Spoločenstva pred podvodmi a inými protiprávnymi konaniami.

4-027
Dan Jørgensen (PSE). – Hr. formand! Jeg vil gerne sige tak til hr. Bösch for en god betænkning. Der er tale om arbejde af meget høj kvalitet som altid, når hr. Bösch er inde i billedet.

Vi ved desværre, at EU har et legitimitetsproblem. EU har et imageproblem, når det handler om, hvordan EU forvalter skatteborgernes penge. Det problem bunder i to forhold. Det ene forhold er, at der rent faktisk foregår svindel med EU-midler. Det andet forhold er, at der ikke er åbenhed nok. Det stiller selvfølgelig institutionerne - Europa-Parlamentet, OLAF og de andre EU-institutioner - over for nogle udfordringer. For det første gælder det selvfølgelig om at løse de problemer, der er, ved simpelthen at udøve bedre kontrol. For det andet gælder det om at tilvejebringe større åbenhed.

Jeg læste for nylig en artikel i en dansk avis, som havde overskriften: "Alle taler om åbenhed - ingen gør noget ved det". Jeg tror desværre, at den artikel var ret symptomatisk for den europæiske befolknings syn på Europa. Alle taler om åbenhed. Vi vil alle gerne have åbenhed, men vi gør jo ikke noget. Heldigvis sker der noget. Heldigvis er man i gang med nu fra Kommissionens side at tage initiativ til, at det skal være obligatorisk at offentliggøre, hvem der modtager landbrugsstøttemidler. Det er et skridt i den rigtige retning. Vi så gerne, at det samme princip også gjorde sig gældende for strukturmidler. Det skal selvfølgelig være sådan, at alle journalister, borgere osv. kan gå ind på en hjemmeside meget nemt og meget simpelt og se, hvem det er, der modtager Unionens penge.

Men også i forhold til kontrol er der behov for at gøre mere. Vi anerkender i Den Socialistiske Gruppe, at det integrerede finanskontrolsystem er velfungerende, men vi synes samtidig, at det er problematisk, at systemet ikke er fuldt implementeret endnu - over syv år efter at det skulle have været implementeret. Det samme gør sig gældende med strukturfondsmidlerne, hvor der heller ikke er fyldestgørende kontrol.

Det er meget nemt at glemme disse ting, når man taler om de lange linjer i det europæiske samarbejde. Skal vi have en forfatningstraktat? Skal Tyrkiet med? Osv. Men sandheden er, at disse spørgsmål er utrolig vigtige for at opnå legitimitet i Europas befolkning. Også af ren og skær idealistiske årsager bør vi selvfølgelig arbejde for, at hver eneste euro af de europæiske skatteborgeres midler bliver forvaltet forsvarligt, og at der åbenhed omkring dem.

4-028
Vladimír Špidla, *člen Komise***. –** Dámy a pánové, dovolte mi, abych vyjádřil vysoké ohodnocení debaty, která proběhla, protože se týká záležitostí, které jsou nad jiné důležité. Je nepochybnou pravdou, že věrohodnost Evropské unie závisí také velmi na tom, jak věrohodným a účinným způsobem budou užity evropské prostředky.

Je zřejmé, že zpráva je krokem, který je na cestě k lepšímu a efektivnějšímu využívání prostředků a ke snižování rizika zneužití prostředků, případně finančních podvodů.

Dovolte mi, abych se dotkl jenom několika málo bodů, které byly zformulovány v diskusi. V diskusi byla jistým způsobem vyjádřena obava z oslabení nezávislosti Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF). Musím konstatovat, že v návrzích Komise, které jsou předkládány i k projednání Parlamentu, je opak pravdou. Toto nebezpečí nehrozí a jistě se v diskusi, která bude hluboká, prokáže, že návrhy Komise nejdou směrem k oslabení nezávislosti pozice Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF).

Stejně tak byla zdůrazněna velmi významná otázka procesních práv a procesních náležitostí. I zde mohu konstatovat, že návrh Komise je v souladu s názory vyjádřenými v diskusi, že je nutné posílit některé prvky, které se týkají např. přísunu informací týkajících se vyšetřování, nezávislosti a důvěrnosti činnosti, tak, aby práva stran byla šetřena tak, jak to odpovídá právnímu principu Evropské unie.

Dámy a pánové, dovolte mi ještě, abych se jenom krátce dotkl problému Eurostat. Ten případ je ještě otevřený a dokud neskončí veškerá řízení, nebude možné přesně vyčíslit důsledky tak, jak je to samozřejmé a jak to taky bude učiněno v okamžiku, kdy situace dozraje.

Dámy a pánové, dovolte mi tedy, abych konstatoval společný zájem Komise a Parlamentu dále postoupit na cestě, která zajistí účinné a naprosto poctivé využívání evropských prostředků.

4-029

Przewodniczący. – Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się dziś o godz. 11.00.

(Posiedzenie zostało chwilowo zawieszone)

4-030

PRÉSIDENCE DE M. ONESTA
Vice-président

(La séance est reprise à 11h05)

4-031

5 - Souhaits de bienvenue

4-032

Le Président. – J'ai le plaisir de vous informer qu'une délégation du Parlement d'Afrique du Sud a pris place à la tribune des visiteurs officiels.

(Applaudissements)

M. Obed Bapela, président de la chambre, conduit la délégation sud-africaine. Celle-ci est composée de huit membres. Cette délégation est représentative des diverses tendances politiques du pays. C'est la première fois, depuis 1998, que nous avons le plaisir d'accueillir, ici, en Europe, nos homologues sud-africains.

L'Afrique du Sud et l'Union européenne partagent la conviction que les problèmes internationaux doivent être réglés par des solutions multilatérales. Elles partagent aussi des valeurs politiques et sociales communes. Elles œuvrent toutes deux activement en faveur de la paix, de la stabilité, de la lutte contre la pauvreté sur l'ensemble du continent africain. Nous espérons à présent renforcer encore la dimension parlementaire de notre coopération.

J'ai été informé, chers amis, que vous aviez tenu au Parlement européen des réunions couronnées de succès. Je vous souhaite de poursuivre fructueusement votre mission, ainsi qu'un bon retour chez vous.

4-033

6 - Autorisation d'établir des rapports d'initiative: voir procès-verbal

4-034

7 - Dénomination des commissions et délégations: voir procès-verbal

4-035

8 - Interprétation du règlement: voir procès-verbal

4-036

9 - Communication de positions communes du Conseil: voir procès-verbal

4-037

10 - Heure des votes

4-038

Le Président. – L'ordre du jour appelle l'heure des votes.

(Pour les résultats des votes et autres détails les concernant: voir procès-verbal)

4-039

10.1 - Envoi de données sur les débarquements de produits de la pêche dans les États membres (vote)

4-040

10.2 - Activités de recherche, de développement technologique et de démonstration (2007-2013, FP7) (vote)

4-041
– Avant le vote sur l'amendement 320:

4-042
Philippe Busquin (PSE). – Monsieur le Président, chers collègues, nous souhaitions ajouter aux activités "énergies renouvelables" et "rendement énergétique", le thème "hydrogène et piles à combustible".

4-043
Le Président. – Y a-t-il des oppositions à la prise en compte de cet amendement oral?

(L'amendement oral n'est pas retenu)

4-044
10.3 - Activités de recherche et de formation en matière nucléaire (2007-2011) (vote)

4-045
– Après le vote sur le projet de résolution législative:

4-046
Jerzy Buzek (PPE-DE), *sprawozdawca***. –** Panie Przewodniczący! Chciałbym podziękować wszystkim koleżankom i kolegom z Parlamentu Europejskiego za świetną i owocną współprace. Mieliśmy 1700 poprawek, a więc zainteresowanie siódmym programem ramowym było ogromne.

Szczególnie dziękuję koleżankom i kolegom z Komisji ITRE, którzy włożyli największą pracę. Współpraca ze sprawozdawcami "cieniami" była doskonała i chciałem kolegom podziękować za tę współpracę. Urzędnicy Komisji i doradcy grup politycznych także włożyli wiele pracy.

Dzięki siódmemu programowi ramowemu chcemy wykorzystać możliwości wszystkich 25 krajów Unii Europejskiej. Chcemy wykorzystać doświadczenie najlepszych ludzi i infrastrukturę. Działania Parlamentu Europejskiego były szybkie, sprawne i odpowiedzialne. Nie możemy zwalniać tempa. Musimy wprowadzić program w życie 1 stycznia 2007 roku. O to apeluję.

(Oklaski)

4-047
10.4 - Règles communes dans le domaine de la sûreté de l'aviation civile (vote)

4-048
– Avant le vote:

4-049
Inés Ayala Sender (PSE). – Señor Presidente, vemos que en la lista de votación hay un problema: se plantea que, si se adopta la enmienda 91, decae la 12 y, realmente, son dos enmiendas complementarias, una bis y otra ter. Es decir, no decae la 12, sino que se adopta la 91 o no se adopta, y se vota después la 12.

4-050
Le Président. – J'allais vous annoncer exactement la même chose, chers collègues, au moment d'aborder le vote sur l'article 2. Contrairement en effet à ce qui figure dans vos listes de vote, l'amendement 12 n'est pas caduc. Nous y reviendrons en temps et en heure.

4-051
10.5 - Adoption par la Slovénie de la monnaie unique au 1er janvier 2007 (vote)

4-052
10.6 - Situation des droits de l'homme en Tunisie (vote)

4-053
– Avant le vote sur le paragraphe 3:

4-054
Thierry Cornillet (ALDE). – Monsieur le Président, la Tunisie fait effectivement l'objet d'une attention soutenue de la part de notre Parlement, mais au-delà de la condamnation, nous pouvons jouer un rôle de conciliateur. C'est le sens de cet amendement oral que je vous lis et qui fait suite au paragraphe 3: "Le Parlement européen invite toutes les parties

intéressées à l'avenir de la Ligue tunisienne des droits de l'homme à renouer le dialogue en vue de trouver une solution acceptable par tous."

Si d'aventure, certains des collègues refusaient que cet amendement soit soumis au vote, j'inciterais mes collègues à s'abstenir sur cette résolution, car elle serait déséquilibrée.

4-055
Le Président. – Y a-t-il des oppositions à la prise en compte de cet amendement oral?

(L'amendement oral n'est pas retenu)

4-056
10.7 - 17ème Sommet UE-Russie (26 mai 2006) (vote)

4-057
10.8 - Mise en oeuvre de la directive MIFID 2004/39/CE (vote)

4-058
– *Avant le vote:*

4-059
Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Mr President, even though you made some jokey remarks about this MIFID arriving in the European Parliament, I should like to say that it is not just a technical issue that we are adopting today. This is the first time Parliament has really increased its powers when it comes to delegated legislation in the field of comitology. We have been trying to get more powers when we are dealing with delegated legislation on comitology. It was a disgrace for Parliament that the issue was debated as the last item on yesterday's agenda. Getting those powers was a historic moment for the European Parliament. We have to fight strongly for those powers, especially now, when we are renegotiating the comitology agreement and interinstitutional agreement. I know that every political group backs these extra powers for the European Parliament. It is not a technical issue.

These issues should be dealt with during the day, not at midnight!

(Loud applause)

4-060
Le Président. – Je partage d'autant plus votre avis, cher collègue, que j'étais le vice-président en charge de tenir le marteau hier soir, à minuit, au moment de ce débat. J'ai donc conscience de l'importance de la chose. Effectivement, un moment historique: la procédure Lamfalussy menée à terme, pour la première fois, par notre Parlement.

4-061
10.9 - Stratégie du développement durable (vote)

4-062
– *Avant le vote sur le paragraphe 19:*

4-063
Anders Wijkman (PPE-DE). – Mr President, I should like to move an oral amendment, which should be indicated in colleagues' voting lists. I have secured the agreement of all the major groups and hope it will be voted through. If that is indeed the case we do not need a split vote. The amendment would read as follows:

'Considers that sustainable development should be seen more as an economic opportunity than as a constraint, and as a spur to technological innovation investment; Calls, therefore, upon the Commission to ensure effective coordination of the Union's growth strategies, integrating information and communications technologies and resource-efficient technologies for sustainable development and "smart growth" both at home and abroad.'

I hope the House can accept this.

4-064
Le Président. – Y a-t-il des oppositions à la prise en compte de cet amendement oral?

(L'amendement oral est retenu)

4-065
10.10 - Montée des violences racistes et homophobes en Europe (vote)

4-066

– Avant le vote sur le paragraphe 2:

4-067
Martine Roure (PSE). – Monsieur le Président, en effet, je souhaite proposer un simple changement structurel au paragraphe 2, afin de le rendre plus équilibré et de lui donner ainsi plus de force. Nous avons pour l'instant une phrase introductive générale suivie d'une liste d'exemples. Je propose de déplacer la deuxième partie du sixième tiret pour l'ajouter à la phrase introductive, afin que l'appel à punir les responsables s'applique à toutes les autorités nationales. Et je propose également d'ajouter le mot "haineuses" au paragraphe 2, ce qui donnerait, je vous lis le début: "condamne fermement toutes les agressions racistes et haineuses et prie instamment toutes les autorités nationales de tout mettre en œuvre pour que les responsables soient condamnés et pour éviter qu'un climat d'impunité ne s'instaure dans ces affaires", etc.

4-068
Le Président. – Y a-t-il des oppositions à la prise en compte de cet amendement oral?

(L'amendement oral est retenu)

- Avant le vote sur le paragraphe 3:

4-069
Sophia in 't Veld (ALDE). – Mr President, between 'gay pride' and 'parade', we propose to insert 'equality', as in the official title of the parade. So the wording would be 'the gay pride equality parade'.

4-070
Le Président. – Y a-t-il des oppositions à la prise en compte de cet amendement oral?

(L'amendement oral n'est pas retenu)

- Avant le vote sur le considérant A:

4-071
Sophia in 't Veld (ALDE). – Mr President, in recital B we propose to insert the words 'and anti-gypsyism' after the word 'homophobia'.

4-072
Le Président. – Y a-t-il des oppositions à la prise en compte de cet amendement oral?

(L'amendement oral est retenu)

- Avant le vote sur le considérant B:

4-073
Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – Señor Presidente, de hecho, por coherencia con una de las enmiendas que hemos aprobado, la enmienda oral consiste en añadir España en la lista de los países donde recientemente ha habido hechos graves de violencia, de violación de derechos por razones racistas y xenófobas. Ésta es la razón de la enmienda oral y la razón de incorporarla. Por lo tanto, insisto, también por coherencia con lo que hemos dicho: no se trata de denunciar un país, sino un hecho que ha ocurrido en un país y que ha sucedido recientemente.

4-074
Le Président. – Y a-t-il des oppositions au rajout de l'Espagne à la liste des pays cités?

(L'amendement oral n'est pas retenu)

4-075
Martine Roure (PSE). – Monsieur le Président, j'insiste. En effet, nous n'étions pas contre le fait qu'on propose un amendement oral, mais nous voulions voter contre cet amendement oral. C'est différent me semble-t-il. Mais laissons tomber.

(Rires)

4-076
Le Président. – Je ne sais pas si mes explications seront aussi claires que les vôtres, Madame Roure, mais notre règlement, lui, est très clair. À partir du moment où un collègue propose un amendement oral, si trente-sept autres collègues se lèvent pour s'y opposer, il n'est pas pris en compte. C'est aussi simple que ça.

4-077
10.11 - Armes légères et de petit calibre (vote)

4-078

10.12 - Déploiement du système européen de signalisation ferroviaire ERTMS/ETCS (vote)

4-079

10.13 - Pêche côtière, problèmes rencontrés par les pêcheurs (vote)

4-080

10.14 - Protection des intérêts financiers des Communautés, lutte contre la fraude (2004) (vote)

4-081

Le Président. – Nous en avons terminé avec les votes.

4-082

11 - Explications de vote

4-083

Le Président. – Nous passons à présent aux explications de vote.

4-084

– Rapport: Morillon (A6-0169/2006)

4-085

David Casa (PPE-DE), *in writing***. –** The aim of this report is to aid those involved in the sector and to enable them to have the opportunity to run their businesses more smoothly and concentrate their efforts on the direct running of their operations. This applies especially to medium and small enterprises.

This will in no small way simplify legislation and eliminate unnecessary bureaucracy.

I am sure that Member States will also welcome this proposal, as it will significantly reduce their work load.

This proposal has acknowledged the fact that all the countries that have an active fisheries sector have different structures and consequently different needs. We will be in a position to ensure a coordinated collation of data, and furthermore this data will be made readily available to all involved.

I agree with the rapporteur that a cost effectiveness analysis of the system should be introduced, together with reports on best practices for lessening the workload for national authorities, thereby enhancing the usefulness and quality of the data.

4-086

– Rapport: Buzek (A6-0202/2006)

4-087

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Vážení kolegovia, vyjadrujem svoje veľké sklamanie nad postojom Európskeho parlamentu k etickým otázkam. Nesúhlasím hlavne s financovaním výskumu živých ľudských embryí na reprodukčné účely a takých druhov výskumu, ktoré sú v niektorých členských krajinách zakázané a ktoré sú v rozpore s ochranou dôstojnosti a života človeka od jeho počiatku až po prirodzenú smrť. Napriek tejto skutočnosti som hlasovala za Buzekovu správu o siedmom rámcovom programe, pretože si uvedomujem jeho dôležitosť pre budúcnosť Európy a jej ambície stať sa najkonkurencieschopnejšou ekonomikou.

Tento program považujem za „kuchárku“ Lisabonskej stratégie a je pre mňa nádejou, že práve financie, ktoré sú určené na vedu a výskum, pomôžu Európe udržať vedecké mozgy, ktoré pripravia vysoko kvalitné projekty na zvýšenie kvality života občanov Európskej únie v oblasti životného prostredia, dopravy, energetiky a zdravotníctva. Ako príklad môžem uviesť Slovensko, ktoré aj pomocou siedmeho rámcového programu má záujem vybudovať protónový terapeutický komplex cyklotrónového centra Slovenskej republiky na liečbu onkologických ochorení prostredníctvom hĺbkovej protónovej terapie, ktorá je oveľa šetrnejšou liečbou pre pacientov ako klasická rádioterapia. Touto špičkovou technológiou zabezpečujúcou vysoko efektívnu liečbu je k dnešnému dňu liečených viac ako 40 tisíc pacientov.

4-088

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – Señor Presidente, quiero felicitar a los ciudadanos europeos y a los investigadores por la aprobación del informe Buzek sobre el Séptimo Programa de Investigación.

Creo que es una esperanza para todos aquellos que creen en la investigación básica, con la creación del Consejo Europeo de Investigación, en la investigación de frontera, en la más avanzada, a pesar de todos los riesgos que implica.

Creo también que es un apoyo a la pequeña y mediana empresa y también una esperanza para todas aquellas personas que dependen de la investigación en el ámbito de la salud, algo en lo que se ha insistido mucho, se ha ampliado el presupuesto en este programa y, además, con el apoyo de todos los partidos políticos.

Creo que estamos en una situación de esperanza. Ahora debemos incitar a los investigadores a incorporarse al proyecto, apoyar a las universidades y a las regiones para que se sumen a esta tarea común y, de esta manera, poder trabajar juntos en beneficio de todos.

Es un programa, por otra parte, flexible y abierto, mucho más que los anteriores, que ha introducido de manera entusiasta las humanidades, el patrimonio histórico y otros aspectos de la cultura. Felicidades a todos.

4-089
Lapo Pistelli (ALDE). – Signor Presidente, il settimo programma quadro ha ricevuto stamani da questo Parlamento un vasto consenso, quasi unanime. Come sappiamo, si tratta di un notevole sforzo economico che l'Europa compie in coerenza con la strategia di Lisbona.

I colleghi avranno notato l'ampiezza del dibattito sollevato dall'articolo 6 in materia di bioetica, rispetto al quale il cosiddetto compromesso presentato dalla commissione per l'industria, la ricerca e l'energia ha ricevuto poco più di 40 voti di margine, un margine certo consistente ma non maggioritario. Al tempo stesso, emendamenti più rigidi in questa materia, come ad esempio l'emendamento presentato dall'onorevole Niebler sulle cellule staminali, che ad alcuni di noi sembravano più ragionevoli, sono stati respinti per meno di 20 voti.

La delegazione italiana della Margherita ha sostenuto questi emendamenti. Con questa dichiarazione io intendo sottolineare che il dibattito intenso sollevato da una questione che concretamente coinvolge meno dell'1 per cento delle risorse dovrebbe suggerire al Parlamento e alla Commissione l'adozione di un principio di cautela, al fine di non sottovalutare l'impatto di questo tema su quell'opinione pubblica alla quale ci richiamiamo quando chiediamo consenso per l'Europa.

4-090
Paul Rübig (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich möchte klar zum Ausdruck bringen, dass die österreichischen ÖVP-Abgeordneten die klare Haltung der Bundesregierung in der Euratom-Frage unterstützen und mit ihrer Abstimmung dem Abstimmungsergebnis der Volksbefragung in Österreich entsprochen haben. Ich bedaure, dass der Antrag von Frau Niebler zu den ethischen Fragen abgelehnt wurde. Die ÖVP-Delegation spricht sich klar gegen eine zerstörende Embryonenforschung aus.

4-091
– Rapport: Buzek (A6-0203/2006)

4-092
Andreas Mölzer (NI). – Herr Präsident! Meines Erachtens versucht die Atom-Lobby, mittels unhaltbarer Versprechungen einer sauberen, sicheren und umweltfreundlichen Energielösung und Verschweigen der Kostenwahrheit immer neue Milliarden für Atomenergieprojekte herauszulocken.

Die Atomforschungsbudgets betragen das 7-8-Fache jener Gelder, die für erneuerbare Energien und Energiequellen ausgegeben werden. Würden die tatsächlichen Kosten — etwa für die Endlagerung des Atommülls und Folgekosten möglicher atomarer Verseuchung — eingerechnet, dann wäre klar, dass Kernenergie nicht nur höchst gefährlich, sondern auch nicht rentabel ist.

Meines Erachtens darf keinesfalls neues Geld in die Kernenergie fließen, sondern dieses Geld sollte dem Ausbau erneuerbarer Energiequellen und der Verbesserung der Energieeffizienz zugute kommen.

4-093
Jörg Leichtfried (PSE). – Herr Präsident! Als entschiedener Gegner von Nukleartechnologie und von Energiegewinnung aus Nukleartechnologie war es für mich selbstverständlich, am Ende gegen den Buzek-Bericht zu stimmen. Ich wollte auch bei Änderungsantrag 24 dagegen stimmen, hatte aber den Eindruck, dass das Abstimmungsgerät nicht funktioniert hat. Ich möchte deshalb noch einmal klarlegen: Ich habe gegen den Änderungsantrag 24 gestimmt.

4-094
James Hugh Allister (NI), *in writing***. –** I used my vote to endorse amendments 354 and 352 as a means of opposing funding of research activities aimed at the cloning of human embryos. The proposal from the Committee diminished the safeguards in the original Commission proposal by allowing the funding of research on so-called supernumerary embyros, with no prohibition on funding activities which would be contrary to the Oviedo Convention (i.e. cloning for research and germ-line intervention). I also strongly hold that national standards and legislation must not be overriden or diluted by EU activities, including EU-funded research.

4-095

Hiltrud Breyer (Verts/ALE), *schriftlich*. – Die Entscheidung des Europäischen Parlaments in erster Lesung ist ein Desaster. Dem Parlament ist es nicht gelungen, der EU-Kommission klare ethische Schranken für die Forschungspolitik zu setzen. Das knappe Abstimmungsergebnis macht jedoch Hoffnung, diese Abstimmung im Rat und in der zweiten Lesung korrigieren zu können.

Es ist ein Armutszeugnis, dass das Parlament nicht die Chance genutzt hat, ethisch unproblematischen und viel versprechenden Alternativen Rückenwind zu geben. Es ist inakzeptabel, menschliche Embryonen als Rohstoffmaterial zu degradieren. Es bestünde die Gefahr der Kommerzialisierung menschlichen Lebens und der Instrumentalisierung von Frauen zwecks Eizellspende. Zudem könnte mit einer Forschungsförderung der embryonalen Stammzellförderung das Vertrauen in die EU untergraben werden, wenn sie so offensichtlich Werte wie Menschenwürde und Menschrechte wirtschaftlichen Interessen unterordnet.

Hanebüchen wäre, deutschen Steuerzahlern weiterhin zuzumuten, Projekte zu finanzieren, die nach deutschem Recht verboten sind. Schon jetzt werden im laufenden 6. Forschungsrahmenprogramm sechs Projekte entgegen anders lautenden Versprechen gegenüber dem Europäischen Parlament gefördert, die nicht der deutschen Gesetzeslage entsprechen.

Der Rat ist nun am Ball, diese ethische Schieflage zu korrigieren. Die deutsche Bundesregierung muss deutlich machen, dass es einen Widerspruch zum Subsidiaritätsprinzip darstellt und sehr problematisch ist, eine derart ethisch hoch brisante Forschungsförderung mitzufinanzieren, die nicht mit der deutschen Rechtslage in Einklang steht.

4-096
Proinsias De Rossa (PSE), *in writing*. – I endorse the call set out in the Buzek report for the continuation of the INTAS programme and for its activities to be funded from the specific 'Cooperation', 'People' and 'Capacities' programmes. INTAS is the only pan-European, EU-funded programme dedicated to scientific cooperation with the NIS countries, including involving the scientific community in Ireland and Northern Ireland. It should be continued.

The Research and Training Networks should also be continued, particularly the flexible support they have given under FP5 and FP6 to a positive mix of both 'early-stage researchers' and 'experienced researchers'. Early-stage researchers benefit greatly from the practical support and advice from more experienced researchers. Mobility of researchers also tends to be high when there is a mix of such researchers. This approach should also be continued.

4-097
Brigitte Douay (PSE), *par écrit*. – La croissance et la compétitivité de l'Union dépendent en grande partie de sa capacité à développer la recherche et l'innovation. Les chefs d'État et de gouvernement se sont engagés à Lisbonne, en 2000, à promouvoir l'Europe du savoir et à y consacrer, dès 2010, 3% du RNB.

Le rapport de Jerzy Buzek que j'ai voté ce jeudi met l'accent sur les objectifs et les enjeux du 7e PCRDT. J'en retiens en particulier deux chapitres, qui concernent le développement régional: les régions de la connaissance et le soutien aux PME. Il est nécessaire de renforcer le potentiel de recherche des régions de l'Union en encourageant les groupements régionaux de recherche qui associent universités, centres de recherche, entreprises et autorités régionales.
Il préconise également de renforcer la capacité d'innovation des PME, de les inciter à se mettre en réseau et de faciliter leur accès au programme-cadre.

Il fait ainsi de la recherche un véritable outil du développement régional, même s'il faut déplorer que les moyens attribués à cette grande ambition européenne soient réduits par la cure d'amaigrissement qu'ont subie les perspectives financières.

4-098
Edite Estrela (PSE), *por escrito*. – Votei favoravelmente o relatório Jerzy Buzek sobre o sétimo programa-quadro da Comunidade Europeia de actividades em matéria de investigação, desenvolvimento tecnológico e demonstração (2007-2013) por considerar que o investimento na investigação e no desenvolvimento tecnológico é fundamental para o êxito da Estratégia de Lisboa.

É necessário reforçar o investimento na investigação sobre as alterações climáticas e a sua relação com as catástrofes naturais e sobre fontes energéticas alternativas aos combustíveis fósseis.

Considero que a investigação em células estaminais embrionárias provenientes de embriões excedentários - uma área de investigação muito promissora - que tem vindo a obter resultados muito encorajadores no tratamento de doenças como Parkinson e Alzheimer, deve ser financiada por este programa-quadro, após a apreciação rigorosa e casuística dos comités de ética.

4-099
Glyn Ford (PSE), *in writing*. – I voted for this report. The future of Europe depends on high tech, high skill, high value-added jobs. These will be generated by high levels of research and development spending close to the market. The money available is better but still inadequate, particularly in view of the bizarre wastage of the CAP, where Europe's cows live on more, with two dollars per day, than do 700 million Chinese.

I also welcome the passing of Committee Amendment 66, which will allow funding for stem cell research where it is approved by Member State law and subject to strict controls. We all know people whose lives could be transformed on the basis of stem cell research. I neither wish to deprive them of the political benefits nor drive the research from Europe to the Far East

4-100
Duarte Freitas (PPE-DE), *por escrito*. **–** Considero que este documento é um dos mais importantes desta legislatura uma vez que aborda a questão fundamental do financiamento para projectos de investigação relacionados com o desenvolvimento tecnológico associado a diferentes domínios de intervenção.

No capítulo das pescas julgo que as emendas apresentadas no sentido de garantir uma maior independência na abordagem ao sector são de todo desejáveis e fazem todo o sentido face à crise que o sector atravessa.

Apenas com mais e melhor tecnologia será possível trazer de novo rentabilidade e competitividade ao sector das pescas na Europa.

A criação de um capítulo próprio para as pescas e a exploração sustentada dos Oceanos neste sétimo programa quadro é, portanto, meritória do meu apoio incondicional, assim como todas as outras medidas que o relatório encerra.

4-101
Bruno Gollnisch (NI), *par écrit***. –** Pour des raisons éthiques évidentes, le clonage humain doit être totalement interdit. On ne peut laisser planer de doutes à ce sujet. C'est hélas ce que font le 7ème programme cadre et certains des amendements qui nous sont présentés aujourd'hui, en n'excluant du financement communautaire que le clonage à des fins reproductives, et pas le clonage à des fins thérapeutiques. Cette semi légitimation est dangereuse. Elle est sous-tendue par l'idée que l'être humain, serait-il en devenir, peut être considéré comme un simple matériau, et c'est inacceptable.

Par ailleurs, ce programme prévoit également la possibilité de financer des recherches sur les cellules souches embryonnaires. Je sais, et je ne l'approuve pas, que certains pays de l'Union européenne l'autorisent. Il ne nous appartient pas, dans le cadre d'un vote sur le financement de la recherche, de nous prononcer sur leur législation. En revanche, les pays qui interdisent ces pratiques ne doivent pas se voir imposer de les financer à travers des fonds communautaires, et ce type de recherche ne devrait donc pas bénéficier des ressources du 7ème PCRD.

C'est pourquoi nous avons voté contre ces dispositions, réservant notre approbation aux autres programmes de recherche évoqués dans ce rapport.

4-102
Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig***. –** När vi tar ställning till olika frågor måste vi alltid begrunda om dessa verkligen bör avgöras på EU-nivå, inte som i detta fall hur EU skall kunna driva fram den forskning som ett etablissemang vill ha.

Det blir inte mer pengar till forskning för att medlemsländerna skickar dem via EU-myndigheter. Däremot blir det mer byråkrati och ökade kostnader. Institutionell konkurrens mellan länder för att finna goda lösningar leder till snabbare framsteg än centralstyrning på högre nivåer.

Den fråga som borde ha ställts är istället vad EU kan göra för forskning i Europa som inte länderna själva kan klara? I princip kan det begränsas till områden som fri rörlighet för forskare inom EU, forskningsnätverk och storskalig forskning på områden som fusionsenergi. Det är sådant som EU:s forskningspolitik bör begränsas till i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

Vi kan således inte stödja stamcellsforskning på gemenskapsnivå, då den kan medföra att medlemsstater tvingas delta med finansiering av forskning som strider mot nationella lagar på området. Dock vill vi påpeka att vi är varma anhängare av de lagar och regler som gäller i Sverige för denna typ av forskning.

Eftersom avsaknaden av ett subsidiaritetsresonemang är påtaglig, har Junilistan röstat nej till betänkandet i dess helhet.

4-103
Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *por escrito*. **–** Na posição do Parlamento Europeu quanto ao sétimo programa-quadro para o período 2007-2013 constatamos uma contradição quanto a alguma retórica que o rodeia e ao seu nível de financiamento. Ao mesmo tempo que é preconizado ao nível da União Europeia uma sociedade voltada para o "conhecimento, inovação e tecnologia", verifica-se uma redução da dotação do orçamento da UE para a concretização desses objectivos de cerca de 21 milhões de euros face à proposta inicial da Comissão Europeia.

Será igualmente de sublinhar que, tendo em conta as prioridades deste sétimo programa-quadro, verificamos a tentativa de considerar a investigação como mais um "produto" a comercializar, por sinal, muito rentável. Ou seja, confrontamo-nos neste sétimo programa-quadro com a tentativa de mercantilizar a investigação em detrimento da investigação pública.

Apesar de aspectos positivos contidos na proposta hoje votada, consideramos que as prioridades de um instrumento tão importante deveriam igualmente incluir a investigação pública na área social e ambiental, na educação e na saúde. Lamentamos, portanto, a rejeição de algumas propostas que incluíam, por exemplo, a segurança no trabalho e a prevenção de doenças profissionais, ou a utilização das TIC tendo em vista o desenvolvimento sustentável e a inclusão social e económica.

Daí o nosso voto.

4-104

Gay Mitchell (PPE-DE), *in writing***. –** I totally oppose research on human embryos. I voted for the Gargani/Záborská amendments. These amendments were defeated. Because I believed it served the greater good, I then voted for Mrs Niebler's amendments as recommended by Mr Gargani (and leading Christian organisations). I did so in the belief that this would have restricted research to stem cells extracted from the human embryo (i.e. the embryo has already been destroyed) prior to 31.12.2003 and that new human embryos could not be created and then destroyed for research purposes.

I did so in particular because the other two sets of amendments (Committee and Purvis) would be next to be voted on and seemed likely at that stage to be carried. This is the most unacceptable position for me. As both the Gargani and Niebler amendments were defeated, the next amendment (Committee) was passed as I feared. I voted against this. I am not at ease with voting for Niebler but it is a better ethical position than creating new embryos for destruction. Killing someone to take their liver for research is murder. Taking the liver of someone already dead for research is different but still raises huge moral/ethical questions.

4-105

Tobias Pflüger (GUE/NGL), *schriftlich*. **–** Im 7. Forschungsrahmenprogramm der EU wird die so genannte Sicherheits- und Rüstungsforschung zum ersten Mal als eigener Haushaltstitel etabliert. Ab 2007 wird die EU in diese problematischen Forschungsbereiche massiv investieren. Die Vergabe der Forschungsmittel wird denn auch noch in Teilen mit der Europäischen Rüstungsagentur (EDA) abgestimmt werden. Rüstungskonzerne wie EADS und BAE Systems werden die Verwendung der Mittel entscheidend mitbestimmen können.

Zum einen soll die Rüstungsforschung die Rüstungstechnik als Leittechnologie innerhalb der so genannten Lissabon-Strategie etablieren. Zum anderen wird mit der massiven Förderung der Rüstungsforschung ein weiterer Meilenstein für die Aufstellung der EU-Rapid-Reaction-Corps und der EU-Battle-Groups erreicht.

Zudem geht es um eine militärische Orientierung der Weltraumforschung. So soll GMES gefördert werden, dass erklärtermaßen geschaffen wurde, um „der Europäischen Union die Wahrnehmung ihrer strategischen Rolle zu ermöglichen".

Geschichtlich betrachtet sind steigende Rüstungsausgaben und damit auch ein Erhöhung der Mittel für Rüstungsforschung immer ein Zeichen für mehr Kriege und Konflikte. Gegen alle Beteuerungen von „chirurgisch" präzisen Waffen ist die Zahl der Kriegsopfer und vor allem der Anteil der zivilen Kriegsopfer mit höher technisch entwickelten Waffen stets gestiegen.

4-106

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), *por escrito*. **–** O Programa-Quadro comunitário de Investigação e Desenvolvimento tem uma importância especial desde já por se tratar de um dos programas com maior dotação financeira na UE.

Dividido em 4 programas específicos - Cooperação, Pessoas, Ideias e Capacidades -, este Programa-Quadro funciona como impulsionador da competitividade e da inovação na Europa.

Destes programas específicos destaco a componente "Cooperação", que aliás beneficia do orçamento mais elevado, e que visa a participação da indústria na investigação e no desenvolvimento de novos projectos, bem como na promoção da cooperação com centros de investigação e universidades.

É também reconhecida a devida importância às PME cuja participação é facilitada neste novo programa-quadro pelo papel de suporte dado às plataformas tecnológicas.

Finalmente, este programa revela a sua importância no âmbito do desenvolvimento regional uma vez que prevê a interligação com os Fundos Estruturais e recorda a necessidade de ter em conta as regiões do Objectivo "Convergência",

que abrangem quase todo o território português, na atribuição dos financiamentos, salvaguardando o envolvimento das autoridades locais e regionais na decisão sobre a atribuição de fundos para a construção de novas infra-estruturas.

4-107
Kathy Sinnott (IND/DEM), *in writing***. –** I voted for Amendments 352, 353, 354, 355, 356, 357 by Gargani, Záborská et al because they disallow EU funding for human embryonic stem cell research, leaving it up to the Member States to fund from their national budget if they so decide. These amendments acknowledge the exploitative and ethically controversial nature of embryonic procurement and research and recognise that in order to fully respect the subsidiarity principle, EU funds should not be distributed to research that is illegal in various Member States. Nevertheless, these amendments encourage research on other promising and non-controversial stem cell research such as adult and cord blood. These amendments have already been approved by the JURI and FEMM Committees.

When the Gargani amendments failed to pass, I voted in favour of Amendments 319 and 358 by Niebler et al as a damage-control exercise. These amendments allow EU funding for unethical use of existing embryonic stem cell lines created before 31 December 2003. This is a compromise amendment. It is an attempt at damage control because it removes the incentive to create new embryos for research and would hinder any progression to cloning.

4-108
Peter Skinner (PSE), *in writing***. –** I am pleased to have voted in favour of including stem cell research, among other things, in this report. Scientific research can mean real progress against chronic conditions unreachable by traditional scientific approaches.

Anyone who has lived with relatives who suffer from debilitating and chronic conditions hopes for progress in treatment. I know from my own personal experience with family members that this vote today can alter the lives of hundreds of thousands of people across the EU.

There is, on an alternative issue, a growing need to link some businesses with the research programmes. Too little effort is still being made to accommodate such businesses – more must be done.

4-109
Salvatore Tatarella (UEN), *par écrit***. –** Au delà de la déception engendrée par la diminution des ressources, le vote de ce rapport est fondamental et est synonyme d'espoir pour le monde de la recherche, mais aussi pour celles et ceux qui souffrent et qui attendent tellement des progrès de celle-ci.

Je veux ici fustiger l'obscurantisme de certains conservateurs qui rejettent la recherche sur les embryons, pourtant source de tant d'espoir. En effet, la recherche de pointe dans ce secteur précis a déjà permis de faire des progrès énormes dans la connaissance des maladies telles que le diabète, la maladie de Parkinson ou celle d'Alzeimer. Par bonheur, les amendements 352, 354, 319, 356, 357, 358 des collègues Gargani, Niebler, Zaborska ont été rejetés. Il est cependant très clair que cette recherche sur les cellules souches issues d'embryons doit s'opérer dans des conditions éthiques très strictes.

Enfin, je tiens à saluer particulièrement, outre M. le rapporteur Buzek, mon collègue et chef de la délégation socialiste belge Philippe Busquin, qui, dans la foulée de son formidable travail en tant que Commissaire européen à la recherche, continue inlassablement à œuvrer pour le progrès de celle-ci au sein de notre enceinte parlementaire.

4-110
Dominique Vlasto (PPE-DE), *par écrit***. –** J'ai voté en faveur de ce nouveau PCRD car nous améliorons substantiellement la proposition de la Commission et sommes plus ambitieux que le Conseil.

Avec un budget à la hauteur de nos ambitions, plus de 50 milliards d'euros soit 3 fois plus qu'auparavant, nous donnons les moyens à nos chercheurs de rester en Europe et d'attirer ceux des pays tiers.

Le 7e PCRD, avec ses quatre sous-programmes spécifiques, va permettre de structurer l'espace européen de la recherche autour de dix thèmes principaux. J'ai d'ailleurs soutenu la création d'un volet spécifique sur la sécurité, qui reste une priorité pour nos citoyens.
Je me réjouis aussi que mes amendements sur le volet de la santé aient été largement repris et adoptés.

Ce programme comprend également plusieurs nouveautés, dont les initiatives technologiques conjointes, qui permettront d'associer les entreprises, et notamment les plus petites, aux centres de recherche dans un secteur spécifique. Notre ambition est donc aussi de relancer l'innovation en Europe et soutenir ainsi nos entreprises et nos emplois.

4-111
Anna Záborská (PPE-DE), *par écrit***. –** Je respecte ma législation nationale slovaque, la volonté de mes électeurs et ma conscience personnelle. C'est pourquoi je n'ai pas soutenu la résolution législative.

Le respect de la vie humaine et le respect de l'intégrité de la femme sont sacrés. Il est irresponsable de financer par le PCR des projets qui exploitent les ovules des femmes ou qui détruisent l'embryon humain.

Le PCR finance les recherches interdites dans plusieurs États membres, dont le mien, la Slovaquie, avec l'argent des contribuables slovaques. N'est-ce pas un mensonge de prétendre que l'Union européenne, notamment la Commission, respecte la diversité et la souveraineté des États membres lorsqu'elle s'apprête à financer des projets illégaux?

Alors que le budget communautaire ne peut faire face aux demandes existentielles, pourquoi jeter par la fenêtre l'argent du contribuable pour une recherche sans issue?

C'est pourquoi la commission JURI et ma commission FEMM se sont prononcées pour l'interdiction du financement ou du cofinancement des recherches jugées illégales par les États membres ou qui impliquent la destruction d'embryons humains, le clonage humain, l'exploitation des femmes pour obtenir leurs ovules, la manipulation des lignes germinales à des fins eugéniques ou encore la création de cellules hybrides comme les chimères.

4-112
– Rapport: Costa (A6-0194/2006)

4-113
Philip Bradbourn (PPE-DE), *in writing***. –** British Conservatives support the principle of a common approach to civil aviation security across the EU. However, we could not support any extension of Commission competence, which could frustrate the overwhelming case for Member States to determine when there is a need for heightened security measures in their own territories. Neither could we support the extension of the scope of this regulation to in-flight security, nor the extension on competence of the European Aviation Safety Agency, at least until it has proven its ability to operate its current safety functions in a competent and efficient manner.

For these reasons, Conservatives abstained on the final vote.

4-114
Glyn Ford (PSE), *in writing***. –** I voted in favour of those amendments that were designed to protect the interests of my constituents in Gibraltar. It is outrageous that common rules in the field of civil aviation security do not automatically apply to Gibraltar because of the ongoing refusal by Spain to recognise Gibraltar as a full part of the European Union. This continued harassment only entrenches, understandably, hard-line views in Gibraltar. I would recommend that any long-term solution is more likely to follow from carrots and not sticks.

4-115
Jörg Leichtfried (PSE), *schriftlich*. **–** Ich möchte durch meine Stimmerklärung meine Enthaltung bei der Abstimmung der Änderungsanträge Nr.90 und Nr.91 begründen. Es kann nicht sein, dass die Anwendung der Vorschriften für die Sicherheit in der Zivilluftfahrt zunächst für alle im Hoheitsgebiet der Mitgliedsstaaten liegenden Flughäfen verabschiedet wird und in einem Zusatz der Flughafen von Gibraltar von dieser Verordnung ausgenommen wird. Wie kann man von einer Union sprechen, wenn allgemein gültige Gesetze für bestimmte Territorien auf einmal nicht mehr gelten.

Sowohl Spanien als auch das Vereinigte Königreich gehören der Europäischen Union an. Ich möchte anmerken, dass solcherart Streitigkeiten nicht auf dem Rücken der Europäischen Union ausgetragen werden dürfen und im Besonderen nicht zu Lasten der Sicherheit in der Zivilluftfahrt, mit welcher sich dieser Bericht beschäftigt und welcher seine Maßnahmen und Regeln zur Verhinderung unrechtmäßiger Eingriffe in die Zivilluftfahrt zum Schutze aller Passagiere auf alle Flughäfen der EU beziehen sollte.

4-116
Seán Ó Neachtain (UEN), *in writing***. –** I very much welcome the proposal on the table today for common rules in the field of civil aviation. I think it is timely after the security experience gained in the aftermath of September 11th that basic principles can be legally set in stone as to what has to be done in order to protect civil aviation against acts of unlawful interference.

All Member States need to be singing from the same hymn sheet regarding common rules on security checks, searches, surveillance, prohibited items and security patrols, to name just a few.

I support the innovative approach taken by the Commission in proposing rules that will cover security measures during flights. However, I am less supportive of amendments put forward to this proposal which call for the compulsory use of armed in-flight security officers or 'sky marshals'. I believe it is important that Member States are not legally bound to deploy or accept armed in-flight security officers on domestic or foreign aircraft.

4-117
Frédérique Ries (ALDE), *par écrit***. –** Ce matin, le Parlement votait le rapport Costa portant sur des règles communes dans le domaine de la sûreté de l'aviation civile. À l'approche des vacances et à l'heure où des millions de passagers s'apprêtent à embarquer vers leurs destinations de rêve (quelques 16 millions par an à Bruxelles-National), je ne trouve pas

inutile de rappeler certaines règles essentielles en matière de sécurité à bord des avions. Si certains râleront de devoir se soumettre à des contrôles stricts, je rappelle que c'est là le prix à payer. La fluidité en pâtira peut-être, mais ce sera en tous cas au profit de la sécurité de chacun.

Ce rapport est un ensemble de révisions d'une législation de 2002 adoptée dans la foulée des attentats du 11 septembre 2001. Qui souhaite parler de sécurité se doit d'insister sur les normes de base portant sur les contrôles, la surveillance, les articles prohibés et les agents de sécurité à bord des avions. Un seul et unique objectif: davantage de cohérence dans les politiques menées pour tendre vers une "sûreté unique" dans l'ensemble des États membres de l'Union européenne.

4-118
– Rapport: Langen (A6-0200/2006)

4-119
Bruno Gollnisch (NI), *par écrit***. –** La Slovénie remplit les critères de Maastricht que M. Prodi lui-même qualifiait naguère de stupides. Elle peut donc, et elle l'a demandé, adopter la monnaie unique. Elle sera d'ailleurs certainement le seul pays de la zone euro à remplir ces fameux critères.

Notre abstention sur ce sujet n'est pas un rejet de la demande slovène. Nous ne voterons pas contre la demande Slovène, si c'est ce que cet État, et surtout son peuple, désirent vraiment. Mais nous ne pouvons pas approuver non plus l'entrée d'un nouveau pays dans la zone économique la moins dynamique du monde, dotée d'une politique monétaire qui assassine notre croissance déjà faible, et d'une politique de change pénalisante parce qu'inexistante.

Adopter l'euro n'est pas une bonne idée. En tant que Français, nous le savons. La France l'a fait. Elle en paye le prix fort.

4-120
Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig***. –** Vi har valt att avstå i slutomröstningen om detta betänkande. Det är upp till Sloveniens medborgare att, helst genom en folkomröstning, besluta om de vill att landet skall ansluta sig till EMU.

Vi anser att Sverige bör stå utanför EMU och rekommenderar heller inte andra länder att ansluta sig, men det är, som sagt, upp till varje lands medborgare att avgöra frågan.

4-121
Situation des droits de l'homme en Tunisie (B6-0340/2006)

4-122
John Attard-Montalto (PSE). – Mr President, with regard to the pattern of my voting on the resolutions on Tunisia, I should like to state that I voted through loyalty to my party. However, I believe we should not have two sets of weights and measures, in the sense that when voting on a number of resolutions over a short period of time that are directed against a particular country, perhaps one should either tone down the rate of resolutions and condemnation or use the same weights and balances as for other countries.

4-123
Simon Busuttil (PPE-DE). – Fuq din ir-riżoluzzjoni, il-Grupp EPP-ED tagħna, astjena għaliex iħoss li din ir-riżoluzzjoni ma kinitx meħtieġa u ma tittrattax lil dan il-pajjiż li t-Tuneżija ma tittrattahx b'mod ġust.

Infakkar li din hija r-raba' darba li f'temp ta' ftit xhur qed naqbdu mat-Tuneżija meta hemm bosta pajjiżi oħra, fejn is-sitwazzjoni hija bil-wisq agħar u fejn aħna ma għidna xejn. Għaldaqstant astjenejna għaliex filwaqt li naqblu li t-Tuneżija baqgħalha x'tagħmel biex ittejjeb ir-rekord tagħha dwar id-drittijiet tal-bniedem, inħossu li l-messaġġ li rridu nibagħtu lil dan il-pajjiż għandu jkun messaġġ kostruttiv u mhux forma ta' "witch hunt".

Huwa wkoll ta' sinifikat li filwaqt li r-riżoluzzjoni għaddiet, fil-kamra kellna maġġoranza, li jew astjeniet, jew ivvutat kontriha. B'hekk l-effett ta' din ir-riżoluzzjoni huwa żgur dubjuż.

4-124
7e Sommet UE-Russie (B6-0338/2006)

4-125
Hélène Goudin och Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig***. –** Vi stödjer det gemensamma resolutionsförslaget från center-vänstergrupperingarna, trots att det egentligen är Europarådet och Europadomstolen för mänskliga rättigheter i Strasbourg som skall övervaka, både politiskt och rättsligt, att *samtliga* Europas stater följer FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna. Europarådet och Europadomstolen är de som bör vara engagerade i dessa fall, inte minst för att exempelvis den demokratiska friheten för Gay Pride skall kunna hävdas i Ryssland.

Det är svårt att upprätta en fullständig lista över olika våldsincidenter med rasistiska eller homofobiska motiv runtom i Europa. Det finns emellertid starka skäl att använda detta tillfälle att fördöma alla kända uttalanden och våldsyttringar där det finns bakomliggande rasistiska eller homofobiska skäl.

4-126
Stratégie du développement durable (B6-0335/2006)

4-127
Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *por escrito*. **–** Insistimos em que a política ambiental pode representar uma importante oportunidade económica de criação directa e indirecta de empregos em larga escala, se as políticas de inovação e industrial se centrarem na promoção do desenvolvimento sustentável. Assim, é necessário um enquadramento macroeconómico que apoie o desenvolvimento sustentável de cada país, reforçando o emprego, a coesão social e o ambiente.

No entanto, as políticas neoliberais em curso são contrárias a estes objectivos. A "Estratégia de Lisboa" e as políticas monetária e fiscal da UE tiveram consequências negativas para o crescimento da economia e do emprego e ainda para o ambiente.

Chamamos a atenção para o facto de continuarem a existir na UE elevados níveis de desemprego, de pobreza, de exclusão social e de desigualdade ao nível dos rendimentos, pelo que consideramos que a luta contra as desigualdades nos rendimentos e a promoção de uma convergência real devem figurar entre as prioridades da agenda económica e social.

4-128
Caroline Jackson (PPE-DE), *in writing*. **–** British Conservatives support the objectives behind the Sustainable Development Strategy but believe that this resolution is unduly negative as to the progress that is being made.

The European Parliament must recognise that sustainable economic growth is a prerequisite and a catalyst for sustainable development, rather than being a threat or alternative to it.

We welcome the focus that is being placed on meeting our international obligations but believe that the time has come to focus on enforcing and monitoring existing targets and regulation, rather than creating a never-ending stream of legislation that is enforced – at best – inconsistently.

Failure to meet the environmental targets that we have already agreed to would fundamentally undermine Europe's credibility in the area of sustainable development.

4-129
Jean Lambert (Verts/ALE), *in writing*. **–** I welcome today's very positive vote and hope that its contents will not be forgotten when we come to look at our policies on growth in the future: the emphasis on quality and the decoupling of growth from resource use are very important points. I also welcome the willingness of the Austrian Presidency to listen to the points made in our deliberations in preparing this resolution.

They have made an historic step in their proposal to Council in taking up the need to develop a better training strategy, albeit only in certain sectors at present, to equip the construction sector, architects, etc. with the necessary skills to work in an environmentally positive way. This is something I have been urging the Commission to take on board for some time and I hope for a positive response.

We cannot meet our climate change targets if we do not have a workforce with the necessary skills to deliver. I also welcome the recognition that social cohesion is a necessary part of sustainable development: the poorest people often live and work in the worst environmental circumstances, whether in the EU or Africa. Our policies must deliver for everyone.

4-130
Carl Lang (NI), *par écrit*. **–** La préservation de l'environnement est une nécessité écologique, mais aussi économique. De grandes civilisations, comme celle des Mayas en Amérique centrale, ont disparu parce qu'elles avaient détruit leurs ressources naturelles.

Au XXe siècle, le système le plus destructeur a été le communisme, qui a non seulement tué des dizaines de millions d'êtres humains, mais aussi ravagé l'environnement. Les centrales nucléaires sur le modèle de Tchernobyl ou l'assèchement de la Mer d'Aral sont quelques-unes de ses réalisations. Aujourd'hui, le pays le plus polluant est la Chine communiste.

En Europe, deux idéologies régnant à Bruxelles menacent le développement de nos nations: le libre-échangisme, destructeur de notre tissu industriel, qui a inspiré en 2000 la stratégie de Lisbonne, et le malthusianisme, qui conduit, d'une part, à la destruction de nos vignes et à la mise en jachère de nos terres les plus fertiles et, d'autre part, à la chute de notre démographie.

Le remplacement des enfants manquants par l'appel à l'immigration et la délocalisation de nos usines ne constituent pas une solution. Le rétablissement de nos frontières, une grande politique de la famille, telles sont les conditions nécessaires à un authentique développement durable de nos nations.

4-131

Montée des violences racistes et homophobes en Europe (B6-0328/2006)

4-132
Carlo Casini (PPE-DE). – Signor Presidente, ho votato contro perché mi è parsa inaccettabile l'equiparazione che si è tentato di fare tra razzismo e omofobia.

Non c'è bisogno di ricordare gli orrori della discriminazione razzista, la cui realizzazione nei fatti è stata lungamente preparata dal pensiero. E' giusta la condanna di ogni gesto di irrisione e violenza verso chi ha diverse tendenze sessuali, ma non si può certo considerare disumano l'atteggiamento delle Istituzioni e delle Chiese che difendono la famiglia come struttura di grande rilievo per il bene comune in quanto fondata sulla distinzione tra i sessi e sull'incontro tra l'uomo e la donna, vale a dire sull'eterosessualità.

Tale difesa è imposta proprio dalla dottrina dei diritti umani. Non dimentichiamo l'articolo 16 della Dichiarazione universale dei diritti dell'uomo – un documento della cui laicità non si può certo dubitare – che proclama la famiglia nucleo fondamentale della società e dello Stato, che come tale deve essere riconosciuta e protetta.

E' pertanto necessario respingere il razzismo e l'omofobia ma anche la loro equiparazione che, a ben guardare, costituisce un tentativo di capovolgere un punto essenziale dei diritti umani.

4-133
Frank Vanhecke (NI). – Voorzitter, ik heb gisteren in het debat reeds gezegd waarom deze resolutie mij dwaas en ondemocratisch lijkt zodat ik vandaag niet meer daarop moet terugkomen en ik sluit mij trouwens reeds bij voorbaat aan bij al het kwade wat mijn collega Philip Claeys daarover straks gaat zeggen. Ik wil daaraan vandaag nog enkel toevoegen dat er ook een andere, hele grote categorie zeer reële slachtoffers van zeer reëel racisme bestaat waar blijkbaar niemand om bekommerd is en waarover deze instelling ook nooit resoluties neerpent.

Dat is de categorie van de zeer vele autochtone mensen die zich niet meer thuis mogen voelen in hun eigen straat of in hun eigen stad, die slachtoffer worden van racistisch, anti-autochtoon geweld. Dat zijn oudere mensen en vrouwen die na zonsondergang niet meer de straat op kunnen en die geterroriseerd worden in het openbaar vervoer. Maar ja, deze mensen staan nu eenmaal niet in de gunst van de politiek correcte, linkse, modieuze meningsmaffia, die jammer genoeg ook in deze instellingen veel te veel het hoge woord voert.

4-134
Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Mr President, I voted in favour of the joint resolution by the other political groups. Unfortunately, the PPE-DE Group did not sign the joint resolution as a group. However, as individuals, many colleagues voted in favour of it.

I think that fighting discrimination in all forms is a very important part of the work of an MEP. Even though the joint resolution had some ambiguities and was not 100% perfect, I can support it, based on the fact that it was reasonably balanced for this House.

4-135
Alexander Stubb (PPE-DE). – Monsieur le Président, je tenais simplement à dire que j'ai exactement la même position que Mme Kauppi.

Pour moi, il s'agissait d'une résolution contre le racisme, la xénophobie, l'antisémitisme et l'homophobie. J'ai voté pour parce que je trouve que c'est une résolution très importante. La dernière fois, nous avons eu une résolution commune contre l'homophobie, sur laquelle tous les groupes se sont accordés. Malheureusement, je crois que la préparation n'a pas été très bien réalisée cette fois-ci. Peut-être que, la prochaine fois, on parviendra à obtenir que l'hémicycle tout entier s'unisse contre l'homophobie.

4-136
Ivo Strejček (PPE-DE). – Pane předsedo, i já jsem v tomto případě hlasoval proti. Dovolte mi, abych k tomu řekl několik slov. Přestože xenofobie a diskriminace jsou hanebnými jevy, považuji tento návrh za poněkud módní, který prochází touto sněmovnou poměrně často v různých modifikacích. Hlasoval jsem proti také proto, že si nemyslím, že by v takovémhle dokumentu měly být přímo citovány i jednotlivé členské státy a jejich vlády a vybízeny k jiným postupům, neboť vše je v rukou voličů těchto vlád. My bychom je neměli známkovat.

V bodu 2 jde jistě o výčet velmi hanebných činů, ale já se nedomnívám, že jde o dominantní myšlenkové proudy v Evropě a i proto jsem hlasoval proti. V bodu 4 a 5, ještě jednou opakuji, myslím není na místě, aby se Evropský parlament, pro mě trochu nevhodnou formou, vměšoval do vnitřních záležitostí suverénních států jako je Polsko nebo Rusko. V bodu 11 je znovu explicitně jmenováno Polsko, i proto jsem hlasoval proti.

4-137
Philip Claeys (NI). – Voorzitter, ik heb tegen de resolutie over racistisch en homofoob geweld gestemd omdat ik niet kan aanvaarden dat een op zich legitiem doel wordt bezoedeld door partijpolitieke overwegingen. Ik denk aan overweging E

waar politieke partijen op de korrel worden genomen die de mislukking van het multiculturele model aan de orde stellen en die opkomen voor de vrijwaring van de nationale identiteiten in Europa.

Paragraaf 11 is geïnspireerd door het onvermogen van de linkerzijde om te aanvaarden dat rechtse partijen democratische verkiezingen winnen en een regering vormen. Paragraaf 12 wil dan weer het typisch Belgische systeem veralgemenen waarbij partijen van hun financiering worden beroofd wanneer ze het falende immigratiebeleid aan de kaak stellen. Dit is een bedreiging voor het recht van vrije meningsuiting, net zoals trouwens overweging K die censuur wil invoeren op het internet.

Bijna alle fracties die deze resolutie indienden, zijn voor de toetreding van Turkije tot de Europese Unie. Misschien kunnen ze eens kijken hoe het dáár gesteld is met de discriminatie van minderheden en de homofobie.

4-138
Andreas Mölzer (NI). – Herr Präsident! Auch ich möchte nicht versäumen zu erläutern, warum ich gegen diese Entschließung gegen rassistische und homophobe Gewalt gestimmt habe. Kein vernünftiger Mensch wird für rassistische oder homophobe Gewalt sein, jeder wird sie verurteilen, wo es sie wirklich gibt. Allerdings erscheint mir, dass in dieser gegenständlichen Entschließung Menschen, die für die eigene Kultur sind und für die eigene nationale Identität eintreten, allzu rasch und allzu leicht unter den Rassismusverdacht gestellt werden. Ebenso erscheint es mir, dass Menschen, die für das traditionelle christliche, europäische Bild der Familie eintreten, allzu rasch verdächtigt werden, homophobe Gewalt möglicherweise sogar zu begrüßen. Wenn das dann noch an einzelnen EU-Mitgliedstaaten festgemacht wird, ist das meines Erachtens absolut unzulässig.

4-139
James Hugh Allister (NI), *in writing***. –** Racist violence, alas, is now prevalent throughout Europe and must be vigorously addressed. I regret though that the resolution on this important subject was misused as a vehicle to attack internal government composition in Member States, which is the product of the democratic process and, frankly, beyond the remit of the European Parliament. Such drove me to vote against the resolution. In terms of the standards and ethics expected of democratic parties I very much regret that in Northern Ireland the Ulster Unionist Party has seen fit to invite into its Stormont Assembly Party the political representative of the UVF, an illegal organisation which has been mired in racist, sectarian and other violence. Such shameful association not only diminishes those who so taint themselves but undermines what should be a united stand by all democratic parties against criminality, whether of the racist or any other variety.

4-140
Gerard Batten and Thomas Wise (IND/DEM), *in writing***. –** In considering the issues raised in this report, it is necessary to make clear that whilst we are opposed to intolerance, we think that the criticism of the new Polish Government is counterproductive and that it is up to the Poles to democratically resolve these issues.

4-141
Manuel António dos Santos (PSE), *por escrito*. **–** Não votei a favor da resolução contra o racismo e a homofobia apesar de considerar muito positivo o essencial do seu conteúdo e de achar que é politicamente oportuna.

As objecções - abstive-me - centram-se exclusivamente na introdução de uma referência a um "caso" português que, supostamente, indiciaria a existência de uma forte cultura homofóbica em Portugal.

O chamado caso Gisberta - ocorrido no Porto - é apenas um acto de delinquência juvenil julgado como tal pela sociedade portuguesa e tratado correctamente pelas autoridades judiciais.

Não existe, portanto, qualquer razão para que este caso integre uma resolução deste teor e tanta importância.

4-142
Glyn Ford (PSE), *in writing***. –** As National Treasurer of the Anti-Nazi League in Britain and a member of the steering committee of Unite Against Fascism, I had the privilege of speaking at the recent 'Love Music, Hate Racism' event in Trafalgar Square to urge opposition to England's home-grown fascist party, the BNP, in the local elections.

In my speech I warned again that there was a rising tide of racism in Europe. All too soon I have been proved right. We have racist and fascist parties in France and Italy, Belgium and Denmark that have been with us for some time. What is most worrying is the sudden regrowth of racism, homophobia and anti-Semitism in Poland, aided and abetted by fellow-travelling colleagues in the current Polish Government and European Parliament. All those opposed to racism in Europe must unite together against this new wave of hatred and intolerance.

4-143
Patrick Gaubert (PPE-DE), *par écrit***. –** L'Union européenne est fondée sur une communauté de valeurs indivisibles et universelles de dignité humaine, de liberté, d'égalité et de solidarité. En s'unissant, les vingt-cinq États membres ont décidé d'adhérer à ces valeurs et de les promouvoir.

Les nombreuses agressions racistes, xénophobes, antisémites et homophobes qui ont eu lieu dernièrement en Europe sont donc inacceptables et intolérables. Les condamner publiquement est primordial.

Pour ces raisons, j'ai rédigé une résolution au nom de mon groupe politique. J'y invite les institutions de l'Union européenne, les États membres et tous les partis politiques démocratiques européens à condamner tous les actes d'intolérance et d'incitation à la haine.

Il faut rester vigilant, mais ne pas tout mélanger en listant des cas d'agressions individuelles commises dans des États luttant contre le racisme et l'homophobie, avec des positions extrêmes prises ouvertement par certains gouvernements.
De plus, la liste d'exemples tragiques qui est établie dans la résolution commune proposée par les Verts, les Libéraux, le PSE et la GUE n'est pas exhaustive.

Toutefois, je souhaite être clair: le combat contre tous les racismes n'est ni de droite, ni de gauche. J'ai donc voté POUR la résolution du PPE-DE et POUR la résolution commune des autres groupes.

4-144
Lissy Gröner (PSE), *schriftlich*. – Homophobie und Rassismus haben keinen Platz in Europa. Der Artikel 13 des EG-Vertrages verbietet jede Diskriminierung aus Gründen des Geschlechts, der Rasse, der ethnischen Herkunft, der Religion oder der Weltanschauung, einer Behinderung, des Alters oder der sexuellen Ausrichtung.

Besonders nach den skandalösen und erschütternden Ereignissen in Moskau am Rande der Gay Pride im Mai 2006 müssen wir ein starkes Zeichen für Toleranz in Europa setzen. Ich habe am vergangenen Samstag in Warschau bei der Gleichstellungsparade gegen die steigenden Tendenzen zur Homophobie besonders im Mitgliedsland Polen demonstriert. Das Recht der europäischen Bürgerinnen und Bürger auf sexuelle Selbstbestimmung ist ein Menschenrecht und wird von uns SozialdemokratInnen im Europäischen Parlament verteidigt, ob in Warschau, in Riga oder in Frankfurt. Deshalb habe ich für die Resolution gestimmt.

4-145
Françoise Grossetête (PPE-DE), *par écrit***.** – C'est un tort d'avoir mélangé dans un même texte le racisme et l'homophobie.

Dans cette résolution, il y a des paragraphes que je ne peux soutenir, comme celui portant des accusations sur les violences policières, et je réitère mon opposition à toute adoption par des homosexuels.

Pour autant, comment serait-il possible de s'opposer à un texte qui condamne fermement les faits avérés de racisme en Europe ?

N'oublions pas nos valeurs, n'oublions pas pourquoi nous avons fait l'Europe. Je suis particulièrement inquiète de la montée des xénophobies à laquelle nous assistons ces derniers temps.

4-146
Lívia Járóka (PPE-DE), *in writing***.** – I voted in favour of the resolution. Within the European Union, blatant racism is still widespread, and no group suffers more than the Roma. There have been many reported cases of verbal, emotional and physical attacks on the Roma, including several committed by police forces. Although this resolution fails to make sufficient mention of the Roma issue in particular, it is essential that Parliament work to conquer racism in all areas of Europe.

4-147
Timothy Kirkhope (PPE-DE), *in writing***.** – I and my British Conservative colleagues abhor any actions by individuals, governments or political parties to incite racism, anti-Semitism and homophobia. Any person or organisation perpetrating or inciting such discrimination should be subject to the full force of the law. We believe in liberty and the rights of individuals to live their lives free from fear of persecution and prejudice.

However, we were unable to support the joint motion for a resolution because it undermines the cause of tolerance by arbitrarily listing specific incidents and specific events and organisations. The motivation for the motion appears to be unnecessarily confrontational, rather than a genuine attempt to promote the cause of tolerance and non-discrimination. Consequently, we have abstained on the final vote.

4-148
Ewa Klamt (PPE-DE), *schriftlich*. – Wir, die EVP-ED Fraktion, verurteilen jede Form von rassistisch motivierten Übergriffen, Angriffen sowie Diskriminierungen und erteilen rassistischen Tendenzen eine klare Absage. Das haben wir mit der im Januar verabschiedeten Resolution zur Homophobie zum Ausdruck gebracht und das haben wir auch in unserem aktuellen Resolutionstext klar herausgestellt. Dazu fordern wir auch die Institutionen der EU, die Mitgliedstaaten und alle politischen Parteien in der EU auf.

Die gemeinsame Resolution von PSE, Verts/Ale und ALDE ist nicht tragbar. Dieser Text prangert willkürlich einzelne Mitgliedstaaten an und benutzt das parlamentarische Instrument der Resolution für Falschaussagen und Unterstellungen.

Um nur zwei zu nennen:
In Punkt 2 wird festgestellt: "the brutal assault on a German citizen of Ethiopian origin ... in particular because of its racial motive. Der deutsche Generalstaatsanwalt, zuständig für Straftaten von erheblichem Ausmaß, die den inneren Frieden Deutschlands gefährden, hat diesen Fall als nicht vorrangig rassistisch motiviert an das zuständige Gericht zurückverwiesen.

Der Resolutionstext enthält allgemeine Unterstellungen betreffend die Polizeikräfte in den Mitgliedstaaten: ... Member States should consider whether their police forces and judicial systems suffer from "institutional racism"...". Ich weigere mich, Menschen, die tagtäglich ihre Gesundheit und Ihr Leben für unser aller Sicherheit aufs Spiel setzen, pauschal als Rassisten ab zu urteilen.

4-149
Roger Knapman, Michael Henry Nattrass and John Whittaker (IND/DEM), *in writing***. –** In considering the issues raised in this report it is necessary to make clear that whilst I am opposed to intolerance I do think that the criticism of the new Polish Government is counterproductive and that it is up to the Poles to democratically resolve these issues. In addition it must be understood that Poland is a profoundly Catholic country and the people as a result will reflect their Catholic beliefs in exactly the same manner as Muslims reflect the Islamic view on homosexuality. It is rare that the Parliament, if indeed ever, criticises Muslims for holding such views and it only reflects double standards if Catholics are to be treated differently.

4-150
Jean Lambert (Verts/ALE), *in writing***. –** I welcome this resolution and was proud to vote for it. Yesterday's debate clearly illustrated how far we have still to go in establishing equality of respect within the EU. Many people have expressed their concern at the homophobic feelings voiced in Parliament's Chamber. Fortunately, the vast majority of this House rejected these statements and has given a strong voice to criticism of at least two Member States and to racist acts in others. This is a welcome step. Politicians have a crucial role in establishing a climate that rejects violence and hate speech: it is part of establishing an inclusive society. As we are confronting politicians who promote prejudice, we must also do the same when this is done by the media and our institutions. We must face up to the human rights abuses in the EU. This positive vote today is part of that process.

4-151
Hubert Pirker (PPE-DE), *schriftlich*. **–** Die ÖVP-Delegation trat, so wie die EVP-ED-Fraktion, in allen entsprechenden Resolutionen während dieses und der letzten Jahre gegen rassistisch motivierte Gewalt und Fremdenfeindlichkeit sowie gegen Diskriminierung von Homosexuellen und für höchste Standards im Bereich der Menschenrechte und der Nichtdiskriminierung auf. Sie stimmt daher auch der Resolution von Patrick Gaubert, die im Namen der EVP-ED-Fraktion eingereicht wurde, zu.

Die ÖVP-Delegation stimmt aber gegen den gemeinsamen Entschließungsantrag von GUE/NGL, ALDE, Verts/ALE, PSE, weil von diesen politischen Gruppierungen kein Versuch unternommen wurde, zu einem gemeinsamen Text mit der EVP-ED-Fraktion zu gelangen, weil derartige Entschließungsanträge ein inflationäres Ausmaß angenommen haben, diese Entschließung ein rein politisches Papier mit vielen Fehlern und Verallgemeinerungen ist und die Themen Rassismus und Intoleranz lediglich instrumentalisiert werden, um ideologische Botschaften auszusenden.

4-152
Anna Záborská (PPE-DE), *par écrit***. –** Toute forme de violence humaine doit être dénoncée. Le droit inaliénable à la vie, le droit à la liberté et à la sûreté, et le respect de la dignité s'appliquent à tous les êtres humains. Les lois nationales garantissent ces droits.

Mélanger les registres de discours sur les personnes homosexuelles et sur le racisme discrédite la défense des droits de l'homme. Punir les infractions relève de la responsabilité de chaque État membre et du champ d'application de la Convention européenne des droits de l'Homme du Conseil de l'Europe, que tous les États membres de l'Union ont signée, devenant ainsi responsables devant la Cour européenne des droits de l'Homme de Strasbourg.

Une nouvelle forme de totalitarisme à l'encontre des gouvernements démocratiquement élus serait-elle en train d'émerger ? À gauche comme à droite, les extrémismes se lèvent, car les partis établis créent des amalgames et manquent ainsi de crédibilité et de vision politique acceptable pour les familles dans les États membres. Refuser la manipulation et la désinformation telles que véhiculées dans cette résolution, c'est lutter contre l'émergence des extrémismes et de la violence, c'est refuser d'attiser la haine envers les catégories sociales visées dans la résolution.

C'est pourquoi mon groupe a décidé de ne pas soutenir cette dernière.

4-153

– Rapport: Cramer (A6-0183/2006)

4-154
Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *por escrito*. – Somos favoráveis a soluções tecnológicas, nomeadamente digitais, que contribuam para a melhoria dos sistemas de sinalização e de controlo dos comboios, com vista a reforçar a segurança e eliminar as congestões de tráfego no transporte ferroviário.

A segurança é tanto mais importante quando se aumenta substancialmente as velocidades de circulação e a capacidade das linhas.

Mas já temos dúvidas quanto a afirmações de que o sistema proposto, o ERTMS, seja superior aos sistemas nacionais existentes. O que ele garante é uma maior interoperabilidade transfronteiriça, nunca esquecendo que esta proposta se enquadra igualmente na estratégia de liberalização dos transportes ferroviários e na lógica de um mercado interno.

Contudo, a questão central que se coloca é como é que irão ser financiados os custos adicionais que este sistema comportará para as empresas de caminhos-de- ferro. Quem vai suportar e como vão repartir-se esses custos entre os Estados-Membros num contexto de constrangimento do orçamento comunitário?

Aliás, o mesmo se passa ao nível das redes transeuropeias e dos programas europeus para a política de transportes que viram as suas verbas reduzidas no próximo quadro financeiro.

Temos ainda dúvidas sobre a condicionalidade do uso dos Fundos Estruturais para os transportes à implementação somente deste sistema.

Daí a nossa abstenção.

4-155
– Rapport: Ó Neachtain (A6-0141/2006)

4-156
Duarte Freitas (PPE-DE), *por escrito*. – A pesca costeira e artesanal desempenha um papel fundamental na economia local de várias comunidades piscatórias.

A não existência de um quadro regulamentar aplicável ao sector costeiro tem contudo afectado este segmento da pesca assim como toda a indústria a ela associada.

Numa altura em que é necessário modernizar as frotas e rejuvenescer a mão-de-obra ligada ao sector, urge arranjar soluções que invertam a tendência atrás mencionada.

Considero que a aprovação deste relatório constitui um passo em frente na defesa dos interesses da pesca comunitária e da pesca portuguesa e da açoriana em particular.

Por todas estas razões este relatório merece o meu voto favorável.

4-157
Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *por escrito*. – Lamentamos que as propostas que apresentamos tenham sido rejeitadas - apesar de apoiadas por cerca de 200 deputados -, designadamente a criação de:

- Um programa comunitário para a pequena pesca costeira e artesanal;

- Uma indemnização transitória temporária de emergência para combater os efeitos do aumento dos preços dos combustíveis.

Contudo, outras propostas foram aprovadas e incluídas no relatório original, tendo sido hoje confirmadas. Destacamos:

- O reconhecimento da especificidade da pequena pesca costeira e da pesca artesanal na política comum de pesca e a adaptação dos seus instrumentos às necessidades deste sector;

- O financiamento do FEP à renovação das embarcações deste segmento de frota;

- A criação de programas de educação e de formação orientados para o ingresso de jovens pescadores neste sector;

- O financiamento de projectos e acções de organizações do sector e das autarquias locais;

- A garantia da participação dos pescadores no processo comercial, revendo a OCM dos produtos da pesca, garantindo preços mais justos na primeira venda e uma melhor distribuição do valor acrescentando;

- A garantia da participação dos pescadores e respectivas organizações representativas no processo de decisão da política comum de pesca, na protecção do meio marinho e na recuperação dos recursos haliêuticos, aplicando o princípio da co-gestão e da descentralização à PCP.

4-158
Fernand Le Rachinel (NI), *par écrit***. –** Le rapport sur la pêche côtière est un excellent rapport qui identifie bien les problèmes auxquels sont confrontés les pêcheurs pratiquant ce type de pêche et qui apporte des solutions réalistes et efficaces.

Si nous ne voulons pas voir disparaître la pêche, comme tant d'autres secteurs économiques avant elle, il est plus que temps de prendre un certain nombre de mesures comme, par exemple, le renforcement de la filière pêche par la mise en place d'une interprofession pour valoriser et promouvoir les produits de la pêche, du débarquement à la vente directe, la dotation du futur Fonds européen pour la pêche d'un volet spécial "pêche côtière" ou le renforcement des contrôles et des sanctions pour éviter la concurrence déloyale des bateaux des pays-tiers qui ne supportent pas les mêmes charges que nous et ne respectent pas les mêmes normes en matière de sécurité.

Paradoxalement, la consommation de poisson augmente dans tous les pays de l'Union européenne. Ce n'est pas le moment de baisser la garde d'autant que la pêche côtière est la plus écologique, la moins consommatrice d'énergie et la plus pourvoyeuse d'emplois.

Elle doit être aidée et soutenue en priorité afin de retrouver son équilibre économique et de défendre l'emploi en mer.

4-159
Carl Schlyter (Verts/ALE), *skriftlig***. –** EU ger idag för mycket pengar till stora fiskföretag och -fartyg. Detta bör omfördelas till fördel för småskaligt fiske. Jag röstar därför för ändringförslagen 7 och 9. Denna satsning på småskaligt fiske bör göras inom den befintliga budgetramen. Jag vill under inga omständigheter att föreslagna åtgärder leder till en ökning av budgeten.

4-160
Le Président. – Nous avons terminé les explications de vote.

4-161
12 - Corrections et intentions de vote: voir procès-verbal

4-162
(La séance, suspendue à 12h25, est reprise à 15h00)

4-163
PŘEDSEDNICTVÍ: PAN OUZKÝ
Místopředseda

(Zasedání pokračovalo v 15:00)

4-164
13 - Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

4-165
14 - Používání dřevěných hoblin k umělému zrání vína – Používání dřevěných hoblin jako enologická metoda pro evropská vína (rozprava)

4-166
Předseda. – Na pořadu jednání je společná rozprava o

- otázce k ústnímu zodpovězení Komisi o používání dřevěných hoblin k umělému zrání vína, kterou položili Vincenzo Lavarra, Roberta Angelilli, Katerina Batzeli, Jean Marie Beaupuy, Giovanni Berlinguer, Giusto Catania, Thierry Cornillet, Giuseppe Castiglione, Donata Gottardi, Umberto Guidoni, Giovanni Claudio Fava, Janelly Fourtou, Lilli Gruber, Claire Gibault, Nathalie Griesbeck, Anne Laperrouze, Pia Elda Locatelli, Andrea Losco, Mario Mauro, Sebastiano (Nello) Musumeci, Francesco Musotto, Philippe Morillon, Pasqualina Napoletano, Pier Antonio Panzeri, Giovanni Pittella, Umberto Pirilli, Lapo Pistelli, Vittorio Prodi, Guido Sacconi, Matteo Salvini, Francesco Enrico Speroni, Luciana Sbarbati, Gianluca Susta, Marc Tarabella, Riccardo Ventre, Donato Tommaso Veraldi, Marcello Vernola, Armando Veneto, Marta Vincenzi, Sepp Kusstatscher, Mauro Zani, Nicola Zingaretti (O-0060/2006 - B6-0308/2006) a

- otázce k ústnímu zodpovězení Komisi o používání dřevěných hoblin jako enologická metoda pro evropská vína, kterou položil Giuseppe Castiglione za skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů (O-0062/2006 - B6-0309/2006).

4-167
Vincenzo Lavarra (PSE), *Autore***. –** Signor Presidente, onorevoli colleghi, signori rappresentanti della Commissione, in una riunione del Comitato di gestione vino si è raggiunto un accordo per una modifica dei regolamenti (CE) n. 1622/2000, n. 884/2001 e n. 753/2002, al fine di consentire l'utilizzo di trucioli per l'invecchiamento del vino.

Ho voluto presentare un'interrogazione orale, con il sostegno di oltre quaranta colleghi che desidero ringraziare, sull'ammissibilità di questa pratica enologica, perché ritengo che il Parlamento debba potersi esprimere su una questione che è solo apparentemente tecnica e che invece sottende importanti questioni relative alla qualità e al futuro del vino europeo.

Si è voluto giustificare questa proposta con il necessario adeguamento ai paesi extra europei che già permettono tale pratica. Io mi chiedo, invece, se la specificità del vino europeo e la sua forza sul mercato internazionale non stiano proprio nell'alta qualità e nel rispetto delle pratiche tradizionali. La Commissione ha valutato gli impatti di questa proposta sui vini di qualità? Quali misure intende adottare per vietare questa pratica almeno per i vini di qualità? Per quanto riguarda l'etichettatura, la Commissione ritiene compatibile la mancata menzione sull'etichetta di questa pratica con i nostri orientamenti in materia di trasparenza? Infine, che cosa accadrebbe in sede di negoziato WTO se, invece di perseguire l'elevamento degli *standard* delle pratiche enologiche, noi adeguassimo tali pratiche al ribasso?

Ringrazio la Commissione se vorrà chiarire questi punti, anche in vista della prossima riforma dell'OCM vino.

4-168
Giuseppe Castiglione (PPE-DE), *Autore***. –** Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, ci troviamo in un momento storico della nostra viticoltura europea. La liberalizzazione dei mercati agricoli mondiali e la sempre maggiore concorrenza internazionale hanno messo in discussione gli schemi di produzione e di commercializzazione dei nostri vini e hanno imposto una maggiore flessibilità ai nostri produttori.

L'uso in molti paesi terzi di pratiche enologiche per così dire "moderne" e il minor rigore internazionale della regola dell'"interamente ottenuto" stanno escludendo i nostri prodotti dal nostro stesso mercato, un mercato che da solo rappresenta i due terzi del commercio mondiale di vino. Se è dunque davvero indispensabile rivedere la rigidità delle nostre regole e se questa sfida internazionale ci impone veramente di essere maggiormente flessibili, allora diventa fondamentale stabilire i limiti e le condizioni per utilizzare queste nuove pratiche enologiche. Diventa fondamentale bilanciare questa maggiore flessibilità con le esigenze della tradizione, della qualità e della tutela del consumatore. Questa apertura deve servire per preservare e rafforzare i punti di forza della nostra viticoltura e per darle nuovo slancio, non certamente per comprimere produzioni di prestigio a vantaggio di vini organoletticamente costruiti.

La Commissione pretende di giustificare la proposta oggi in discussione con la necessità di evitare il rischio di confusione del consumatore e una distorsione della concorrenza tra i produttori. Signor Commissario, se è veramente questo lo scopo voluto e se è davvero questo il fine che si intende perseguire, allora mi dispiace dover constatare che siamo davanti a un grande fallimento.

Una reale tutela del consumatore e una reale volontà di evitare ogni distorsione della concorrenza avrebbero dovuto indurre a una scelta obbligata, vale a dire prevedere l'obbligo di indicare sull'etichetta l'uso di truciolato di legno. Ogni altra e diversa previsione è e resterà del tutto inutile per tutelare il consumatore e ancor più inutile per evitare distorsioni della concorrenza.

Solo un'etichetta chiara che corrisponde al contenuto del prodotto assicura la trasparenza dell'informazione. Solo in tal modo il consumatore è messo nella posizione di conoscere esattamente cosa sta comprando. Solo così è tutelata la sua libertà di scelta ed è assicurata la libertà di scelta anche del viticoltore.

Non prevedere una tale indicazione sull' etichetta significa annientare tra breve parte della viticoltura europea, un settore fondato sulla tradizione, sulla diversificazione e la caratterizzazione regionale, su una vera e propria cultura del vino espressione dei nostri territori.

I viticoltori europei non avranno scelta. Prima o poi saranno costretti ad abbandonare le pratiche tradizionali perché il loro prodotto risulterà, senza apparente motivo, troppo caro agli occhi di un consumatore non correttamente e chiaramente informato.

Signor Commissario, è questa la politica comunitaria della tutela del consumatore? E' questa la politica comunitaria della trasparenza e dell'etichettatura? E' questa quella valorizzazione della qualità dei prodotti agricoli di cui tanto parliamo? La ringrazio per le risposte urgenti che vorrà dare al Parlamento.

4-169
Vladimír Špidla, *člen Komise***.** – Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, odpovídám současně na obě otázky, týkající se používání kousků dřeva při výrobě vín.

Cílem návrhu nařízení Komise, který posuzuje řídící výbor pro víno, je stanovit podmínky pro používání kousků dubového dřeva při výrobě vín. O tomto novém, enologickém postupu rozhodla Rada v nařízení (ES) č. 2165/2005 ze dne 20. prosince 2005. Komise se domnívá, že ustanovení o označování vín uvedená v tomto návrhu splňují požadavky na transparentnost pro spotřebitele a požadavky na jakost výrobku. Návrh stanoví pravidla pro označování vín, jejichž účelem je zabránit tomu, aby byli spotřebitelé uváděni v omyl. Přičemž je zachována možnost uvést údaj „dubový sud“ nebo „dubový barikový sud“ na vína, která byla školena nebo zrála v dřevěných nádobách, a která nikdy nepřišla do styku s kousky dubového dřeva. Za těchto podmínek nemohou být vína, která jsou školena ve styku s kousky dubového dřeva, a která vykazují chuť, vznikající při zrání vína v kontaktu se dřevem, zaměněna s víny zrajícími tradičním způsobem v barikových sudech, a tak v případě těchto vín není třeba uvádět žádný zvláštní údaj.

Podle nařízení (ES) č. 1493/1999 „O společné organizaci trhu s vínem“, mohou členské státy stanovit přísnější podmínky v případě enologických postupů pro jakostní vína, pocházející ze stanovených pěstitelských oblastí a pro stolní vína se zeměpisným označením, aby zajistily zachování podstatných charakteristických znaků těchto jakostních vín. Komise nemůže do těchto vnitrostátních pravomocí zasahovat. Pro výrobce Unie tento postup nyní schválila Rada. Přičemž mezinárodní organizace pro víno ho povolila již před několika lety. Komise se domnívá, že klasické metody zrání v barikových sudech budou zachovány pro výrobce vysoce jakostních vín, jako se tomu děje ve třetích zemích, které tento postup povolily již před lety.

Dlouhodobé používání producentských třetích zemí a četné pokusy, uskutečněné pod kontrolou Evropské unie ukazují, že postup nemá negativní důsledky pro zdraví spotřebitelů. Komise je toho názoru, že větší pružnost při povolování nových enologických postupů umožní výrobcům Společenství rozšířit jejich trh a oslovit více spotřebitelů zejména při vývozu, jakož i zlepšit konkurenceschopnost odvětví vína vůči třetím zemím.

4-170
Iles Braghetto, *a nome del gruppo PPE-DE***.** – Signor Presidente, onorevoli colleghi, come abbiamo sentito le attuali normative europee non consentono ai produttori europei di utilizzare trucioli di legno per l'invecchiamento del vino.

Per contro, le normative di altri Stati produttori di vino, e in particolare gli Stati Uniti, il Cile e il Sudafrica, non prevedono tale divieto. Inoltre, in base a un recente accordo con l'Unione europea, tali paesi possono esportare la propria produzione vinicola nel mercato interno dell'Unione europea senza che nell'etichettatura delle bottiglie venga fatto alcun riferimento all'utilizzo dei trucioli di legno.

L'Italia del vino diviene così vittima di una concorrenza sleale. Finora ha giocato la carta delle sue diversità, dei suoi vitigni antichi, della qualità e della sanità del suo prodotto. Adesso, l'immagine di un mercato affidabile e credibile, quale è considerato quello italiano, verrà meno.

La globalizzazione viene a toccare inevitabilmente anche un settore che il mondo ci invidia. Non riusciremo certo a fermarla, ma ci vogliono le giuste garanzie. Non stiamo parlando di una contrarietà verso l'immissione nel mercato europeo di questo sistema di invecchiamento, ma esigiamo che sia salvaguardato il diritto dei consumatori a conoscere cosa acquistano e cosa bevono, a conoscere per quale qualità pagano un determinato prezzo. I produttori italiani ed europei non hanno bisogno di *escamotage* o di scorciatoie per vendere la loro qualità riconosciuta in tutto il mondo.

Il Comitato di gestione vino si appresta ad approvare una modifica delle attuali norme relative alle prassi enologiche, al fine di consentire l'invecchiamento del vino per mezzo di trucioli di legno, anziché con la tradizionale prassi in *barrique*. Vent'anni fa lo scandalo della produzione di vino al metanolo ci aveva ammonito. Solo una produzione condotta con serietà e professionalità si può tenere salda sul mercato. E' vero, *in vino veritas*, ma per una volta lasciamo che siano le etichette a confessarci le informazioni a cui abbiamo diritto.

4-171
Κατερίνα Μπατζελή, *εξ ονόματος της ομάδας PSE***.** – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, νομίζω ότι οι απόψεις σας για τις οινολογικές πρακτικές και για τη χρήση ρινίσματος είναι πάρα πολύ στρογγυλεμένες και πιθανόν να μην έχει κατανοήσει η Επιτροπή το βασικό πρόβλημα που απορρέει από τη χρήση αυτή. Θα σας το πω επιγραμματικά:

Είπατε ότι η Διεθνής Οργάνωση Κρασιού επιτρέπει αυτές τις οινολογικές πρακτικές. Σας είπε κανείς, κύριε Επίτροπε, ότι οι διεθνείς πρακτικές πρέπει υποχρεωτικά να συμπίπτουν με τις ευρωπαϊκές και ότι εμείς ως Ευρωπαίοι είμαστε υποχρεωμένοι να αποδεχθούμε αυτές τις οινολογικές πρακτικές των νέων χωρών που χτυπούν την ευρωπαϊκή αγορά; Σας είπε κανείς, κύριε Επίτροπε, ότι μπορεί να πηγαίνει η Επιτροπή στις διαπραγματεύσεις του ΠΟΕ χωρίς να έχει κατοχυρώσει τα προϊόντα γεωγραφικών ενδείξεων, μέσα στα οποία εντάσσεται και το κρασί; Σας έχει πει κανείς, κύριε Επίτροπε, από την κοινωνία, από τους αμπελουργούς, από τους οινοποιούς, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ότι μπορείτε να δημιουργείτε αθέμιτο ανταγωνισμό στην ευρωπαϊκή αγορά; Προφανώς το σημείωμα που διαβάσατε είναι πάρα πολύ

στρογγυλεμένο και προφανώς συμφωνώ με τους συναδέλφους ότι το τελευταίο βήμα που έγινε είναι να γράφουμε τη νέα πρακτική στις ετικέτες των μπουκαλιών, για να προστατεύσουμε τους καταναλωτές. Όμως ποιος προστατεύει το ευρωπαϊκό κρασί; Κανένας μέσα σε αυτή την αίθουσα δεν υποθέτει ότι το ευρωπαϊκό κρασί πρέπει να είναι αυτό παραγόταν πριν από 100 χρόνια. Κανένας μέσα σε αυτή την αίθουσα δεν υποθέτει ότι δεν πρέπει να εκσυγχρονισθεί και κανένας μέσα σε αυτή την αίθουσα, γνωρίζοντας τη νέα αναθεώρηση της ΚΟΑ κρασιού, δεν θα κάνει καινοτόμες προτάσεις. Εκείνο όμως για το οποίο ανησυχούμε είναι το ότι αυτή η απλή, αναίμακτη χρήση ρινισμάτων, η οποία είπατε ότι απλά και μόνον μπορεί να απελευθερώσει ή να κάνει πιο ανταγωνιστικά τα εμπορεύσιμα χαμηλής ποιότητας κρασιά, μπορεί, κύριε Επίτροπε, να επιφέρει στην εμπορική αγορά την πτώση της τιμής των κρασιών υψηλής ποιότητας, αυτών που έχουν προστατευμένη ονομασία, αυτών που είναι με γεωγραφικές ενδείξεις, αυτών που κανένας στο παγκόσμιο εμπόριο δεν μπορεί να κτυπήσει. Και εσείς ανοίγετε κερκόπορτα! Με φτηνό κόστος να κτυπηθούν τα ευρωπαϊκά κρασιά υψηλής ποιότητας!

Κύριε Επίτροπε, δεν θα σας απασχολήσω πολύ, διότι θα τα πούμε με την Επίτροπο σε έναν περίπου μήνα και την επόμενη βδομάδα στην Επιτροπή Γεωργίας. Για ένα όμως θα σας παρακαλέσω, εκ μέρους των συναδέλφων όλης αυτής της αίθουσας: αποσπασματικές, ισοπεδωτικές πρακτικές για το μέλλον του κρασιού και για την πορεία της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής θα πρέπει να αποφευχθούν. Ζητούμε τη βοήθειά σας. Διαφορετικά θα έχουμε έναν πολύ ισχυρό διάλογο.

4-172
Jean Marie Beaupuy, *au nom du groupe ALDE***. –** Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, dans six mois peut-être, dans un an certainement, nous aurons une nouvelle organisation du marché du vin. Je veux donc examiner notre sujet à la lumière des évolutions globales qui ont eu lieu au cours de ces dernières années et qui auront lieu au cours des années à venir.

Tout d'abord, je veux souligner - j'allais dire presque en opposition avec l'orateur précédent - que le véritable décideur en matière de vin, c'est le consommateur. Nous ne sommes pas obligés de boire du vin, nous ne sommes pas obligés de choisir telle ou telle catégorie de vin. Le décideur numéro un, c'est bien le consommateur.

Et qu'a-t-il fait, le consommateur, au cours de ces dernières années? Nous assistons, d'une part, à une décroissance de la consommation des vins de table et à une croissance de la consommation des vins de qualité. Nous assistons aussi à une très forte croissance du nombre de consommateurs, et si vous avez lu la presse ces temps-ci, à propos des décisions et des volontés de la Chine, vous saurez que dans les dix prochaines années, notre planète comptera des millions de nouveaux consommateurs.

Par ailleurs, nous avons assisté, au niveau mondial toujours, et notamment avec les nouveaux vignobles du nouveau monde, à l'apparition de nouveaux types de goût qui correspondent aussi à des demandes des consommateurs. Tout cela dans le même temps, en vingt ans tout juste, alors qu'en France, nous avons vu les consommateurs réduire de moitié leur consommation de vin.

Nous voyons donc que les évolutions en matière de consommation de vin ont été à la fois nombreuses et profondes. Il faut que l'Europe se positionne bien sur ce marché mondial. Je considère que nous devons faire en sorte, et je crois que nous sommes unanimes sur ce point, de préserver les très grandes qualités de nos grands vins d'Espagne, d'Italie, de France - étant moi-même originaire de Champagne - de très grandes qualités mondialement reconnues, pour les préserver tant dans leur aspect qualitatif que dans leur image de marque à travers le monde. Mais, en même temps, notre production viticole européenne doit s'adapter à la demande des consommateurs du monde entier.

C'est pourquoi, Mesdames, Messieurs, chers collègues, compte tenu de l'évolution des goûts de nos consommateurs, de la disparition de certains consommateurs et de l'apparition de nouvelles couches de consommateurs, il me paraît naturel d'avoir la possibilité d'utiliser ces copeaux de chêne dans notre production de vin européen, à condition toutefois que cette possibilité ne soit évidemment pas une obligation, que cela se fasse dans le cadre de nos différentes réglementations et, enfin, que chaque État membre puisse avoir les conditions restrictives qui s'imposent.

N'oublions pas, pour terminer, que sur notre continent, dans nos vingt-cinq États, plusieurs millions d'emplois, peut-être cinq millions, dépendent de la production viticole, que son chiffre d'affaires est de 17 milliards d'euros, quasiment identique à celui du blé, et nettement supérieur à celui du sucre, qui est quatre fois moins important. Pour toutes ces raisons, adaptons-nous aux demandes de nos consommateurs.

4-173
Thomas Wise, *on behalf of the IND/DEM Group***. –** Mr President, in the wine trade I would be described as an *amateur du vin*. In layman's terms, that means I can tell my claret from my hock. Indeed, I have taken exams under the UK's Wine and Spirit Education Trust scheme and have reached the level just below Master of Wine, so perhaps I speak with a little authority here.

The British market is unusual inside the EU in that it has been growing at a dramatic rate for many years. However, we are eschewing wines from the EU in favour of wines from around the world, in particular Australia and California. Why

should this be, you ask? Could it simply be that they make wine that suits the customer's palate? Producers in these and other New World countries are not bound by pettifogging bureaucracy that tells them which grapes to grow where and then how to make the wines. They produce unsubsidised wines that people want to buy, at a price they can afford.

But there is another factor in play and that is product information. Consider this situation: you are in a supermarket looking at hundreds of bottles of wine. You pick up a bottle – like this elegant Pomerol, for example – and try to find out something about it. Not everybody carries Sotheby's Wine Encyclopaedia around with them. Why should they? They look to the bottle for information. The Pomerol is sadly lacking in information. However, this bottle of wine from California tells you more about wine on a label three inches square – that is 10 cm – than most people will ever need to know, including the fact that it was matured in American oak for 12 months.

Gaining and keeping customers is what business is all about. Creating more rules for EU producers to abide by will cripple them and their industry and no amount of subsidy will save them.

4-174
Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, according to Rule ... – I do not know what number! – it is not permitted to be a salesman selling a commercial product in the Chamber of this House, which is what I believe Mr Wise has just been up to.

4-175
Inés Ayala Sender (PSE). – Señor Presidente, en estos días en los que la Comisión debe de estar dando los últimos retoques a su reforma de la OCM vitivinícola, el debate que hoy se mantiene en este Parlamento tiene mucho que ver con la competitividad de la viticultura europea frente a la de terceros países, competitividad que la Comisión dice querer impulsar con su reforma.

La utilización de trozos de madera de roble en la elaboración de los vinos es una práctica admitida por la Oficina Internacional de la Viña y el Vino (OIV). Las condiciones de utilización de esta práctica están, sin embargo, pendientes de aprobación en el Comité de gestión. Hoy en día, la protección del sector del vino es tan reducida que se hace necesario conciliar la preservación de las prácticas tradicionales, como el envejecimiento en barrica, con la posibilidad, para los viticultores europeos que así lo decidan, de competir en igualdad de condiciones con los productores de terceros países, todo ello ofreciendo, evidentemente, las máximas garantías de transparencia e información al consumidor.

A nuestro juicio, esta práctica no debería aplicarse a los vinos sometidos a envejecimiento o que lleven menciones tradicionales como «Crianza», «Reserva» y «Gran Reserva». La etiqueta está precisamente ahí para no crear confusión entre los consumidores, identificando de forma clara si dicha práctica se ha realizado o no, por ejemplo, reservando el término «roble» para el envejecimiento tradicional en barrica.

Por otra parte, el Reglamento de base de esta OCM permite a los Estados miembros imponer, en lo referente a prácticas y tratamientos enológicos, condiciones nacionales más estrictas para asegurar el mantenimiento de las características de sus vinos de calidad. En el caso de mi país, son los Consejos Reguladores los primeros garantes de la calidad de los vinos españoles.

Pero, por el momento, la Comisión es la encargada de establecer las condiciones de uso de esta práctica a nivel comunitario. Le pedimos, pues, que lo haga con la necesaria transparencia, de forma que se evite cualquier confusión al consumidor y se garantice que las mismas medidas se aplican a las importaciones procedentes de terceros países.

Quisiéramos también que la Comisión nos aclarara por qué fragmenta el debate sobre las prácticas enológicas, cuando éstas deberían tratarse en su conjunto. Es más, en otoño de 2005, se nos transmitió para consulta el documento COM(2005) 395 con una serie de modificaciones técnicas del Reglamento de base: sustitución de la destilación de los subproductos de la vinificación por su retirada en Eslovenia y Eslovaquia, modificación de la clasificación de las superficies plantadas en Polonia o nuevas menciones para el etiquetado.

Pero entre esas modificaciones no figuraba la adición de virutas de roble. No creo que sea un problema de traducción, puesto que ni la versión francesa ni la española introducían tal cambio. De haber sido así, es posible que la Comisión de Agricultura y Desarrollo Rural no hubiera optado por el procedimiento simplificado para tratar este asunto.

¿Puede, por lo tanto, decirnos la Comisión en qué momento decide introducir este nuevo elemento y por qué no ha esperado para hacerlo a la reforma de la OCM?

4-176
Anne Laperrouze (ALDE). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, mes chers collègues, comme un certain nombre de mes collègues, j'ai signé cette question orale relative à l'utilisation des copeaux de bois comme pratique œnologique pour les vins européens. Je l'ai signée parce que je m'interroge et que je souhaite que des garanties soient données pour que les vins de qualité que nous produisons en Europe restent et soient reconnus comme des vins de qualité.

Que cette pratique soit reconnue et autorisée ne me choque pas. Le secteur vitivinicole attendait cette reconnaissance car elle permettra à certains de répondre aux attentes des consommateurs internationaux. En outre, il n'y aura pas de généralisation obligatoire de cette pratique. Les États membres restent libres en effet d'imposer une législation restrictive pour les vins de qualité produits dans des régions déterminées.

Néanmoins, j'estime qu'il faut des garanties concernant les informations sur les vins ayant fait l'objet de cette pratique, mais également des garanties de qualité. Je tiens à insister sur le fait que la reconnaissance de cette pratique, importée de territoires situés en dehors de l'Union européenne, ne doit pas légitimer d'autres pratiques qui, semble-t-il, n'offrent pas les garanties de qualité nécessaires, tant sur le plan de la santé que sur celui de l'identité. Le vin est un produit à part qui véhicule une identité et une façon de vivre. Ne nous laissons pas trop vite entraîner vers la pratique des vins *patchwork*.

Enfin, permettez-moi de profiter de l'occasion de cet échange de vues pour insister sur la prochaine révision de l'OCM, qui doit offrir à la viticulture européenne une réelle solution d'avenir. Il faut en effet que les vignerons européens profitent de la croissance mondiale du marché du vin. Cela doit passer par une nouvelle distribution des aides financières de l'OCM. Le découplage des aides peut être la solution qui permettra de responsabiliser les acteurs de la filière, l'intérêt étant que toute production trouve des débouchés sur les marchés à la consommation. Il faut revoir les conditions de distillation - alcool de bouche et distillation de crise - en fonction d'un système basé sur un prix d'orientation dégressif au cours de la campagne. De même, il faut encourager l'utilisation des produits issus de la vigne pour l'enrichissement des vins, utiliser les moûts de préférence au sucre.

Pour que les vins européens conservent leur place de leaders mondiaux, l'Union européenne doit bâtir, avec la nouvelle OCM, une politique de promotion et de marketing, de recherche et développement et de formation. Elle doit aussi mettre en place un observatoire économique. Il faut à n'en point douter réformer les régimes de restructuration, de plantation et d'arrachage pour répondre aux besoins du marché à moyen et long terme, mais il faut aussi conserver les surfaces des vignobles, autrement dit, conserver le potentiel de production de l'Union européenne.

Comment envisager que les vignobles européens puissent disparaître de nos paysages, de notre histoire, de notre patrimoine paysager et culturel façonné pendant tant et tant d'années par les vignerons sur des terres uniquement faites pour la culture du raisin? Que deviendraient ces terroirs et ceux qui y vivent, ceux qui, cent fois, ont remis leur ouvrage sur leur métier, pour le plus grand plaisir des consommateurs, je dirais même des gourmets.

4-177
Christa Klaß (PPE-DE). – Herr Präsident, Herr Kommissar, meine Damen und Herren! Wein ist ein Produkt regionaler Herkunft, das jedoch weltweit verfügbar ist und weltweit gehandelt wird. Deshalb brauchen wir einen internationalen Rahmen, der önologische Verfahren und eine internationale Wettbewerbsfähigkeit festlegt. Wir alle wissen um das Besondere des Weinausbaus in Barriques, eine alte Tradition, die aber mit dem Hintergrund, dass durch die Lagerung in Holzfässern der Reifeprozess des Weines positiv beeinflusst wird, ihre Berechtigung hat.

Die kellertechnischen Entwicklungen bleiben jedoch nicht stehen. Im Bestreben, unsere Weine nach besten Verfahren mit Blick auf die Verbraucherwünsche auszubauen, eröffnen sich uns neue Erkenntnisse und Möglichkeiten. In Ländern außerhalb der Europäischen Union werden diese angewandt.

Ich stelle mir hier an diesem Punkt die Frage: Wie bewerten wir Tradition auf der einen Seite und moderne Praktiken auf der anderen Seite? Keiner von uns will heute noch mit der Pferdekutsche reisen. Ich denke, das eine darf das andere nicht ausschließen. Aber wir werden unsicher. Die Frage des Kollegen Castiglione nach der rechtlichen Umsetzung der Zulassung der Verwendung von Holzchips und nach Kennzeichnung stellt sich da zu Recht.

Ich denke, wir müssen Acht geben, dass unsere Weinetiketten nicht zu einem Beipackzettel wie in der Medizin mutieren. Der Verbraucher will eine schön aufgemachte Flasche mit den wichtigsten Informationen in klarer Übersicht. Die Frage der Etikettierung ist eine sensible Frage, die meiner Meinung nach am ehesten national-regional geklärt werden kann und sollte. Es kann nicht die Aufgabe der Europäischen Union sein, alles bis ins kleinste Detail regeln zu wollen. Diese Dinge gipfeln dann in Forderungen, wie wir sie aus der Kennzeichnung allergener Stoffe kennen, dass auch noch in allen Sprachen etikettiert werden muss.

Eines müssen wir auch erkennen: Im Bereich Barrique oder Holzchips ist eine Kontrolle nicht möglich. Wein ist gerade in der Frage des Ausbaus im Barrique oder der Zugabe von Holzchips ein regionales Produkt. Die Frage der gesundheitlichen Bedenklichkeit stellt sich hier nicht. Über viele Generationen wurde Wein in Holz ausgebaut, und die gesundheitliche Wirkung des Weines ist nach wie vor unumstritten.

4-178
Ari Vatanen (PPE-DE). – Mr President, I am speaking on behalf of Mr Daul. As a wine-grower myself, I may not necessarily agree with everything he has written, but often in politics we say things we do not always mean. His speech is written in French, but fortunately we have good interpreters here.

4-179
Monsieur le Président, le secteur viticole constitue pour l'Union européenne une source très importante d'emplois et de revenus qui proviennent, en grande partie, des petites et moyennes exploitations viticoles familiales, lesquelles jouent, dès lors, un rôle fondamental dans le développement des zones rurales.

Dans le secteur vitivinicole européen, nous constatons de même une situation de crise affectant plusieurs régions européennes comme conséquence de la diminution progressive de la demande. La tâche de l'autorité européenne, pour ce qui est de la politique vitivinicole, devrait se fonder sur la nécessité d'améliorer et de promouvoir la qualité agroalimentaire de la production traditionnelle, ainsi que sur la nécessité de la protéger face à la concurrence accrue des pays tiers.

Très souvent, une mauvaise politique d'étiquetage est la cause principale de la perte de marchés pour les producteurs traditionnels. Afin d'éviter une concurrence déloyale sur le marché vitivinicole, et ses conséquences catastrophiques pour nos producteurs, il est indispensable de protéger les consommateurs grâce à une réglementation sur l'étiquetage fondée sur la transparence de l'information concernant les caractéristiques des produits, les techniques utilisées, l'originalité et les méthodes de maturation du vin.

Le consommateur moyen, c'est-à-dire l'homme de la rue, conçoit la production du vin comme un processus de maturation en fûts de chêne. C'est pourquoi il faut empêcher le risque de confusion et de tromperie chez le consommateur quant à la qualité et à la méthode de maturation du vin. Pour cela, il faut assurer une information appropriée garantissant la liberté de choix du consommateur. La mention obligatoire sur l'étiquetage de l'utilisation de copeaux de bois de chêne dans le processus de maturation du vin est donc indispensable.

Le moment est peut-être venu à présent de prendre un verre de vin rouge, de préférence un Saint-Émilion.

4-180
Astrid Lulling (PPE-DE). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, vous serez peut-être étonnés qu'en tant que présidente de l'intergroupe "vin, qualité, tradition" de ce Parlement, je n'aie pas profité de l'occasion pour poser moi-même une question orale sur l'utilisation de copeaux de chêne pour des pratiques d'élaboration du vin.

Étant donné que, dans les prochains jours, nous aurons à débattre ici d'une communication de la Commission réformant l'OCM du vin, j'estime qu'il n'y pas lieu de mettre la charrue avant les bœufs, mais qu'il faut donner du temps au temps pour réformer une réglementation aussi délicate et qui divise fortement les producteurs de vins européens.

Les uns nous feront savoir qu'ils attendent depuis dix ans la possibilité de recourir à cette pratique d'utilisation de copeaux. Les autres y voient une atteinte aux traditions de la viticulture européenne et redoutent un risque de tromperie monstre des consommateurs. D'autres encore rappellent la responsabilité des États membres, notamment en matière de législation des VQPRD. Et, enfin, il ne faut pas oublier les responsabilités de l'OIV, qui dépassent le cadre communautaire.

Et si, comme toujours, le diable est dans les détails, qu'il est impossible de traiter aujourd'hui dans ce cadre, je voudrais mettre en garde aujourd'hui la Commission face à une précipitation de mauvais aloi qui comporte de nombreux dangers. D'abord, celui de nous mettre devant des faits accomplis en adoptant, en comitologie, un règlement sur une pratique œnologique qui est à définir lorsque nous traiterons de la réforme de l'OCM du vin. Ensuite, celui de construire un monstre bureaucratique difficile à contrôler, avec les risques de tromperie et de distorsion de concurrence que cela comporte.

Je demande donc fermement à la Commission d'éviter l'adoption du projet de règlement modifiant les règlements 1622/2000, 884/2001 et 753/2002 qui, pour autant que je sache, n'est pas adopté. En ce qui concerne l'étiquetage, je mets en garde face à la création d'un précédent qui risque d'être fâcheux pour l'étiquetage des boissons alcooliques. Nous avons pu éviter jusqu'ici un étiquetage qui nuise au produit et qui devienne illisible pour le consommateur. Ne jouons donc pas avec le feu dans ce domaine délicat que Mme Klaß a très bien décrit.

4-181
Werner Langen (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich habe die Entscheidung der Kommission im Gegensatz zu den Antragstellern nicht grundsätzlich zu beanstanden. Die Kommission hat eine Praxis legalisiert, die es zum Beispiel im US-EU-Weinhandelsabkommen sowie in Einzelgenehmigungen mit Drittstaaten seit 1984 gibt. Dieser Antrag ist auf Initiative der italienischen Regierung zustande gekommen. Deshalb habe ich mich gewundert, dass das zwei italienische Kollegen aus unterschiedlichen Fraktionen beantragt haben. Die Entscheidung der Kommission dient auch den Verbrauchern, denn Barrique — der Ausbau im Holzfass — ist bei Weißwein, aber vor allem bei Rotwein Tradition. Ein solches Holzfass aus Eiche mit 250 Litern Fassungsvolumen kostet zwischen 600 und 800 Euro. Es kann maximal dreimal verwendet werden, so dass also ein Rotwein mindestens 1 Euro pro Liter teurer wird, wenn er im Barrique gereift ist, als wenn verbraucher- und gesundheitspolitisch uneingeschränkt bedenkenlose Holzspäne verwendet werden.

Die Entscheidung dient also den Verbrauchern. Sie können qualitativ hochwertigen Wein zu niedrigeren Preisen erhalten. Insofern bin ich völlig anderer Meinung als die Antragsteller. Frau Batzeli hat gesagt: Man darf nicht erlauben, dass solche Qualitätsweine zu niedrigen Kosten erzeugt werden können. Wo kommen wir denn hin, wenn wir als Europäisches

Parlament den technologischen Fortschritt verbieten wollen? Natürlich gehört die Diskussion in den Zusammenhang mit der Weinmarktordnung. Aber da Italien es beantragt hat, stand die Kommission unter Handlungszwang. Insofern kann ich Herrn Špidla uneingeschränkt unterstützen. Es entsteht kein Problem für die Verbraucher. Wir werden darüber nachdenken müssen, ob wir eine Positivkennzeichnung erlauben — erlauben, nicht vorschreiben —, dass z. B. jemand als Positivwerbung sagen kann „im Holzfass gereift". Dann ist die Wettbewerbsproblematik behoben. Jedenfalls ist es besser, diese Praxis zu legalisieren als über Jahrzehnte hinweg hinzunehmen, dass viele es illegal machen. Ich finde den gewählten Weg deshalb richtig.

4-182
Albert Jan Maat (PPE-DE). – Voorzitter, ik heb altijd het voorrecht wanneer ik naar Straatsburg rijd dat ik door prachtige regio's rijd, door de Pfalz en door de Elzas waar ik wijn haal. Ik ben altijd onder de indruk van de kwaliteit van de producten van de Europese wijnboeren. Ook in mijn eigen land zijn inmiddels acht wijnboeren, maar namens die zal ik niet spreken. Hij lijkt mij een belangrijk onderwerp, wanneer Europa heeft gevraagd om deze techniek toe te staan. Dat blijkt ook uit de grote importen van wijnen waarop deze techniek wordt toegepast en het lijkt me toch te zot voor woorden om Europese wijnbouwers deze mogelijkheid te onthouden.

Tegelijkertijd zou ik het betreuren wanneer de kwaliteit van Europese wijnen daarmee onder druk zou komen te staan. Ik denk ook niet dat dit zal gebeuren, want als je echte kwaliteit hebt, kun je aantonen dat er een verschil is tussen het gebruik van houtsnippers en het gebruik van houten vaten. Een mooie gerijpte wijn, een rode wijn of witte wijn op goede oude vaten, heeft immers een betere verteerbaarheid. Dat is het verschil tussen het gebruik van houtsnippers en houten vaten. Wat dat betreft, zou ik willen beklemtonen - en ook de Europese wijnbouwers willen oproepen, degenen die goede kwaliteitswijn maken en nu hun wijn goed kunnen afzetten - om in ieder geval houten vaten te blijven gebruiken.

Ik wijs ook op andere ontwikkelingen die zich in Europa hebben voorgedaan. Toen men overstapte van grote houten vaten op staal werd niet gevraagd om dat op het etiket te zetten. Dat is ook niet gebeurd. Nu wordt nadrukkelijk gevraagd om wel het gebruik van houtsnippers op het etiket te zetten en ik kan daarin zover meegaan dat men wel vrijheid aan de regio's geeft om al dan niet die verplichting gewoon in te voeren. Men mag in ieder geval niet vermelden dat wijn op hout gerijpt is, als er alleen houtsnippers gebruikt zijn. Dat lijkt mij essentieel.

Wat dat betreft wil ik mij aansluiten bij de woorden van mijn collega Werner Langen wanneer hij zegt dat we terughoudend moeten zijn met bureaucratie op het wijnetiket. Duidelijkheid is op dat punt op zich wel gewenst. Ook vanuit een land waar men meer wijn consumeert dan produceert, zou ik een oproep aan de Europese Commissie willen doen om hiermee ook in het nieuwe wijnbeleid rekening te houden.

4-183
Vladimír Špidla, *člen Komise***. –** Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji vám za vaše diskusní příspěvky a budu informovat kolegyni komisařku Marian Fischer Böl o zájmu, který jste projevili.

Jak jsem se již zmínil ve svém úvodním prohlášení, používání kousků dubového dřeva při výrobě vín bylo již minulý rok schváleno na politické úrovni Radou. V rámci řídícího výboru pro víno proběhla výměna názorů o technických pravidlech jejich používání, přičemž návrh Komise získal podporu většiny členských států. Rozpravu, která zde dnes probíhá, považuji za příspěvek Parlamentu do diskuze. Diskuze je důležitá, neboť se jedná o část širší problematiky týkající se zlepšení konkurenceschopnosti evropského odvětví vína. Je jasné, že je třeba jednat. Komise právě znovu zavedla nouzovou destilaci pro celkem 5,6 milionů hektolitrů vína, jejíž celkové náklady pro rozpočet Evropské unie činí 131 milionů eur. Na destilace se pravidelně vydává více než 500 milionů eur za rok. Dlouhodobě to samozřejmě není udržitelné.

Komise brzy přijme sdělení o reformě režimu vína, která bude bezpochyby předmětem komplexní analýzy a rozpravy v Parlamentu. Moje kolegyně komisařka Fisher Böl několikrát ohledně budoucnosti odvětví vína poznamenala, že toto odvětví musí zvýšit konkurenceschopnost výrobců vína Evropské unie, zlepšit pověst jakosti vína Evropské unie jako nejlepšího vína na světě a získat zpět staré trhy a získat nové trhy v Evropské unii a na celém světě. Vytvořit režim vína, který funguje na základě jasných, jednoduchých a efektivních pravidel jako je rovnováha mezi nabídkou a poptávkou. Vytvořit režim vína, který zachovává nejlepší tradice výroby vína Evropské unie, posiluje sociální strukturu mnoha venkovských oblastí a zajistí, že veškerá výroba bude šetrná k životnímu prostředí.

Opatření, o nichž dnes diskutujeme, jsou plně v souladu s uvedenými cíly. Budoucnost odvětví vína mimo jiné záleží na symbiózním spojení nejlepších tradic odvětví a moderních praktik vývoje.

Dovolte mi, abych stručně zareagoval na některé z bodů, které byly zmíněny. Ta první otázka byla, proč Komise nezavede povinnost označovat vína, která byla zpracována pomocí dřevěných třísek. Nařízení Rady stanoví určitý počet povinných údajů pro označování vín, přičemž pouze Rada může rozhodnout o povinnosti uvádět na etiketě zpracování s kousky dřeva. Tento údaj není možné učinit povinným prostřednictvím nařízení Komise, jak stanoví návrh, který posuzuje řídící výbor pro víno. Komise se v každém případě domnívá, že stávající systém označování vína je již příliš složitý a rigidní a že by bylo tedy vhodné stávající postupy zjednodušit a učinit je pružnějšími.

Používání dubových třísek a kousků dubového dřeva ve styku s vínem při jeho zrání je již deset let povoleno ve většině producentských zemí mimo Evropu a takto vyrobená vína uspokojují přání spotřebitelů. Mezinárodní organizace pro révu a víno, která je mezinárodní referenční organizací v tomto odvětví, přijala tento postup v roce 2001 a považuje ho za dobrý enologický postup. Neexistuje tedy žádný důvod pro zákaz tohoto postupu, ani pro zákaz dovozu takto zpracovaných vín do Evropské unie.

Dámy a pánové, otázka zpracování vína je otázkou mimořádně významnou, protože víno patří k tradici našeho evropského zemědělství. Jak už jsem zmínil, Komise připravuje příslušné dokumenty, které se stanou předmětem i projednávání Parlamentu. Pokud jde o otázku vína a možnosti Komise ve vztahu k označování vína vyrobeného prostřednictvím nebo s pomocí dřevěných hoblin, myslím si, že v mém sdělení bylo dostatek informací o tom, jaké jsou procesní možnosti, které Komise má.

4-184
Astrid Lulling (PPE-DE). – Monsieur le Président, j'ai une question à la suite des explications du commissaire. Ai-je bien compris le commissaire? Il a dit qu'il y avait un accord depuis l'année dernière au niveau politique, alors que d'après mes renseignements, le fameux projet de règlement qui modifie les règlements 1622/2000, 884/2001 et 753/2002 n'est pas encore adopté.

Pour ma part, j'ai simplement demandé à la Commission si elle est d'accord de ne pas adopter ce règlement en comitologie avant les débats que nous aurons à propos de la réforme de l'OCM du vin, parce que c'est cela qui nous intéresse. Dans notre dos, on fait des réglementations très bureaucratiques, c'est pourquoi je voudrais demander qu'on évite leur adoption en attendant les débats, ici, sur les pratiques……

(Le Président retire la parole à l'orateur)

4-185
Inés Ayala Sender (PSE). – Señor Presidente, quería unirme a la pregunta de la señora Lulling en relación con la OCM del vino: ¿por qué no se ha esperado al debate?

Y, en segundo lugar, quiero pedirle que conste en acta que he hablado en nombre de la señora Miguélez Ramos, de la misma manera que el señor Vatanen ha hablado en nombre del señor Daul.

4-186
Vladimír Špidla, *člen Komise***. –** Rozhodnutí, o kterém jsem hovořil na politické úrovni, je rozhodnutí Rady, které konstatuje, že tento proces bude uplatňován. To je věc, která byla prostě uzavřena, a myslím si, že to je zřejmé.

Dokument, o kterém hovoříte, je v projednávání, ale podle mých právních informací není možné z procesních důvodů jeho projednávání zastavit.

4-187
Předseda. – Společná rozprava je ukončena.

4-188
15 - Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (článek 115 jednacího řádu EP) (rozprava)

4-189
15.1 - Východní Timor

4-190
Předseda. – Dalším bodem je rozprava o Východním Timoru[1].

4-191
Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *Autor***. –** Señor Presidente, para muchos de nosotros y de nosotras, el caso de Timor ha constituido durante muchos años una especie de laboratorio para aprender a gestionar conflictos relacionados con la herencia de la colonización. Al mismo tiempo, ha sido un ejemplo que nos ha permitido probar, mejorar y corregir ciertas prácticas de la ayuda internacional.

Sin embargo, el proceso de acompañamiento internacional que llevó a Timor Oriental a convertirse de nuevo en un país independiente tiene, como suele suceder en este tipo de casos, muchos claroscuros. A la vista de lo que está ocurriendo estos días, la primera reflexión que cabe hacerse es que, probablemente, la retirada internacional fue un tanto prematura,

1 viz zápis

por lo que creo muy acertada la decisión del Consejo de Seguridad de prorrogar la misión de las Naciones Unidas en ese país.

Asimismo, debemos reconocer y saludar de forma muy positiva la decisión de las autoridades timorenses de solicitar que una comisión internacional lleve a cabo una investigación sobre los violentos hechos que tuvieron lugar el 5 de mayo, en que se enfrentaron un grupo de centenares de militares que habían dimitido de sus funciones contra otros que seguían ocupando sus cargos. Estos hechos se enmarcan, además, en un contexto de violencia más o menos generalizada, que ha dejado varias víctimas mortales y heridas, así como miles de personas refugiadas.

Evidentemente, no es éste el escenario que la comunidad internacional deseaba para Timor. Por ello no podemos ahora inhibirnos de esta situación y debemos mostrar nuestra total y absoluta solidaridad con quienes están haciendo esfuerzos para encontrar una solución al problema. Y, especialmente, debemos apoyar las acciones llevadas a cabo por el Presidente Xanana Gusmão y el Ministro Ramos Horta en nombre del Gobierno.

Por último, creo también que es bueno aprender de los errores pasados, y por ello pedimos en esta Resolución que se establezcan mecanismos de comunicación horizontal y cooperación entre las fuerzas internacionales, con objeto de proporcionar un mejor servicio a la población timorense, así como una efectiva restauración del orden público y de la normalidad en el funcionamiento de las instituciones.

4-192
Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *Autor***. –** Timor Leste é um Estado independente e soberano com quatro anos de existência, cujo povo lutou contra décadas de ocupação indonésia. Um Estado que teve como ponto de partida um país destruído pela ocupação. Seria impossível exigir das instituições democráticas timorenses mais do que tem sido feito nestes últimos anos. Os recentes acontecimentos não alteram esta realidade.

Consideramos que o que se exige neste complexo e difícil momento é apoiar o regresso a uma situação de normalidade, nomeadamente do ponto de vista da segurança, o que de facto já está a verificar-se, defender intransigentemente a soberania do povo de Timor Leste, respeitando plenamente a sua livre opção na escolha dos seus legítimos representantes, assim como a legitimidade e o funcionamento democrático das instituições timorenses. Rejeitar dinâmicas de ingerência externa, nomeadamente por parte das potências regionais, a Austrália e a Indonésia, que apenas contribuiriam para agravar a situação. Promover uma genuína solidariedade e cooperação com Timor Leste que contribua para o seu desenvolvimento económico e social e o bem-estar das populações.

Ora, o conteúdo da actual resolução, apesar de contemplar algumas das preocupações acima descritas, caracteriza-se pela sua parcialidade no que se refere à leitura da situação política, parcialidade que encerra o perigo de alimentar tentativas internas e externas de aproveitamento político da situação que podem levar a novas situações de tensão.

Por parte do Parlamento Europeu o que se impõe neste momento é uma atitude de valorização e de apoio à actuação e aos esforços de todas as instituições timorenses, sem excepções e adstrito à imparcialidade, o que não acontece com esta resolução. Por outro lado, a resolução escamoteia os perigos reais de ingerência externa que, como é do conhecimento geral, condicionaram a evolução dos acontecimentos.

Esta postura comporta dois perigos: direccionar todas as responsabilidades da situação para um dos órgãos de soberania timorenses e não alertar para os perigos futuros de estabilização que manobras de ingerência mais ou menos directas podem ter num país ainda marcado pela ocupação indonésia e pelas manobras de desestabilização que milícias armadas têm vindo consecutivamente a tentar levar a cabo.

Por fim, consideramos que não é adequado estar a colocar neste momento a questão da presença de capacetes azuis. O que de facto se coloca neste momento é que as forças militares estacionadas no território devem permanecer apenas até a situação estar estabilizada, submetendo-se, por um lado, às suas cadeias de comando nacional e, por outro, ao poder político timorense, de acordo com o teor dos acordos bilaterais com o quadro constitucional deste país e as normas do direito internacional. Concluindo, trata-se de uma resolução que não reflecte, a nosso ver, toda a complexidade e a evolução da realidade no terreno.

4-193
Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *laatija***. –** Arvoisa puhemies, Itä-Timor oli kaikkien sydämellä muutama vuosi sitten itsenäisyyspyrkimyksiinsä liittyneiden kovien kokemustensa vuoksi ja neljännesvuosisadan ajan sitä ennen kovaotteisen miehityksen sille aiheuttamien kärsimysten vuoksi. Maan itsenäistyminen, järjestyksen palautuminen maahan ja kansainvälisen avustustoiminnan käynnistyminen ripeästi teki Itä-Timorista meille eurooppalaisillekin esimerkin kansainvälisen solidaarisuuden ja yhteistyön myönteisistä mahdollisuuksista.

Viimeaikaiset levottomuudet, väkivalta ja suuret pakolaismäärät Itä-Timorilla ovat siksi olleet pettymys kansainväliselle yhteisölle. Pettymys on ollut sikäli erityisen tuntuvaa, että se osoitti kansainvälisen yhteisön uskon tilanteen pysyvästä paranemisesta Itä-Timorilla aivan ennenaikaiseksi.

Nyt on katsottava totuutta silmiin ja myönnettävä, että syvään juurtuneiden ongelmien ratkaiseminen ja jälkihoito vaativat usein enemmän aikaa kuin monien kriisikohteiden rasittaman YK:n voimavaroin ilman lisäpanostuksia on mahdollista. Kuuden poliittisen ryhmän yhteinen ehdotus Itä-Timoria koskevaksi päätöslauselmaksi saa ALDE-ryhmän kannatuksen ja ansaitsee laajaa tukea koko Euroopan parlamentilta.

4-194
John Bowis (PPE-DE), *Author***.** – Mr President, I have photographs here of the death and destruction in East Timor. They could be pictures from 1999, but they are not. They were sent by a friend a month ago, following the terrible date of 28 April when death and riots hit Dili again.

In 2002 I led the EU mission to monitor the presidential election followed by independence, and we saw clearly what a good job UNTAET had done under the much-lamented Sergio Vieira de Mello. We saw how Australia and the other international troops had kept the peace. We saw how UNHCR had helped the refugees come back from West Timor and elsewhere. Then they all left, and for a time, under President Xanana and the Government of East Timor, things looked good. But then the losers of the past struggles, those in the old militias who did not find jobs and others who were disgruntled exposed that dormant ethnic faultline between Loro Monu and Loro Sae, the west and east of East Timor, and tensions between army and police, and so on.

Now we must call back the United Nations with its agencies, including the civilian police, but this time both they and the international troops of Australia and Malaysia and others must stay to ensure stability, and this time the European Union must be closely involved again and certainly not cut its aid as dramatically as happened after 2002.

The latest member of the ACP is East Timor. We meet with them at the ACP-EU Joint Parliamentary Assembly in Vienna this coming week and I hope that we can all pull together to ensure that we close ranks to support the people of East Timor, so that they can renew that progress towards peace, stability and prosperity.

4-195
Ana Maria Gomes (PSE), *Autora***.** – Assisti recentemente em Díli ao início do último período de violência entre timorenses, que incluiu trágicos enfrentamentos entre a polícia e militares e segmentos de ambas as forças. Assisti também, com pesar, a um momento dramático de unidade institucional, quando o Presidente, o Primeiro-Ministro e o Presidente do Parlamento se viram forçados a pedir o auxílio de forças estrangeiras para repor a ordem e estabilizar politicamente o país.

Quero aqui destacar o entusiástico acolhimento que foi dado pelo povo timorense à chegada da GNR, uma força policial portuguesa e portanto também europeia. As autoridades timorenses também demonstraram unidade e convergência quanto aos pedidos que há dois dias apresentaram no Conselho de Segurança da ONU, designadamente de reforço e de prolongamento da UNOTIL de uma missão policial sob a supervisão da ONU e eventualmente, se necessário, de uma missão de imposição da paz sob o mandato e a liderança da ONU. Esta resolução do Parlamento Europeu apoia esses pedidos e demonstra a preocupação deste Parlamento e da União Europeia com a situação, mas também a confiança de que, com a ajuda de amigos, Timor Leste conseguirá ultrapassar este grave crise.

Nós, socialistas europeus, continuamos convictos de que o povo timorense vai vencer esta crise de crescimento democrático, como já antes ultrapassou outras muito mais graves e até existenciais. Mas também sabemos que muito depende de nós, europeus, e da comunidade internacional no seu conjunto. De facto, a comunidade internacional tem uma responsabilidade particular em garantir que o Estado de Timor Leste tenha o futuro que merece, o povo timorense, que tanto se bateu contra a opressão e pela independência e soberania do seu país.

Como disse Kofi Annan esta semana, o que se passa em Timor Leste é particularmente doloroso porque o país, e cito, "é um filho da comunidade internacional". As fundações frágeis da jovem democracia timorense foram expostas neste crise. Kofi Annan sublinhou: "Não só os timorenses, mas toda a comunidade internacional deve tirar importantes lições deste caso". Certos membros permanentes do Conselho de Segurança terão de pôr a mão na consciência. Não se constroem nações com instituições democráticas sólidas em poucos anos e à pressa. Declarar missão cumprida precocemente para poupar dinheiro acaba por se pagar com altos custos e quem mais paga é o povo.

A situação, porém, é corrigível e ninguém deve pôr em causa a viabilidade do Estado de Timor Leste, independente e soberano, designadamente sobre os importantes recursos naturais do país. Ian Martin, Chefe da UNAMED, que ajudou ao parto em 1999 e enviado recente do Secretário-Geral da ONU a Díli, explicitou anteontem diante do Conselho de Segurança da ONU que não se tratava de debater se Timor Leste era um Estado falhado, mas sim sobre como um país com quatro anos de existência está a aprender a lidar com o peso das responsabilidades que advêm da independência e dos desafios que impõe o sistema democrático.

É aqui que nós, União Europeia, podemos fazer toda a diferença. E é nesse sentido que vão as recomendações desta resolução à Comissão e ao Conselho para reforço da assistência europeia à consolidação das instituições democráticas, ao

respeito pelos direitos humanos e à reconciliação em Timor Leste. Neste sentido, o Parlamento Europeu louva a decisão unânime das autoridades timorenses em pedir uma comissão internacional de inquérito sobre os recentes incidentes que resultaram num elevado número de fatalidades e que mantêm milhares de timorenses deslocados das suas casas.

O Parlamento Europeu vai continuar a acompanhar de perto a evolução da situação e prevê o envio de uma missão *ad hoc* já no próximo Outono. Esperamos que os esforços do Presidente Xanana Gusmão e do Ministro Ramos Horta, Prémio Nobel da Paz, permitam rapidamente debelar a crise política para que a missão se concentre na ajuda europeia ao desenvolvimento de Timor Leste.

4-196
Marcin Libicki (UEN), ***autor***. – Panie Przewodniczący! Timor Wschodni uzyskał formalnie niepodległość w roku 1975, ale natychmiast zaczęła się tam okupacja – okupacja lewicowego reżimu dyktatorskiego islamskiej Indonezji. Ten mały kraj katolicki liczący 300 tysięcy ludności był przez 25 lat pod okrutną okupacją swoich wrogów. Po odzyskaniu niepodległości był stale przedmiotem różnych rozgrywek międzynarodowych, także ze względu na swoje bogactwa naturalne.

Timor Wschodni musi otrzymać wsparcie organizacji międzynarodowych, musi zostać utrzymana misja ONZ
nie w ilości 130 żołnierzy, ale w takiej ilości, żeby możliwe było utrzymanie w Timorze Wschodnim pokoju i spokoju społecznego
dla tej umęczonej, naprawdę umęczonej, ludności katolickiej.

Proszę Państwa, można się jednak tylko zastanawiać czy autorytet tych organizacji międzynarodowych jest wystarczający, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że do Komisji Praw Człowieka Narodów Zjednoczonych zostały włączone zbrodnicze reżimy Kadafiego, zbrodnicze reżimy innych państw, zbrodnicze reżimy Castro. To są członkowie Komisji Praw Człowieka.

Jeżeli weźmiemy jednocześnie pod uwagę, że nasz Parlament, który powinien służyć przykładem,
debatuje po raz kolejny, jeszcze dzisiaj, o małżeństwach osób tej samej płci, a jedno z państw należących do Unii Europejskiej postanowiło przyznać prawo obywatelskie małpom człekokształtnym,
wówczas możemy się zastanawiać czy my mamy wystarczający autorytet, żeby pomóc tym ludziom, którzy są najbardziej prześladowani i najbardziej cierpiący. I którzy doprawdy mają większe zmartwienia, niż te, które często występują tu na tej sali.

4-197
Charles Tannock, *on behalf of the PPE-DE Group***. –** Mr President, it saddens me that back in 1999 I made my maiden speech in the European Parliament on East Timor, shortly before the United Nations sent in a peacekeeping force which paved the way for its eventual independence. To date, it remains the youngest member of the United Nations, as from 2002.

Here we are again debating violent unrest in the territory and once again Australia, New Zealand, Portugal and Malaysia have had to intervene to establish law and order in what is now a sovereign State.

I would particularly like to express appreciation of the efforts made by Australia in its region in its peacekeeping role, as we recently also saw in the case of the Solomon Islands. I support the efforts made by President Xanana Gusmao and the international community to bypass the prime minister, who seems to be refusing to resign and is very intransigent, and to disarm the paramilitary groups, re-establish law and order and enable aid and reconstruction to flow back into the territory.

I am sure this House will support the European Union and the United Nations in whatever way is necessary to achieve lasting piece and reconciliation on this tragic but beautiful remote island.

4-198
John Attard-Montalto, *f'isem il-grupp PSE***. –** Nixtieq ngħid illi jiena skantajt kif dawn l-avvenimenti li ġraw fl-"East Timor", ġraw erba' snin wara li ġiet rikonoxxuta, għaliex jien ippretendejt illi kien hemm l-ingredjenti kollha sfortunatament, biex dawn l-avvenimenti jiġru qabel.

Min ipprova jiddeludi ruħu illi għaliex l-"East Timor" ġiet rikonoxxuta internazzjonalment kienet lesta bl-istrutturi tagħha, l-edukazzjoni, l-ambjent, l-affarijiet li għandhom x'jaqsmu mad-demokrazija, mad-drittijiet tal-bniedem, il-Qorti, aħna pretendejna li dawn l-istrutturi kienu hemmhekk u issa illi rrikonoxxejna l-Indipendenza tagħha allura dan il-pajjiż seta' mingħajr bl-għajnuna meħtieġa javvanza fi żvilupp demokratiku u fi żvilupp fejn għandhom x'jaqsmu d-drittijiet tal-bniedem, naħseb konna qed nidħku bina nfusna.

Għax min verament kien attent dwar dak illi kien qed jiġri fl-"East Timor", jintebaħ illi l-unika ħaġa li kien qed jgħaqqad ħafna drabi, kienet l-għadu komuni li kien qed jokkupa dak il-pajjiż. Wara l-Indipendenza, wara li ġiet rikonoxxuta, deher ċar illi l-affarijiet ħa jieħdu xeħta mhux għat-tajjeb. Kien hemm l-ingredjenti tal-faqar, aħna nafu illi hija waħda mill-ifqar

pajjiżi li għandna. Kien hemm l-ingredjent tan-nuqqas ta' strutturi, kien hemm l-ingredjent ukoll illi f'daqqa waħda seta' jkun hemm u kien hemm is-sejba taż-żejt.

Allura aħna għandna nieħdu eżempju minn dan, aħna għandna nieħdu tagħlima minn dak li ġara, u jekk l-"East Timor" għandha bżonn l-għajnuna kif verament għandha bżonn, għandu jkun hemm żewġ oqsma u nikkonkludi, mill-qasam internazzjonali kif ukoll mill-qasam kemm reliġjuži kif ukoll volontarji.

4-199
Alyn Smith, *on behalf of the Verts/ALE Group***. –** Mr President, I would echo the words of my group colleague, Mr Romeva i Rueda, and emphasise everything that he and others have said on the situation in East Timor.

Here we are again in an urgency debate in which the few Members present will largely agree that it is bad that bad things are happening somewhere in the world. The Commissioner will doubtless largely agree with us. Though I would suggest – and I would ask the Commissioner for his view – that it would be useful for the Council to be represented in these debates in order to make them that little bit more relevant and meaningful.

As I say, I emphasise and reiterate the views of Mr Tannock and Mr Romeva i Rueda about the situation in East Timor. This motion for a resolution has a number of concrete steps that we ourselves can take to alleviate the situation in that troubled part of the world. It is tragic that a country has regained its independence in order to collapse into such anarchy and that, so many years later, it is still not that much further forward. We have a number of ideas in this motion for a resolution to help alleviate that and I hope we will be acting on them.

4-200
Kathy Sinnott, *on behalf of the IND/DEM Group* **. –** Mr President, sometimes it is important to explore the background to a situation. East Timor is a country cursed with oil and gas. If a country is rich, powerful and developed it can be blessed with such natural resources, but it seems that the fate of a poor country with such gifts is exploitation, strife and international meddling. Like many other countries – Côte d'Ivoire, Uzbekistan and Chechnya, etc. – East Timor has been exploited by bigger powers. It is inexcusable that Australia, a country that likes to see itself as an advanced and peaceful nation, should be occupying and drilling in the gas and oil fields under the East Timor Sea, and that Australia should be justifying that robbery on the basis that Indonesia – East Timor's most recent exploiter – gave it the right to drill there. What is more inexcusable is that we have tolerated this.

We should encourage East Timor in any way we can and be sure that our intentions in doing so are pure and not based on our gaining an advantage in oil or gas, and let East Timor get on with the job of developing a viable, peaceful and stable nation.

4-201
Vladimír Špidla, *člen Komise***. –** Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pani poslanci, současná krize ve Východním Timoru vyvolává řadu složitých otázek. Selhalo mezinárodní společenství v prevenci vypuknutí násilí? Jaké poučení z toho plyne pro společenství dárců?

Podle posledních zpráv je bezpečnostní situace klidnější, avšak stále pokračuje loupení a střety, v jejichž důsledku došlo k vysídlení více než 100 000 osob do táborů. Tito vysídlenci nyní dostávají humanitární pomoc od humanitárních organizací, mimo jiné i od partnerů Komise, kteří již pomoc v této zemi poskytovali dříve. Je však třeba udělat mnohem více, především v oblasti zajišťování bezpečnosti, ochrany, potravin, vody a hygienických zařízení, jakož i zdravotní péče a přístřeší.
Politická situace v zemi je velmi složitá. V důsledku rozpuštění třetiny ozbrojených sil vyplynulo na povrch hluboké sociální a hospodářské napětí v celé zemi. Masová nezaměstnanost, přetrvávající chudoba jsou způsobeny primárně politickými faktory. Kromě toho mohou hrát roli i etnické rozdíly, avšak ty samy o sobě nejsou příčinou základních politických a hospodářských problémů.

Co může podniknout Evropská komise? V krátkodobém horizontu je Komise odhodlána pomoci zemi překonat současnou krizi, a to poskytováním humanitární pomoci vysídleným občanům. Komise již pověřila některé své humanitární partnery, aby upravili probíhající projekty tak, aby se pomoc přeorientovala na pokrytí nejnaléhavějších potřeb osob v táborech. Kromě toho připravuje Komise rozhodnutí o financování, které pokryje další humanitární potřeby obyvatelstva. Zároveň bychom se měli snažit najít cestu, jak pomoci v politickém procesu. Evropská unie byla již od samého počátku odhodlána vládě a obyvatelům Východního Timoru pomoci. Řešení nebude snadné, neboť současná krize se projevuje jak na vládní úrovni, tak na úrovni sociálně znevýhodněných příslušníků společnosti.

OSN i mezinárodní společenství zde nadále hrají svou roli. Avšak Východní Timor by neměl nyní ani v budoucnu být pouze úspěchem mírotvorného úsilí OSN, ale především by měl uspět v rozvoji a demokracii. Příští parlamentní volby v roce 2007 by mohly být příležitostí k podpoření demokracie a budou zároveň zkouškou pro vládu Východního Timoru a jeho obyvatele, při níž rozhodnou o tom, jakou cestou se vydat. Komise nadále vede o všech těchto otázkách úzké

konzultace s členskými státy, partnerskými zeměmi a agenturami OSN. A Komise samozřejmě pokračuje v politickém dialogu s orgány Východního Timoru jak na dvoustranné úrovni, tak v rámci dohody z Cotonou.

Každá životaschopná demokratická země potřebuje silné instituce, které se řídí průhlednými pravidly. A základem demokracie jsou pravidla upravující lidská práva. Obávám se, že některé instituce Východního Timoru v tomto ohledu nenaplnily naše očekávání. Tato země získala nezávislost právě proto, aby mohla svým občanům propůjčit práva, která jim byla v minulosti odpírána. Mezinárodní nevládní organizace Human Rights Watch zveřejnila na toto téma podrobnou zprávu a proto se zaměřím pouze na vybrané oblasti.

Je patrný určitý pokrok. Jako příklad bych uvedl úřad zprostředkovatele pro lidská práva. S radostí také zmiňuji připravovanou dvoustrannou komisi pravdy a přátelství s Indonésií a doufám, že bude mít široký mandát. Je však nutné dosáhnout pokroku ve fungování policie a obecně systému spravedlnosti, jakož i v oblasti svobody projevu a sdružování.

V tomto ohledu bude naše podpora pokračovat. Naším posledním projektem je financování Komise pro přijetí, pravdu a usmíření. Díky tomuto projektu se podařilo nashromáždit důležité údaje o porušování lidských práv v minulosti. Zpráva této komise byla zveřejněna v roce 2005. Nyní zvažujeme další příspěvek k nastolování míru v zemi.

Vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, jakož i obyvatelé Východního Timoru by měli vědět, že Evropská unie odhodlaně podporuje mírový rozvoj této země.

4-202
Předseda. – Rozprava je uzavřena.

Hlasování proběhne v 17:00.

4-203
15.2 - Sýrie: Porušování lidských práv

4-204
Předseda. – Dalším bodem pořadu jednání je rozprava o Sýrii o porušování lidských práv[2].

4-205
Marios Matsakis (ALDE), *Author***. –** Mr President, Syria has in recent years been set on a course of democratic reform, especially after the accession to power of President Bashar Al-Assad. Unfortunately, progress has been disappointingly slow, mainly because the emergency laws, introduced under exceptional circumstances 43 years ago, are still in operation today. Regrettably, in the past few months in particular, numerous violations of human rights against politicians, lawyers, writers and other civilians have been reported and confirmed by independent agencies such as Amnesty International. Some, but not all, of those incidents are listed in the motion for a resolution.

We hope and expect that the Syrian Government will take immediate and decisive steps to remedy the human rights situation. Ratification, without further delay, of the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment would certainly be a step in the right direction. As, of course, would the immediate release from custody and cessation of harassment of human rights activitists living and working in Syria.

Syria and the EU have many political, economic and cultural ties and it is our firm wish and honest desire that such ties be strengthened in the future. To this end, an association agreement between the EU and Syria is currently waiting to be signed. We are optimistically confident that the Syrian authorities will note the concerns expressed in this motion for a resolution with due seriousness and that they will view the necessity of enhancing respect for human rights in their country with the importance it so rightly deserves. Furthermore, that they will accordingly abide by the international principles of respect for human rights diligently and responsibly.

4-206
Józef Pinior (PSE), *autor***. –** Panie Przewodniczący! Parlament Europejski wielokrotnie podnosił kwestię naruszania praw człowieka i podstawowych wolności politycznych w Syrii.

Władze syryjskie notorycznie zatrzymują działaczy społeczeństwa obywatelskiego, prawników-obrońców w sprawach politycznych, a także uczestników konferencji za granicą poświęconych prawom człowieka po ich powrocie do kraju. Te aresztowania naruszają art. 38 Konstytucji Syrii gwarantujący każdemu obywatelowi "prawo do wolnego i otwartego wyrażania opinii w mowie, na piśmie i przez wszystkie inne środki wyrazu". Na podstawie obowiązującego w Syrii od 8 marca 1963 r. prawa stanu wyjątkowego nie da się także uzasadnić aresztowań oraz przetrzymywania osób w aresztach bez procesu sądowego ze względu na swobodne wyrażanie przez nich opinii.

2 viz zápis

W maju br. syryjska służba bezpieczeństwa Amn al-Dawla zatrzymała 12 sygnatariuszy petycji wzywającej władze Syrii do poprawy stosunków pomiędzy Syrią a Libanem na bazie respektowania suwerenności każdego z tych krajów. W pierwszej połowie maja pod tą petycją zebrano około 300 podpisów intelektualistów, działaczy społeczeństwa obywatelskiego w Syrii i w Libanie. 14 maja zatrzymano Michela Kilo – znanego dziennikarza oraz szanowanego powszechnie przedstawiciela krajowej opozycji. 16 maja aresztowano dwóch następnych działaczy praw człowieka Nidala Darwisha oraz Mahmuda Mera, następnego dnia zatrzymano m.in. znanego obrońcę Anwara al-Bunni. Na dziesięć dni przed zatrzymaniem Syryjskie Stowarzyszenie Adwokatów zawiesiło członkowstwo Anwara al-Bunni w tej korporacji zawodowej. Anwar al-Bunni miał zostać dyrektorem Centrum Praw Człowieka finansowanego przez Unię Europejską, które miało rozpocząć działalność w Damaszku. Większość zatrzymanych w dniach 14 – 17 maja została umieszczona w centralnym więzieniu w Adra w pobliżu Damaszku.

Parlament Europejski zwraca się do rządu i do parlamentu syryjskiego o natychmiastowe uwolnienie tych osób, o respektowanie przez system polityczny w Syrii podstawowych praw politycznych i obywatelskich.

4-207
Tobias Pflüger (GUE/NGL), *Verfasser***. –** Herr Präsident! Syrien wird von außen sehr offen mit Krieg bedroht. Die USA setzten Syrien zum Beispiel auf die so genannte „Achse des Bösen“. Auch von der EU wird sehr deutliche Kritik am syrischen Regime geübt.

Gleichzeitig gibt es aber eine sehr enge Zusammenarbeit mit Syrien. Es werden zum Beispiel Terrorverdächtige nach Syrien ausgeflogen, man lässt sie dort foltern. Auch in verschiedenen EU-Staaten gibt es eine sehr enge Zusammenarbeit mit Syrien, zum Beispiel ist es so, dass der niederländische Staat syrische Flüchtlinge in den Niederlanden direkt mit Regimevertretern konfrontiert.

Innenpolitisch nehmen die Repressionen gegen die demokratische Opposition zu, insbesondere gegen die Unterzeichner der so genannten Damaskus-Beirut-Petition, die „die Notwendigkeit einer definitiven Anerkennung der Unabhängigkeit des Libanon durch Syrien“ betont. Gleichzeitig steht in dieser Deklaration, dass die Einflussnahme und die Aggression von außen, zum Beispiel von Seiten Israels und der USA, zurückgewiesen wird. Das ist auch Teil dieser Petition.

Die Fraktion der Linken hatte vor einigen Monaten Michel Kilo von der syrischen Opposition hierher eingeladen. Heute sitzt er im Gefängnis in Syrien. Unter den Festgenommenen sind auch viele Linke, das sollte man einfach auch einmal zur Kenntnis nehmen. Wir fordern die Freilassung all dieser Gefangenen und wir sagen gleichzeitig, dass die Bedrohung Syriens von außen insbesondere durch die USA, aber auch durch die EU endlich beendet werden muss. Wir müssen die demokratische Opposition Syriens unterstützen!

4-208
Jana Hybášková (PPE-DE), *Author***. –** Mr President, firstly I would like to welcome four representatives from the Syrian opposition who have come here from different parts of Europe to support their countrymen.

Anwar al-Bunni, Michel Kilo, Khalil Hussein, Safwan Tayfour, Mahmoud Issa, Fateh Jammous, Suleiman Achmar, Nidal Derwiche, Suleiman Shummor, Ghalem Amer, Muhammad Mahfud, Mahmoud Mer'i and Kamal Labwani are only a few of those who were imprisoned in the cruel and inhuman jails of the Syrian intelligence services on 19 May. They were imprisoned because they, together with 500 other intellectuals, signed a petition calling for the normalisation of relations with Lebanon. They were imprisoned because they want peace, stability and normal life to prevail in the Middle East. They were imprisoned because they want the very same things that we want.

Kamal Labwani came to us a year ago to share here with us the outlook as regards the situation in Syria. He told us that when he went back he would be imprisoned. He arrived at Damascus airport and was imprisoned. Today he faces a life sentence and so far we have done nothing to help. Anwar al-Bunni had just accepted the post of Director in the Centre for Human Rights financed by the European Union. He was therefore immediately imprisoned.

Our responsibility for their imprisonment is clear. Let us be responsible for their freedom. How can we work and live here in dignity if those who come here to talk and to work for us face life imprisonment? We urge you, Commission, Council, Member States, and especially the European public, to help us free those who are tortured, abused, imprisoned and killed, because they want their country and their countrymen to live in dignity and peace.

The authoritarian regime in Syria runs an enormous number of abnormally cruel political prisons. Let Syria free all its political prisoners before we have further dialogue on the Syrian association agreement.

4-209
Alyn Smith (Verts/ALE), *Author***. –** Mr President, we are correct and honour-bound in this Chamber to take note of and highlight human rights abuses in Syria. To express our concern is the very least we can do. This motion does, in truth, little more than that.

I grew up in the Middle East, so I know the region pretty well. We also need to take account of the wider backdrop to these issues. The fact is that we in Europe are not seen as the good guys. We are not seen as having clean hands. I would refer you to the official government statement of the Ministry of Foreign Affairs of Syria issued on 19 May 2006. It says: 'States which allowed secret flying prisons to cross their airspace and to use their airports and which permitted secret prisons on their territories, which represents a clear infraction of the simplest human rights and international treaties related to this topic, do not have the right to propagate the defence of human rights.'

We have left ourselves in a position where Syria can accuse us of breaching human rights. It is a crazy world, right enough. We are not seen as being the good guys. Hypocrisy is the most odious charge we can be accused of. We stand accused of it right now, with some justification. We need to do more to put our own house in order, as well as look after Syria's.

4-210
Bogusław Sonik, *w imieniu grupy PPE-DE***. –** Panie Przewodniczący! Niedawno byłem w Libanie i widziałem jak tam rodzi się nadzieja na zbudowanie demokracji, demokratycznego kraju i opanowania całego terytorium przez suwerenność państwową.

Dlatego Syria jest kluczem również do pokoju na Bliskim Wschodzie. Syria odmawia uznania Libanu i nawiązania z nim stosunków dyplomatycznych. Kraj ten przetrzymuje ludzi, którzy podpisali petycję bejrucką domagającą się normalizacji stosunków pomiędzy Syrią a Libanem. Pod trywialnymi zarzutami aresztuje się dziennikarzy, prawników, pracowników, funkcjonariuszy i opozycjonistów.

My musimy nalegać na to, by władze syryjskie uwolniły tych bezprawnie więzionych. Zmianie muszą ulec warunki, w jakich są przetrzymywani więźniowie. Również powinna Syria powinna również uwolnić więźniów, którzy są od lat przetrzymywani i uznani w Libanie za zaginionych, a których matki prosiły o interwencje oraz o ich uwolnienie. Należy nalegać, aby Syria ratyfikowała konwencję w sprawie zakazu tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania.

4-211
Marek Aleksander Czarnecki (NI). – Panie Przewodniczący! Każdy człowiek pragnie godnego życia w wolności i na takie zasługuje. Propagowanie praw człowieka i zasad demokracji to zadanie o zasięgu ogólnoświatowym, to również zadanie Parlamentu Europejskiego.

Jak pokazuje historia, często najnowsza, najlepszym gwarantem praw człowieka jest właściwie funkcjonujące państwo demokratyczne. Państwo w którym respektowane są prawa obywatela, a każdy obywatel bez względu na płeć, wyznanie lub przynależność kastową traktowany jest jednakowo.

Nie możemy godzić się, by w XXI wieku życie kobiety poświęcane było na ołtarzu honoru rodziny. Nie możemy godzić się na to, by w cywilizowanym świecie dla usprawiedliwienia nadużyć wprowadzano stan wyjątkowy, który ma być parawanem dla bezpodstawnych aresztowań, stosowania tortur, czy mordów na osobach cywilnych, dziennikarzach, prawnikach lub działaczach walczących w obronie praw człowieka. Z tych względów jestem za przyjęciem rezolucji.

4-212
Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Moi przedmówcy mówili tutaj o dramatycznych przypadkach zatrzymania opozycjonistów syryjskich w ostatnich miesiącach, a przecież łamanie praw podstawowych w Syrii ma miejsce od ponad 40 lat.

Nie do przyjęcia jest sytuacja, kiedy w kraju, który jest bliskim sąsiadem Unii Europejskiej, władzę absolutną sprawuje jeden klan rodzinny powiązany ze swoimi krewnymi i przyjaciółmi, od ponad 40 lat utrzymywany jest stan wyjątkowy, parlament jest instytucją całkowicie podległą jednej partii – partii Baas, pozbawioną władzy ustawodawczej. Obywatele nie mają żadnych praw wyborczych, nie mają prawa do wolnego zgromadzenia, nie mają praw politycznych, w związku z czym nie ma jakiejkolwiek legalnej opozycji. Krytyka władz jest niemożliwa, a tajne służby wszechobecne, skorumpowane sądy z nieograniczonym prawem do aresztowania i stosowania tortur dopełniają tego dramatycznego obrazu.

Jednak jednym z najbardziej palących problemów Syrii jest dyskryminacja mniejszości – mniejszości kurdyjskiej. W tej chwili półtoramilionowa mniejszość kurdyjska jest pozbawiona najbardziej elementarnych praw obywatelskich. Istnieje całkowity zakaz używania języka kurdyjskiego, jak również manifestowania kultury kurdyjskiej. Kurdowie nie posiadają obywatelstwa syryjskiego, a w konsekwencji także paszportów, nie mają dostępu do edukacji, służby zdrowia, ani prawa do posiadania ziemi.

Nie możemy pozostać wobec tego bezczynni.

4-213

Michael Gahler (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich habe kurzfristig die Redeminute meines Kollegen Maat übernommen. Ich teile seine große Besorgnis hinsichtlich der Menschenrechtssituation in Syrien. Das Recht auf freie Meinungsäußerung ist praktisch nicht vorhanden. Die Repression richtet sich nicht nur gegen Journalisten und Aktivisten der Zivilgesellschaft, sondern auch zunehmend gegen ethnische und religiöse Minderheiten. Entscheidend ist, dass die EU ein Assoziationsabkommen mit Syrien erst unterzeichnet, wenn die Menschenrechtslage sich substanziell verbessert hat. Wir wissen alle, dass Papier geduldig ist. Der Druck wäre vom Regime genommen, wenn wir unterzeichnen, obwohl Oppositionelle immer noch inhaftiert und gefoltert werden, obwohl sich in Sachen Meinungsfreiheit nichts ändert und Syrien die Aussöhnung mit Libanon nicht betreibt. Dieser Druck der EU ist keine Bedrohung Syriens, sondern aus meiner Sicht ein legitimes Verhalten einer Union demokratischer Staaten gegenüber einem ziemlich autoritären Regime.

4-214
Vladimír Špidla, *člen Komise***. –** Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji Vám, že jste mi dali příležitost dnes promluvit o vážné situaci týkající se lidských práv v Sýrii.

Komise pozorně sleduje situaci a je znepokojena posledním vývojem.

Začátkem tohoto roku jsme již měli několik důvodů k optimismu. Vláda propustila stovky politických vězňů. Také se zavázala omezit využití mimořádných zákonů tím, že omezila jejich použití na činnosti ohrožující bezpečnost státu. Dále připravuje sestavení národní rady pro lidská práva. Tehdy jsme tyto pozitivní kroky velmi uvítali.

Dnes však můžeme jen litovat neúspěchů. Orgány si vynucují další omezování základních svobod. Květnová vlna zatýkání postihující intelektuály a obhájce lidských práv, kteří podepsali prohlášení z Damašku a Bejrútu, je nejmarkantnější příklad tohoto znepokojujícího trendu.

Pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci,
jak vy, tak i my známe osobně některé z těchto činitelů občanské společnosti. Mají mírumilovné úmysly. Nemůžeme akceptovat pronásledování a zastrašování obhájců lidských práv a kritiků vládních politik, svévolné zatýkání a používání izolační vazby. Sýrie nerespektuje své povinnosti vyplývající z úmluv OSN o občanských a politických právech. Proto EU dne 19. května rozhodně zareagovala veřejným prohlášením vyzývajícím k okamžitému propuštění všech politických vězňů.

Komise má obavy zejména proto, že jedna z uvězněných osob vede projekt v rámci Evropské iniciativy pro demokracii a lidská práva.

Učinit veřejné prohlášení ovšem nestačí. Musíme sledovat jednotlivé případy a zvýšit náš zájem o syrské partnery. Tím, že neexistují platné euro – středomořské dohody o přidružení v Sýrii, chybí nám politická základna pro otevřené řešení těchto otázek s vládou, jako je tomu v jiných zemích. Spolu s velvyslanectvími členských zemí v Damašku však plně využíváme diplomatických cest a budeme v této činnosti i nadále pokračovat.

Jsem přesvědčen o tom, že Evropský parlament bude naším neochvějným spojencem při podpoře tohoto úsilí.

4-215
Předseda. – Rozprava je ukončena.

Hlasování proběhne v 17:00.

4-216
15.3 - Severní Korea: Porušování lidských práv

4-217
Předseda. – Dalším bodem pořadu jednání je rozprava o Severní Korei o porušování lidských práv[3].

4-218
István Szent-Iványi (ALDE), *Szerző***. –** Tisztelt Elnök Úr! Ennek a mai vitának az elsődleges célja az, hogy megmentse egy ártatlan ember életét. Son Jong Nam, 48 éves észak-koreai férfi, akit az észak-koreai hatóságok 2006 januárjában letartóztattak, megkínoztak, majd bírósági eljárás nélkül halálra ítéltek. Kivégzésének időpontja ismeretlen. Nagyon reméljük, hogy még él, és a nemzetközi tiltakozás nyomására kiszabadul.

Son Jong Nam ártatlan ember. A bűne az, hogy elhagyta hazáját, mert nem tudta elviselni az elnyomást, megtért keresztténynek, a kínai hatóságok visszatoloncolták, ő közben a rendszert bíráló kijelentéseket tett. Azaz nem tett mást, mint az alapvető emberi jogait gyakorolta. Ezért ma halálbüntetés jár Észak-Koreában. Az ő esete mint cseppben a tenger, jól szemlélteti az észak-koreai emberi jogi helyzet sanyarúságát. Tízezrek vannak táborokba, kényszermunkatáborokba zárva, a politikai foglyokat folyamatosan megkínozzák, számosat kivégeznek, a lakosság nagy része nélkülözik, sokan,

3 viz zápis

millióan éheznek ebben az országban. Az ország vezetői felelősek állampolgáraikért, és én nagyon remélem, hogy a felelősségre vonást nem kerülhetik el.

Az Európai Unió többször jelezte, hogy kész az emberi jogi párbeszédre, de ezt az észak-koreai hatóságok mindig elutasították. Készek vagyunk a humanitárius segítségnyújtásra is, de csak abban az a esetben, ha biztosan a rászorultaknak tudjuk eljuttatni a segítséget, nem akarjuk az állami hatóságokat támogatni.

Végezetül elfogadhatatlannak tartjuk a kínai hatóságok gyakorlatát. A kínai hatóságok folyamatosan visszatoloncolják az észak-koreai menekülteket, pedig tudják, hogy ezek többségét azonnal táborokba zárják, ezért fölszólítjuk a kínai hatóságokat, hogy a menekültjog nemzetközi normái alapján járjanak el a menekültekkel szemben. És fölhívjuk az Európai Unió Bizottságát, valamint az európai Tanácsot is, hogy sokkal határozottabban lépjen föl az észak-kóreai vezetéssel szemben, sokkal határozottabban érzékeltesse, hogy számunkra nem közömbös, hogyan élnek Észak-Koreában az emberek, szolidárisak vagyunk velük, azt akarjuk, hogy az emberi jogokat Észak-Korea tartsa be.

4-219
Erik Meijer (GUE/NGL), *Auteur***.** – Bij journalisten en wetenschappers die kennis verzamelen over Noord-Korea kreeg dit land de aandacht als het merkwaardigste stukje van de wereld. Bij onderhandelingen met andere staten gedraagt het zich grillig en onvoorspelbaar. Binnenslands lijken de mensen er te leven in een onvoorstelbare eensgezindheid en discipline met onbeperkte loyaliteit aan de geheimzinnige leider en in ongeëvenaarde rouw als die leider overlijdt. Ondanks het vrijwel volledig isolement van de buitenwereld heeft het land een grootstedelijk leefmilieu opgebouwd en een eigen kernindustrie ontwikkeld.

Sommige mensen buiten dat land roemen de door het regime gepubliceerde opmerkelijke successen. Volgens die opvatting zijn die successen behaald dankzij een superieur systeem en ondanks de tegenwerking van de vijandige buitenwereld sinds het eind van de oorlogsituatie in 1953. Toch overtuigen die successen vrijwel niemand. Afgezien van een kleine schare bewonderaars zou vrijwel geen Europeaan daar willen en kunnen leven. Na de succesverhalen kwam het voedseltekort. Ook blijft het niet langer volledig stil over hoe het in Noord-Korea uiteindelijk afloopt met mensen die niet in dat model blijken te passen.

Ondanks de grondwettelijke godsdienstvrijheid en ondanks ratificatie van het internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten wordt er willekeur toegepast tegen ieder die lastig kan zijn voor het regime. Als politiek instrument wordt ook de doodstraf toegepast. Repressie en honger leiden ertoe dat tienduizenden naar China zijn gevlucht.

In de resolutie wordt niet gekozen voor herhaling van tientallen jaren koudeoorlogstaal, maar hierin worden verstandige voorstellen aan de regering gedaan over mensenrechten, doodstraffen, vrijlating van gevangenen, vrijheid van meningsuiting, aanpassing van wetgeving en toelating van internationale inspecties. Er wordt ook een beroep op buurlanden gedaan om geen vluchtelingen terug te sturen en voedselhulp wordt gesteund. Mijn fractie vindt dat de goede aanpak.

4-220
Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), *autorka***.** – Panie Przewodniczący! Z Korei Północnej docierają coraz częściej alarmujące informacje o nagminnych przypadkach łamania praw człowieka. Zastraszanie obywateli, tortury i publiczne egzekucje wpisały się w ponurą codzienność tego kraju, nie mówiąc już o ograniczaniu wolności słowa czy wyznań religijnych.

Liczni świadkowie zeznają, iż w koreańskich obozach pracy przymusowej może być przetrzymywanych nawet ponad 200 tysięcy osób. Więźniowie poddawani torturom żyją w trudnych do wyobrażenia warunkach. Wszelki sprzeciw i opór wobec rządzącej koreańskiej Partii Pracy jest zdecydowanie tępiony, a karą dotknięci są nie tylko sami opozycjoniści, ale całe ich rodziny. Kara śmierci, którą wciąż stosuje się w Korei Północnej, jest wymierzana głównie z powodów politycznych. Lokalne media są ocenzurowane, a dostęp do mediów międzynarodowych jest znacznie ograniczony.

Poza polityczną, także i gospodarcza sytuacja Korei Północnej jest bardzo trudna. Lokalna ludność masowo ucieka do Chin, nie tylko z powodu represji politycznych, ale i nasilających się problemów z głodem, gdyż przy ogólnych brakach władze dystrybuują żywność, faworyzując w tym względzie wysokich przedstawicieli partii oraz wojskowych z pominięciem zwykłych obywateli. Rząd Korei Północnej konsekwentnie odmawia wstępu do kraju obserwatorom Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz innym organizacjom pozarządowym działającym w obronie praw człowieka, co więcej, Korea kompletnie ignoruje zalecenia Komisji Praw Człowieka ONZ.

Przy braku jakiejkolwiek woli i współpracy ze strony rządu Korei Północnej, jako społeczność międzynarodowa nie możemy przyglądać się biernie, jak życie jednostki ani godność ludzka nie są tam szanowane. Musimy zareagować na obecną sytuację w tym kraju, by zmusić rząd Korei Północnej do respektowania podstawowych praw człowieka, a przynajmniej w pierwszej kolejności do otwarcia granic dla niezależnych międzynarodowych organizacji gotowych do niesienia pomocy humanitarnej lokalnej ludności.

(Oklaski)

4-221
Bernd Posselt (PPE-DE), *Verfasser***. –** Herr Präsident! Wenn man die Lage in Nordkorea betrachtet, dann erscheint sie deprimierend und aussichtslos. Aber ich muss immer wieder daran zurückdenken, dass ich vor 25 Jahren als junger Assistent hier im Haus das Glück hatte, an der ersten Entschließung mitzuwirken — damals zur Unterstützung der Charta 77. Es waren drei Abgeordnete, die sich damals sehr eingesetzt haben: Klaus Hänsch, der heute noch hier im Haus sitzt, Otto von Habsburg und Jiří Pelikán, der damals Italien im Europäischen Parlament vertreten hat.

Heute debattieren wir über Menschenrechte unter dem Vorsitz eines tschechischen Präsidenten, mit einem tschechischen Kommissar, und seit 15, 16 Jahren ist — nicht zuletzt Dank des Mutes der Völker Mittel- und Osteuropas — der Eiserne Vorhang verschwunden. Dies sollte uns die Kraft geben, daran festzuhalten, dass auch das unmenschliche kommunistische Regime in Nordkorea verschwinden muss und verschwinden wird.

Es ist dies eines der letzten kommunistischen Terrorregime der Erde neben Kuba und einigen wenigen anderen, und wir sollten mit allen friedlichen, aber allen politischen und wirtschaftlichen Druckmöglichkeiten darauf hinarbeiten, dass diese kommunistische Dynastie und ihr repressives System gestürzt werden, dass die über 200 000 Freiheits- und Widerstandskämpfer in diesem Land freigelassen werden, dass endlich diejenigen Menschen ihre Gewissensfreiheit genießen können, die nichts anderes wollen als entweder ihre Religion ausüben oder ihr Recht auf freie Meinungsäußerung wahrnehmen, und dass auch jene Menschen aus Japan, Südkorea und vielen anderen Ländern freigelassen werden, die unter den fadenscheinigsten Vorwänden in Nordkorea eingesperrt worden sind. Von vielen weiß man nicht einmal, ob sie noch leben, und man müsste dringend einmal nachprüfen, wo sie sich im Einzelnen befinden. Das ist das Minimum, was dieses Regime tun muss.

Deshalb möchte ich klar sagen: Die in der Entschließung erhobene Forderung ist richtig, nämlich dass wir den Menschenrechtsdialog mit diesem Land, der 2003 abgebrochen wurde, wieder in Gang bringen und dass wir Kommission und Rat bitten, intensive Gespräche über die Menschenrechte dort zu führen. Aber wir als Parlament haben darüber hinaus die Aufgabe, massiv Druck auszuüben und dafür zu sorgen, dass hier nicht nur mit Worten reagiert wird, sondern auch mit Taten und mit entsprechendem politischen und wirtschaftlichen Druck.

(Beifall)

4-222
Bastiaan Belder (IND/DEM), *Auteur***. –** Als historicus heb ik door studie enigszins weet van de verschrikkingen van de totalitaire regimes in de 20ste eeuw. Wat moet het echter zijn geweest voor de burgers van deze dictaturen? Collega Posselt heeft het al gezegd: dat kunnen wij ons in het vrije westen moeilijk voorstellen. Vanmiddag staan wij een kort moment stil bij het communistische schrikbewind van Noord-Korea. De combinatie, mijnheer de Voorzitter, van Noord-Korea met het door dit Parlement zo vaak gebruikte woord mensenrechten klinkt in wezen stuitend en zou ons tot zwijgen moeten brengen. Daarmee zouden we echter het zo gemaltraiteerde Noord-Koreaanse volk aan zichzelf overlaten.

Natuurlijk, dierbare leider Kim Jong Il heeft alle belang bij onze politieke passiviteit. Overigens hoeven wij hem en zijn trawanten niet te ontmaskeren. Terreurregimes zorgen daar, huiveringwekkend genoeg, in eerste instantie altijd zelf voor. Ook al is de berichtgeving uit en over het zo hermetisch mogelijk afgesloten Pyongyang zeer schaars. De levensverhalen van Noord-Koreaanse vluchtelingen spreken immers boekdelen.

Hier is de urgente vraag: wat staat de Europese Unie in deze beklemmende situatie in Noord-Korea te doen? Mijns inziens dienen Raad en Commissie vooral China te bewegen om zijn groeiende invloed in buurland Noord-Korea ten goede aan te wenden. Ten goede in de zin van een dringende en externe matiging van het beleid van Pyongyang. Per slot van rekening is Peking daarbij evenzeer gebaat.

Dit mag erg pragmatisch klinken, maar deze boodschap beoogt louter een verlichting van het materiële en geestelijke lijden van Noord-Koreaanse burgers. Mensen, medeschepselen van God, van gelijke beweging als wij, haken naar vrijheid van bewegen en niet te vergeten, denken, spreken en vooral geloven.

4-223
Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *Autor***. –** Señor Presidente, Corea del Norte sigue siendo, tristemente, uno de los fijos en las quinielas de violaciones de derechos humanos.

Y, lejos de contribuir a mejorar su imagen, ciertas actitudes del Gobierno norcoreano no hacen sino empeorarla. Un ejemplo de ello es la reiterada decisión de dicho Gobierno de no permitir el acceso del Relator Especial de las Naciones Unidas sobre la situación de los derechos humanos y del Relator Especial de las Naciones Unidas sobre el derecho a la alimentación, así como de varias ONG humanitarias y de derechos humanos.

Numerosos informes advierten de la creciente salida de personas del país en calidad de refugiados, así como de la existencia de prácticas como la tortura, ejecuciones sumarias, detenciones arbitrarias y encarcelamientos en condiciones inhumanas y sin garantías procesales de defensa.

Está prohibida cualquier oposición al régimen y se persigue duramente cualquier expresión crítica con la política gubernamental. El caso de Sonj Nam, torturado y condenado a muerte, a pesar de las reiteradas peticiones de que el caso fuera revisado con mayores garantías, es sólo un ejemplo de esto, tal y como ya han mencionado otros oradores.

Por todo lo dicho, una vez más debemos usar esta oportunidad para solicitar al Gobierno norcoreano: en primer lugar, que asuma los compromisos y los principios de derechos humanos establecidos en la legalidad internacional y que los incorpore a su propio marco jurídico; en segundo lugar, que proceda a la abolición de la pena de muerte; en tercer lugar, que libere a todas las personas encarceladas por querer ejercer libremente sus derechos fundamentales; y, por último, que garantice la libertad de expresión y la libertad de movimientos.

Asimismo, es también pertinente solicitar a la vecina República Popular de China que deje de repatriar a las personas refugiadas que huyen de Corea del Norte en dirección a Corea del Sur.

Por último, teniendo en cuenta que la Unión Europea fue la primera y única entidad que estableció un diálogo sobre derechos humanos con el Gobierno de Corea del Norte, y teniendo en cuenta, también, que esta práctica cesó cuando en 2003 el Consejo de Ministros patrocinó una declaración sobre derechos humanos en Corea del Norte, en el seno del Alto Comisariado de Derechos Humanos, urge, también, reemprender dicho diálogo cuanto antes, para poder, como se ha dicho, recuperar este ámbito.

4-224
Ryszard Czarnecki (NI). – Panie Przewodniczący! To nie przypadek, że rezolucja w sprawie komunistycznej Korei Północnej została zgłoszona przez niemal wszystkie grupy polityczne w naszym Parlamencie. Znaczy to, że w odnośnej sprawie mówimy jednym głosem. To dobrze, bo wzmacniamy w ten sposób nasze stanowisko.

Mówimy dzisiaj o swoistym politycznym Parku Jurajskim, o reżimie, który zastygł w formie sprzed 50 czy 30 lat. To jedyna taka sytuacja na świecie, bo nawet na Kubie Fidela Castro jest opozycja i Castro nie może wszystkich zamknąć do więzienia. Musimy o tej archeologii politycznej mówić głośno, musimy wspierać działania dyplomatyczne Trojki. Powinniśmy zapalić czerwone światło dla przymusowej repatriacji uciekinierów z Korei Północnej, o czym tu była mowa, którzy ukryli się jakby dziwnie to nie było, w Chinach. Dobrze, że stosunek do komunistycznej Korei nie różni nas, posłów do Parlamentu Europejskiego, miejmy nadzieję, że Komisja Europejska i Rada podzieli to stanowisko.

4-225
Koenraad Dillen (NI). – Voorzitter, verschillende van de vorige sprekers hebben er reeds op gewezen: de vrijheid, onze eerste Europese waarde, waarvoor vele van de nieuwe lidstaten een halve eeuw hebben moeten vechten, is het belangrijkste mensenrecht hier op aarde. Naast Cuba is Noord-Korea, waarover we vandaag spreken, een van de laatste communistische tirannieën op aarde. Ook voor het even meedogenloze communistische regime in Noord-Korea is een mensenleven niets waard, tenzij men een trouwe slaaf is van het regime.

In dit communistische paradijs gaat het schaarse voedsel - er is al op gewezen - in de eerste plaats naar de bevoorrechte nomenclatuur, naar de militairen en de veiligheidsdiensten. Voor de rest van de bevolking geldt een rantsoeneringssysteem, het zogenaamde publieke distributiesysteem, dat zó is opgezet dat eenieder immobiel en gehoorzaam blijft. Recentelijk werden de operaties van het Wereldvoedselprogramma door het regime opgeschort en werd de particuliere verkoop van graan verboden. Een soortgelijk crimineel beleid in het begin van de jaren negentig kostte het leven aan miljoenen mensen en dan te bedenken dat er in sommige fracties van dit Parlement van een dergelijk regime ook nog vrienden zitten.

4-226
Vladimír Špidla, *člen Komise***. –** Vážený pane předsedo, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci. Severní Korea je jednou z nejproblematičtějších zemí, k nimž se Evropská unie v souvislosti s dodržováním lidských práv vyjadřuje.

Je tomu tak ze dvou podstatných důvodů: zaprvé: v Severní Koreji vládne režim tuhé kontroly, a proto se na veřejnost dostanou jen velmi kusé informace o porušování lidských práv v zemi. Zadruhé: Severní Korea vnímá mezinárodní intervence, týkající se lidských práv, jako skrytý pokus o narušení rovnováhy ve společnosti či dokonce jako pokus o svržení své vlády. Jako příklad takového postoje lze uvést nedávnou reakci na rezoluci týkající se Severní Koreje, kterou Evropská unie předložila Valnému shromáždění OSN v loňském roce. Korea vyzvala poté Evropskou unii a další dárce, aby přerušili své programy humanitární pomoci. Připomenout lze i výbušnou reakci na dopis, který zaslali zvláštní zpravodajové OSN v dubnu, kde upozorňovali na situaci pana Song Jong Nam.

Severní Korea je přitom také jednou ze zemí, kde se lidská práva porušují nejvíce na celém světě. Proto Komise a členské státy Evropské unie při jednání s úřady Severní Koreje poukázaly na problematiku dodržování lidských práv a budou toto

úsilí vyvíjet i nadále. Svůj postoj zachovají i přesto, že poslední schůzka tří politických vůdců byla odložena, což bylo odvetou za rezoluci Valného shromáždění OSN.

Hrozící poprava pana Song Jong Nam, o které je neobvyklé množství informací, které se podařilo o jeho uvěznění získat je mimořádně významná. Ve dnech 2., 3., 11. a 24. května se zástupci Komise a několika členských států setkali s nejvyššími státními úředníky Severní Koreje, aby vyjádřili své vážné obavy k tomuto případu a aby zdůraznili své vzrůstající znepokojení vyvolané stavem dodržování lidských práv v Severní Koreji obecně. V této souvislosti především poukázali na trest smrti.

Chtěl bych Vás znovu ujistit o tom, že Komise bude i nadále úzce spolupracovat s předsedající zemí ve všech těchto otázkách a bude udržovat kontakt s Evropským parlamentem.

Vzhledem k tomu, že čínské úřady vracejí uprchlíky do Severní Koreje, vyjádřila Evropská unie v rámci dialogu o dodržování lidských práv vedeného s Čínou opakovaně své vážné obavy vyvolané danou situací. Nedostatek vůle čínských orgánů zabývat se tímto problémem nijak neoslabuje odhodlání Evropské unie najít správnou cestu k vyřešení problému. Otázka zůstává i nadále předmětem diskuse.

Dámy a pánové, situace lidských práv v Severní Koreji je tématem, kterým se musíme zabývat a budeme se jím zabývat. O tom nepochybuji.

4-227
Předseda. – Rozprava je ukončena.

Hlasování proběhne v 17:00.

4-228
16 - Složení Parlamentu: viz zápis

4-229
17 - Ověřování pověřovacích listin: viz zápis

4-230
18 - Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

4-231
19 - Hlasování

4-232
Předseda. – Dalším bodem je hlasování.

(Pokud jde o výsledky a jiné podrobnosti týkající se hlasování: viz zápis)

4-233
19.1 - Východní Timor (hlasování)

4-234
- *před hlasováním k bodu 5*

4-235
Ana Maria Gomes (PSE). – Temos de facto uma alteração oral que é consensual entre os grupos e que se destina a reflectir o pedido que as autoridades de Timor Leste ontem fizeram no Conselho de Segurança das Nações Unidas de uma missão de manutenção da paz, mandatada pelas Nações Unidas, se for necessário. A alteração visa justamente explicitar o pedido das autoridades timorenses. O parágrafo ler-se-ia então assim: "Stresses that the process of gradual reduction of the UN mission in East Timor over the last four years must be reversed and asks for the urgent deployment of a UN-led police force to help restore stability and a UN mandated peace-keeping force as requested by the East Timorese authorities on 13 June 2006.".

4-236
‘Stresses that the process of gradual reduction of the UN mission in East Timor over the last four years must be reversed and asks for the urgent deployment of a UN-led police force to help restore stability, and a UN-mandated peacekeeping force as requested by the East Timorese authorities;’

4-237
(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

4-238

19.2 - Sýrie: Porušování lidských práv (hlasování)

4-239

- *před hlasováním k bodu odůvodnění D*

4-240

Tobias Pflüger (GUE/NGL). – Herr Präsident! Wir waren uns ja in der Debatte einig, dass wir fordern, dass die Gefangenen freigelassen werden, insbesondere die Gefangenen, die die Damaskus-Beirut-Petition unterschrieben haben. Vor zwei Tagen wurden jetzt zwei weitere festgenommen, und der mündliche Änderungsantrag besteht darin, die beiden Namen noch zusätzlich zu benennen. Dann heißt es: „... ebenso wie die kürzlich in Syrien erfolgten Festnahmen von Yasser Melhem und Omar Adlabi ...“; in englisch: „*... whereas also the recent arrests in Syria of Mr. Yasser Melhem and Mr. Omar Adlabi ...*“.

4-241

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

4-242

19.3 - Severní Korea: Porušování lidských práv (hlasování)

4-243

20 - Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

4-244

21 - Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

4-245

22 - Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 116 jednacího řádu): viz zápis

4-246

23 - Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

4-247

24 - Termíny příštích zasedání: viz zápis

4-248

25 - Přerušení zasedání

4-249

Předseda. – Přerušuji zasedání Evropského parlamentu.

(Zasedání skončilo v 17:20)